ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 16ον

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ **ΑΛ. ΠΑΠΑΓΟΥ** ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΣΩΜΑ, ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1954.

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους 1954, ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν Ἡγεσίαν, τοὺς Ἀξιωματικούς, Ὑπαξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος εὐχόμενος ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Προτρέπω δὲ ἅπαντας, ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀξιωματικοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου Χωροφύλακος, Ἀστυφύλακος καὶ Λιμενοφύλακος ὅπως καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1954 συνεχίσωσι τὴν εὔορκον ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος μὲ αὔξουσαν δραστηριότητα, ἐργατικότητα καὶ ὑψηλὸν φρόνημα, ἔχοντες ὡς γνώμονα τῶν ἐνεργειῶν των τὴν πλήρη προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1953

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Στρατάρχης ΑΛ. ΠΑΠΑΓΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ὁπλίτας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μου διὰ τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακήν των εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1954 εἶναι τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἀρξαμένης μεγάλης προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου Παπάγου πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἅπαντες οἱ Ἕλληνες καλούμεθα νὰ συντρέξωμεν μὲ ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν πρὸς τὴν διανοιγομένην ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου φερέλπιδα ὁδόν.

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἅτινα κατὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ἐθνικὰς περιπετείας ἐστάθησαν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Χώρας καὶ προσέφερον διὰ τῶν ὑπερόχων θυσιῶν των ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, ἔχουσιν ἐν προκειμένῳ νὰ ἐπιτελέσωσιν ὑψηλοτάτην ἐπίσης ἀποστολήν.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὰ Σώματα Ἀσφαλείας λόγῳ τῆς καθημερινῆς ἐπαφῆς των μετὰ τῶν πολιτῶν ἀποτελοῦσιν ἔναντι αὐτῶν τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους.

Ἡ τοιαύτη των θέσις ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας ταῦτα τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα διαχειρίζωνται τὴν ἀσκουμένην παρ' αὐτῶν ἐξουσίαν μὲ δικαιοσύνην, ἀμεροληψίαν, προθυμίαν καὶ καλωσύνην ἔναντι πάντων τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἄτεγκτον αὐστηρότητα ἔναντι πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἐπιβουλεύονται τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀσφάλειαν.

Ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς προσπαθείας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι ἡ παγίωσις εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας, τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνομίας.

Ἡ Κυβέρνησις κατέβαλε καὶ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν μέριμναν διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τὴν βελ-

τίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἀποτελούντων ταῦτα ἀνδρῶν, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ καταστήσῃ ταῦτα ἱκανά, ὅπως, μὲ πίστιν πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα καὶ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην κατεύθυνσιν τοῦ Στρατάρχου, συνεχίσωσι καὶ κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος τὴν ἀρξαμένην προσπάθειαν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἀποστολήν των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1954
Ὁ Ὑπουργὸς
ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ κ. ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους 1954 ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς τὰς προσωπικὰς εὐχάς μου διὰ τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1954 θὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ὑψηλὸν προορισμόν του καὶ τὴν ἀποστολήν του μὲ σύνεσιν, προθυμίαν καὶ εὐγένειαν, ἔναντι ὅλων τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι ἀνάγκην τῆς βοηθείας καὶ προστασίας του, θὰ φανῶσι δὲ αὐστηροὶ τηρηταὶ τῶν Νόμων ἔναντι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπιβουλεύονται τὴν διατάραξιν τῆς τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, ὥστε ἡ Πατρὶς νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Δεκεμβρίου 1953
Ὁ Ἀρχηγὸς
ΑΓΓ. Μ. ΕΒΕΡΤ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Δ'. ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ

«Οὐδὲν ἄλλο Ἔθνος καὶ οὐδεὶς ἄλλος Λαὸς ὁπουδήποτε τῆς γηΐνης σφαίρας εὑρισκόμενος, συνύφανε τόσον πολὺ τὰς τύχας του μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Ἐλευθερίας, ὅσον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος—ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Τοῦτο ἀποτελεῖ γενικὴν καὶ ἀδιάψευστον διαπίστωσιν ἀναγομένην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καρδίαν.

Μὲ τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ τῆς Ἐλευθερίας ἐγεννήθησαν, ἐξετράφησαν καὶ ἠνδρώθησαν οἱ Ἕλληνες, μὴ διστάζοντες ποτὲ εἰς θυσίας καὶ ὁλοκαυτώματα, μὲ πρωτοπόρους τοὺς ἐκ τοῦ Νόμου τεταγμένους διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς.

Δὲν ὑπῆρξαν συμπτωματικοὶ οἱ ἡρωϊσμοί, αἱ κατακρεουργήσεις, τὰ μαρτύρια καὶ αἱ σφαγαὶ τῶν περιβεβλημένων τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ. Ὑπῆρξεν τὸ λαμπρὸν χαρακτηριστικὸν τῆς φυλῆς μας, τὸ ὁποῖον ἡ γενεά μας ηὐτύχησε νὰ χαρῇ, ἡ ἀπέραντος δηλαδὴ λατρεία πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν».

ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β'
Ἀνηλώθη τῇ ὑπηρεσίᾳ τὴν 19-4-1951

ΛΑΓΟΣ ΒΑΣ.
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β'
Ἀνηλώθη τῇ ὑπηρεσίᾳ τὴν 21-6-1953

ΣΛΑΗΣ ΓΕΩΡΓ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη ύπό κλεπτών την 9-3-44.

ΠΑΤΤΑΣ ΝΙΚ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη μαχόμενος κατά κομμουνιστών τον Δεκέμβριον 1944.

ΡΟΒΑΚΗΣ ΛΕΩΝ.
Γραφεύς
'Εδολοφονήθη ύπό κομμουν. τον Δ)βριον 1944.

ΡΕΝΤΟΥΜΗΣ ΑΝ.
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ύπό κομμουν. τον Δ)βριον 1944.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΝΙΚ.
'Αστυνόμος Β'
Συνελήφθη καί έδολοφονήθη άγρίως ύπό Κομμουνιστών τήν 4-12-44.

ΣΟΥΜΠΑΣΗΣ ΒΑΣ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη ύπό κομμουν. τήν 9-12-44.

ΜΙΣΥΡΗΣ ΑΛΕΞ.
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ύπό Κομμουνιστών τήν 13-2-44.

ΤΡΑΪΦΟΡΟΣ ΝΙΚ.
'Αστυφύλαξ
'Επεσεν έν ύπηρεσία τήν 19-4-44.

ΜΟΥΓΙΑΣ ΧΑΡ.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη έν ύπηρεσία παρ' αύτοκ. τήν 17-9-46.

ΜΑΝΔΗΛΑΣ Ι.
'Αστυφύλαξ
'Εφονεύθη διά βλήματος όλμου ύπό κομμουν. τήν 19-12-44.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡ.
'Αστυφύλαξ
'Εδολοφονήθη ύπό κομμουν. τον Δ)βριον 1944.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Θ.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΑΤΣΑΜΠΕΚΗΣ Ι.
Ὑπαστυνόμος Β'
Ἐσφάγη ὡς ἁμνὸς ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δεκέμβριον 1944.

ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΣΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐξηφανίσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τὴν 15-10-43.

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π.
Ἀστυφύλαξ
Ἐσφαγιάσθη ὑπὸ Κομμουνιστῶν τὴν 7-12-44.

ΠΥΛΙΑΣ ΚΩΝ.
Ἀστυνόμος Β'
Ἐπολέμησε εἰς Β΄ Τμῆμα καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ κομμουστικῶν ἐδολοφονήθη τὴν 7-12-1944.

ΝΑΚΗΣ ΔΗΜ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 16-3-44.

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστοῦ τὴν 22-2-49.

ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ ΛΑΖ.
Πρόσθετος Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ Ι.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ τῶν Ἰταλογερμανῶν τὴν 17-10-41.

ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ ΓΕΩΡ.
Ἀστυφύλαξ
Ἔπεσεν μαχόμενος κατὰ Γερμανῶν τὴν 20-5-41.

ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΣ ΔΗΜ.
Ὑπαστυνόμος Α΄
Ἐσφάγη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΚΑΚΑΛΕΤΡΗΣ ΠΑΝ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐκρεουργήθη διὰ πελέκεως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘ.
Ὑπαστυνόμος
Ἐφονεύθη διὰ βλήματος ὅλμου τὸν Δ)βριον 1944.

ΜΕΣΣΑΡΗΣ Θ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 19-12-44.

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΠΑΝ.
Ἀστυνόμος Β΄
Συνελήφθη καὶ ἐδολοφονήθη ἀγρίως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

ΞΑΝΘΟΣ ΕΥΤ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 9-12-44.

ΚΟΥΜΟΥΡΑΣ Α.
Ὑπαστυνόμος Β΄
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 6-12-44.

ΜΠΕΛΕΖΩΝΗΣ ΠΑΝ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 18-10-45.

ΛΕΝΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.
Ἀστυφύλαξ
Ἐδολοφονήθη ὑπὸ κομμουν. τὸν Δ)βριον 1944.

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓ.
Ἀνθυπαστυνόμος
Ἐδολοφονήθη ἀγρίως ὑπὸ κομμουνιστῶν τὸν Δ)βριον 1944.

ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.
Ἀστυφύλαξ
Ἐφονεύθη ὑπὸ κομμουνιστῶν τὴν 5-12-44.

Η ΕΞΑΘΛΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ὑπὸ κ. **Κ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ**
Καθηγ. τῆς Ψυχιατρικῆς καὶ Νευρολογίας

(Συνέχεια καὶ τέλος)

8.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐξαθλιώσεως παρ' ἡμῖν καὶ σχέσις πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα.
9.—Ἐπίλογος.

8. Τὸ πρόβλημα τῆς ἐξαθλιώσεως παρ' ἡμῖν καὶ σχέσις πρὸς τὴν ἐγκληματικότητα.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐξαθλιώσεως παρ' ἡμῖν δὲν ἔχει, ὡς νομίζω, ἐπαρκῶς μελετηθῆ. Εἰδικῶς δὲ δὲν ἔχουν καθορισθῆ οἱ παράγοντες ἐξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοί, οἵτινες παρ' ἡμῖν εἶναι περισσότερον συχνοί. Ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων ἡ πενία, ἡ ἀνώμαλος οἰκογενειακὴ κατάστασις (μητρυιά), ἡ ἔλλειψις διαπαιδαγωγήσεως, τὸ κακὸν παράδειγμα, ἡ ἀπορφάνισις δέον νὰ εἶναι οἱ σημαντικώτεροι. Πρὸς τοῦτο παρίσταται ἀνάγκη ἐρεύνης εἰς τοὺς τροφίμους τῶν ἀναμορφωτικῶν ἱδρυμάτων, ψυχοβιολογική τε καὶ κοινωνική, ἵνα διασαφηνισθῆ τὸ ζήτημα, ἂν καὶ δέον νὰ τονισθῆ, ὅτι οὐχὶ πᾶσαι αἱ περιπτώσεις ἐξαθλιώσεως τῶν νέων φθάνουν μέχρι τῶν ἀναμορφωτικῶν ἱδρυμάτων, οὐδὲ τοῦ σχετικοῦ δικαστηρίου.

Ἐγγύτατα πρὸς τὴν ἐξαθλίωσιν καὶ εἰς στενὴν σχέσιν παρ' αὐτὴν εὑρίσκεται ἡ ἐγκληματικότης. Ὑπάρχουν ἐξηθλιωμένοι, οἵτινες εἶναι μὲν μὴ κοινωνικοί, ὄχι ὅμως ἀντικοινωνικοί, δηλαδὴ ἐγκληματίαι. Ἡ ἐξαθλίωσις δὲν συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ ἐγκληματικότητος, οὐδὲ ὁ ἐγκληματίας εἶναι κατὰ κανόνα ἐξηθλιωμένος. Γενικῶς ὅμως ἡ ἐξαθλίωσις προετοιμάζει τὸ ἔγκλημα, διότι τὸ ἄτομον ἐθίζεται εἰς τὴν ἀταξίαν, ἀπειθαρχίαν, τὴν παράβασιν τῶν νόμων. Ὁ ἐξηθλιωμένος εὐχερῶς ἐμπίπτει εἰς τὴν ἐγκληματικότητα, διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἐστερήθη τῶν ἠθικῶν φραγμῶν, τοῦ συναισθήματος τιμῆς, αἰδοῦς, κοινωνικότητος.

Ἄλλοι ὅμως τῶν ἐξηθλιωμένων εἶναι ἐν ταὐτῷ ἀντικοινωνικοί. Μορφαὶ δέ τινες τῆς ἐξαθλιώσεως εἶναι ταυτοχρόνως ἐγκληματικοῦ περιεχομένου ἢ ἄγουν μοιραίως εἰς τὸ ἔγκλημα. Οὕτω, ὁ πλάνης βίος τοῦ ἐξηθλιωμένου συνεπιφέρει τὴν ἀπάτην, τὴν κλοπήν, τὴν διάρρηξιν.

Συνήθη ἐγκλήματα τῶν ἐξηθλιωμένων εἶναι ἡ ἀπάτη, ἡ κλοπή, ἡ φθορὰ ξένης ἰδιοκτησίας, ἡ ἐξύβρισις, ἡ προσβολὴ δημοσίας αἰδοῦς, ἡ ἀνήθικος ἐπίθεσις, ὁ ἐκβιασμός, ἡ ἀνθροποκτονία.

Ἡ ἐξαθλίωσις καὶ ἡ ἐγκληματικότης ἀποτελοῦν νοσηρὸν κοινωνικὸν φαινόμενον. Αἱ περιπτώσεις τῶν ἐξηθλιωμένων δὲν εἶναι ὀλίγαι ὡς ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Ὅλοι οἱ ἀποτυχημένοι τῆς κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι δὲν κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσουν τι σταθερόν, μόνιμον καὶ ἀξιόλογον, ἐνέχουν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐξαθλιώσεως. Ἐπίσης ὅμως ἡ ζωὴ δὲν ἔχει ρυθμόν τινα ἐντὸς τῶν καθιερωμένων κανόνων καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς ὑπαγορευομένων καὶ δὲν ἐμπεριεῖχον ἀπασχόλησίν τινα ἀντιπροσωπεύουσαν μίαν ἠθικὴν ἀξίαν (1)

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κοινωνία θὰ ὑπάρχουν καὶ ἐξηθλιωμένοι καὶ ἐφ' ὅσον νόμοι καὶ κανόνες καθορίζουν τὴν διαβίωσιν τῶν ἀνθρώπων θὰ ὑπάρχουν οἱ ἀδυνατοῦντες νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς αὐτούς, λόγῳ τῶν ψυχικῶν των ἀνωμαλιῶν. Δοθέντος δέ, ὅτι οἱ κοινωνικοὶ ὅροι δὲν δύνανται ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους λόγῳ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν διαφορᾶς, τὸ γεγονὸς τοῦτο θέλει συντελῆ εἰς τὴν γένεσιν τῆς ἐξαθλιώσεως, διότι κοινωνικοὶ ὅροι καὶ κανόνες εἶναι κατάλληλοι διὰ τὸν μέσον

(1) Ἐπεκτείνων τις κάπως τὴν ἔννοιαν τῆς ἐξαθλιώσεως, θὰ ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτῇ ἄτομα, οἰκογενείας, χώρας, ἐποχὰς ἐμπεριεχούσας στοιχεῖα ἐξαθλιώσεως ὑπὸ μορφήν τινα.

κοινὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ διὰ τὰς παραλλαγὰς αὐτοῦ, ἰδίως οὐχὶ διὰ τὰς μειονεκτικὰς παραλλαγάς.

Ἡ ἐξαθλίωσις ἐπιτείνεται καὶ γίνεται συχνοτέρα ὅταν οἱ κοινωνικοὶ ὅροι εἶναι κακοὶ (καταστροφαί, στερήσεις, ἔνδεια, ἠθικὴ κατάπτωσις) καὶ ἡ κοινωνία ἐμπεριέχει τὴν ἀθλιότητα οἱουδήποτε εἴδους (ὑλικὴν καὶ ἠθικήν). Δι' ὃ ἡ μείωσις καὶ ἡ πρόληψις αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἐκ τῆς βελτιώσεως τῶν κοινωνικῶν ὅρων. Μειοῦται δὲ εἰς τὴν καλῶς ὠργανωμένην κοινωνίαν. Δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἐξαθλίωσις διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, παρατηρεῖται εἰς πᾶσαν κοινωνίαν, ὁσονδήποτε καλῶς καὶ ἂν εἶναι ὠργανωμένη καὶ ἐξειλιγμένη.

9. Ἐπίλογος.

Ἱστορικῶς ἀναφέρεται ἐξαθλίωσις εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, ἤτοι εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ δὴ κατὰ τὴν ἀκμὴν αὐτῆς, τὴν Ρωμαϊκήν, τὸν μεσαίωνα καὶ ἐν συνεχείᾳ μέχρι σήμερον, παρὰ τὴν ἀρξαμένην ἰδιαιτέραν φροντίδα καὶ μέριμναν διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν (πλὴν τῶν ἄλλων κατάργησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς ἐργασίας νέου ἀτόμου κ.τ.τ.).

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως εἶναι ἀλλοπρόσαλλον κατασκεύασμα. Ἀφ' ἑνὸς δημιουργεῖ τὰ δεινά του, π. χ. τὰς καταστροφὰς διὰ τοῦ πολέμου (λόγῳ τοῦ τελευταίου πολέμου ἑκατοντάδες χιλιάδων παιδιῶν μένουν ἄνευ πατρίδος, οἰκογενείας, στέγης, πόρων ζωῆς καὶ εἶναι ἐξηθλιωμένα), ἀφ' ἑτέρου θρηνεῖ δι' αὐτὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ διορθώσῃ τὸ κακὸν ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης εἶναι ἀναμφιβόλως ἠθικῶς ἐξηθλιωμένη (1), ἡ δὲ Εὐρώπη ἓν ἀπέραντον πεδίον ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ἐξαθλιώσεως. Τὰ παιδιὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν παρουσιάζουν εἰπέρ ποτε καὶ ἄλλοτε τὴν ἐξαθλίωσιν εἰς μέγιστον βαθμόν. Παρ' ἡμῖν ἡ ἐξαθλίωσις ἤρξατο κατὰ τὴν κατοχήν, ἐξ ἧς ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐν τοῖς ὁδοῖς ἐξηθλιωμένων καὶ ἀλητευόντων παιδιῶν εἶναι εἰσέτι ἐναργής. Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ ὑπάρχῃ τὸ φαινόμενον, δοθέντος ὅτι γίνεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας συστηματικὴ διὰ τῶν καταστροφῶν προσπάθεια ἐξαθλιώσεως αὐτῶν. Πόσα ἐκ τῶν κατεστραμμένων περιοχῶν τῆς πατρίδος ἡμῶν παιδιὰ στερηθέντα τῆς στέγης, τῆς οἰκογενείας, τοῦ σχολείου, τῆς κοινωνικῆς διαβιώσεως καὶ ταλαιπωρούμενα ψυχικῶς δὲν θὰ ἐμπέσουν θᾶττον ἢ βράδιον εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον ἐξαθλίωσιν! Ὁ κίνδυνος οὗτος τῆς παιδικῆς καὶ νεαρᾶς ἡλικίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συλληφθῇ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει αὐτοῦ.

Ἡ κοινωνία, ὡς γνωστόν, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐξαθλιώσεως διὰ τῆς διαπαιδαγωγήσεως, τῆς ἀπομονώσεως (ἐν φυλακαῖς (2), σωφρονιστηρίοις, ἀναμορφωτικοῖς σχολείοις) τῶν ἐξηθλιωμένων ἀτόμων. Ἡ κοινωνικὴ διὰ τὰ ψυχοπαθητικὰ (ἀνώμαλα) ἄτομα πρόνοια συνεισφέρει ὡσαύτως εἰς τὴν προληπτικὴν προσπάθειαν ἐναντίον τῆς ἐξαθλιώσεως. Οὕτω, ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται νὰ διορθώσῃ τὰς ἀτελείας τῆς φύσεως καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀτασθαλίας.

Ὡς πρὸς τὴν προσπάθειαν διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ἐξηθλιωμένου ἀτόμου δέον νὰ λεχθῇ, ὅτι εἰς πολλὰς περιπτώσεις συνεπάγεται εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα μικρὸν ἢ μέγα, ὥστε ὁ ἐξηθλιωμένος καθίσταται ἐκ νέου κοινωνικός. Ἡ προσπάθεια διασώσεως τοῦ ἐξηθλιωμένου περιλαμβάνεται εἰς τὴν γενικὴν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν τῶν ἀνωμάλων ἀτόμων, δι' ἣν ἀπαιτεῖται συνεργασία γονέων, ἰατροῦ, παιδαγωγοῦ, διδασκάλου καὶ τῆς Πολιτείας καθόλου.

(1) Τοῦτο καταφαίνεται ὅταν βλέπῃ τις πόσον τὸ καλὸν καὶ τὸ ἠθικὸν παραμελεῖται καὶ πόσον ὀλίγη ἀντίστασις ἔναντι τοῦ κακοῦ ἐπιδεικνύεται. «Τῶν γὰρ καλῶν ἡ παρόλειψις οὐχ' ἧττον ἡ τῶν φαύλων πρᾶξις ἀνίερόν ἐστι καὶ ταραχῶδες» Πλούταρχος. «Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς» Πυθαγόρας.

(2) Ἄξιον προσοχῆς εἶναι, ὅτι ἄτομα ἐκτίοντα φυλάκισιν ἐν τῇ ἀναστροφῇ μετὰ τῶν ἄλλων καταδίκων καὶ διὰ τῆς παρ' αὐτῶν διδαχῆς, ἐξέρχονται τῆς φυλακῆς ἐξηθλιωμένα. Ἡ ἐπιβαλλομένη ἐν τῷ προκειμένῳ προσπάθεια εἶναι ἡ διαμόρφωσις τῶν φυλακῶν, ὥστε ν' ἀποτελοῦν πραγματικὰ κέντρα διαπαιδαγωγήσεως.

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

Δ'. Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΣΟΥΛΤΑΝΩΝ

= ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΚΤΟΡΩΝ ΤΟΥ ΔΟΛΜΑ—ΜΠΑΧΤΣΕ =

Εἶναι ὄντως παράξενα τὰ εἰς τὰ μέλη Βασιλευούσης δυναστείας ἰδιάζοντα χαρακτηριστικά. Ἔχομεν τὸ πολὺ προεξέχον κάτω χεῖλος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐστριακῆς δυναστείας. Γνωρίζομεν ἐπίσης πολὺ καλὰ τὸ πηγοῦνι τῶν Βουρβώνων. Ὑπάρχει ἐν τούτοις ἄλλη τις κληρονομικότης μεταξὺ τῶν βασιλευόντων ἐξόχως ἐνδιαφέρουσα, καθ' ὃ ἀποτελοῦσα βαθύτατον ἀπόρρητον διὰ τὸ πολὺ πλῆθος. Ἀπέκτησα δὲ τὴν ἀσυνειθιστοτάτην πεῖραν αὐτοῦ πρὸ 20 ἐτῶν, ὅταν ἤμην Γραμματεὺς τῆς Πρεσβείας μας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ Σουλτᾶνος Ἀμπτοὺλ Ἀζὴζ ἦτο ἀκόμη ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν αἱ ὑποθέσεις τῆς Τουρκίας προσείλκυον τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Ἡ Ρωσία παρεσκεύαζε τὸν πόλεμον, καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἔμενεν ἀδρανής. Ἡ Γαλλία ἐξήντλησε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τοιοῦτον γεγονός, καὶ δύναμαι εἰπεῖν ὅτι αἱ εἰς τὴν Δημοκρατίαν ἀποδοθεῖσαι ὑπηρεσίαι μου διαρκούσης τῆς κρίσεως ταύτης ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ μοὶ ἐμπιστευθοῦν τὴν πρώτην πρεσβείαν μου. Ὁ σκοπός μας ἦτο νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν Ρωσίαν ὅπως πιέσῃ τὴν Γερμανίαν. Καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἔσχον ἐγὼ συναντιλήπτορα τὸν διάσημον Ἄγγλον Ὑπουργόν, Λόρδον Βήκονσφηλδ. Ἦτο ὄντως μέγας ἀνήρ, ἀποκτήσας φήμην ἀνήκουστον ἐν Εὐρώπῃ τὴν δευτέραν μετὰ τὸν Βίσμαρκ. Λοιπόν, νύκτα τινὰ τοῦ θέρους (τοῦ 1876) εἶχα ἐξέλθει ἀρκετὰ ἀργὰ ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν μας, καὶ ἀφοῦ περιεφέρθην ἐπὶ μίαν ὥραν εἰς τοὺς δρόμους τοῦ Σταυροδρομίου, ἀπεφάσισα νὰ περάσω τὴν Παλαιὰν Γέφυραν, διὰ νὰ ἐξερευνήσω τὰς παλαιὰς συνοικίας. Ἦτο ἴσως θρασὺ μὲ τοιοῦτον καιρόν· ἀλλ' εἶχα συνειθίσει εἰς τέτοιους περιπάτους καὶ διὰ πᾶσαν ἀσφάλειαν ἐνεδύθην ἐπανωφόρι τούρκου,

Περιεφερόμην λοιπὸν εἰς τοὺς τουρκικοὺς μαχαλάδες, ὅπου πασσάδες ἔχουν τὰ μέγαρά των, ὅταν αἴφνης εἶδα ἀπέναντί μου, ἐκεῖ ὅπου ἡ σκιὰ δένδρου ἐσκέπαζε τὸν δρόμον, σωρὸν σκύλων, ἐξ αὐτῶν ποὺ λυμαίνονται τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ποὺ ἐφιλονεικοῦσαν διὰ κάτι ποὺ ἔκειτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου. Ἐκτὸς τῶν σκύλων, δὲν ὑπῆρχε τίποτε πέριξ, τὸ πᾶν ἦτο σιωπηλόν.

Προὐχώρησα πρὸς τὰ ἐκεῖ, προσπαθῶν νὰ ἀνακαλύψω τὶ προσείλκυσε τὰ σαρκοφάγα ταῦτα. Πλησιάζων ἀντελήφθην ὅτι ἦτο παντόφλα ἀνατολίτικη. Ἡ περιέργειά μου ἐξήφθη. Ἐτέθην ἐν τῷ μέσῳ τῶν ζώων καὶ τὰ διεσκόρπισα μὲ τὸ μπαστοῦνί μου. Τότε ἔσκυψα διὰ νὰ ἀναλάβω τὸ ἀντικείμενον. Μόλις τὸ ἤγγισα, ὀπισθοχώρησα μὲ φρίκην. Ἡ παντόφλα περιεῖχε πόδι ἀνθρώπινον. Ἡ πρώτη μου κίνησις ἦτο νὰ φύγω ἀπομακρυνόμενος. Ἀλλὰ φοβερὰ βασκανεία, ποὺ κατώρθωσα νὰ τὴν κυριεύσω, μὲ καθήλωσεν ἐπὶ τόπου καὶ μὲ ὑπεχρέωσε νὰ ἐξετάσω καλλίτερον. Ἔσκυψα πάλιν, παρατηρῶν εἰς τὸ συγκεχυμένον φῶς, καὶ διερωτώμενος τρομαγμένος, πῶς τὸ μοναδικὸ αὐτὸ πόδι ἐρρίφθη ἐδῶ, ὄχι ἀπὸ μυστηριῶδες ἔγκλημα.

Παρετήρησα ὅτι τὸ πόδι εἶχε παύσει νὰ αἱμορροῇ πρό τινος. Εἶχε κοπῇ κατὰ τὸν ἀστράγαλον, καὶ τὸ πεπηγμένον αἷμα ἦτο συμφυὲς μὲ τὰς φλέβας καὶ

τὰς ἀρτηρίας. Παρετήρησα καταγῆς, δὲν ὑπῆρχε τέλμα αἵματος. Οὔτε εἷς τινα ἀπόστασιν. Ἤμην πεπεισμένος ὅτι τὸ πόδι αὐτὸ δὲν εἶχε κοπῆ ἐπὶ τόπου μήτε εἰς τὰ πέριξ. Τὸ ἔφεραν ἐκεῖ, ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν φόβου πολὺ νοητοῦ, ὑπό τινος σπεύδοντος νὰ ἀπαλλαχθῇ αὐτοῦ.

Βαθέως συγκινηθεὶς ἀπὸ τὰς σκέψεις ταύτας, ἤρχισα νὰ μελετῶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας διεπράχθη ἡ τραγῳδία, τῆς ὁποίας τὸ ἀπαίσιον τοῦτο ἐνθύμιον ἦτο δεῖγμα. Τί νὰ ἀπέγινεν ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφήρμοσαν τὴν βάρβαρον ταύτην ὕβριν ; Ἐὰν ἐδολοφονήθη, ὤφειλα νὰ εὕρω τὸ πτῶμά του καθ' ὁδόν. Ἄρα ἔζη ἀκόμη, καὶ ἔσωσε τὴν ζωήν του βοηθούμενος ὑπὸ ἄλλων, καὶ πιθανῶς ὁ φόβος ἀντεκδικήσεως ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν δράστην τὴν διαγωγὴν ταύτην.

Ὑπὸ ποίας λοιπὸν συνθήκας διεπράχθη ἡ ἀγρία αὕτη πρᾶξις ; Δυσχερεστάτη ἡ ἀπάντησις. Ἐδέχθην ὅθεν, ὅτι ἐκεῖνος ὅστις ὑπέστη τὴν τρομερὰν αὐτὴν ποινὴν κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν ἐπιχειρήσει μυστικῆ καὶ παρανόμῳ καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ὑποστῇ τὸ μαρτύριον. Δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ συναντοῦσα δείγματα βαρβαρότητος παρὰ τοῖς τούρκοις. Ἀπαίσιοι ἱστορίαι συνέβησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἔνθα εὐνοῦχοι ἀπέκοψαν τὰ χέρια ξένων ὑψηλὴν θέσιν κατεχόντων. Ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν θὰ ὑπῆρχε πάντως κάτι περισσότερον. Διατὶ ὁ δράστης ἔσπευσε νὰ φέρῃ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν τὸ τρόπαιόν του ; Ὑπῆρχέ τι τὸ ἰδιάζον εἰς αὐτὸ τὸ πόδι, δικαιολογοῦν τὴν σπουδὴν διὰ νὰ ἀπαλλαχθοῦν ἀπὸ αὐτό ; Ἄραγε ἐκδικητής τις, Πασσᾶς ὑψηλὰ ἱστάμενος, ἀνεκάλυψε τὰ μεσάνυκτα κάποιον προσωπιδοφόρον μέσα εἰς τὸν γυναικωνίτην του καὶ τῷ ἐπέβαλε τὴν ἀνήκουστον ταύτην ποινήν ; Καὶ, διακρίνας ὕστερον ὅτι δὲν ἦτο κοινὸς θνητός, διέταξε τοὺς σκλάβους του νὰ ἀπορρίψουν αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον, ποὺ ἠμποροῦσε κάποτε νὰ γίνῃ ἠθικόν, καὶ νὰ τὸ ρίψῃ ἐδῶ, διὰ νὰ φαγωθῇ ἀπὸ τοὺς σκύλους. Παραδόξως ταραγμένος, ἀνήγειρα ἀπὸ κάτω τὴν παντόφλαν, τὴν ἔφερα στὸ φῶς, καὶ ἔβγαλα ἔξω τὸ πόδι.

Τὸ τί εἶδα, δὲν περιγράφεται. Τὸ πόδι αὐτὸ δὲν ὡμοίαζεν ἄλλα πόδια. Μὲ ἐπροκάλεσεν ἀηδίαν καὶ ναυτίαν. Τὸ ἔρριψα κατὰ γῆς, καὶ τὸ κοπάδι ποὺ ἐλιμοκτονοῦσεν ἐπέπεσε καὶ τὸ κατέφαγεν. Ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπον καὶ ἀφῆκα τὸν κατηραμένον τοῦτον τόπον. Ὅταν ἐπέστρεφα νὰ κοιμηθῶ, ἀντελήφθην ὅτι ἐκρατοῦσα πάντοτε τὴν παντόφλαν. Πιστεύων ὅτι θὰ εἶχε κάποιαν σπουδαιότητα, τὴν ἔκρυψα μέσα εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ μπουρνουζίου μου.

Συγχρόνως διεπίστωσα ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τοὺς δρόμους ἔκτακτος κίνησις κατὰ τέτοιαν ὥραν. Παντοῦ στρατιῶται, καὶ περισσότερα φῶτα ἢ συνήθως ἐπὶ τῶν ναυλοχούντων θωρηκτῶν.

Ἡ ταραχὴ τῆς νυκτὸς ταύτης δὲν ἐπληςίαζε νὰ λήξῃ, ἐγὼ δὲ δὲν εἶχα ἀποκοιμηθῆ, ὅταν ἔξαφνα ἤκουσα κανονιοβολισμόν. Ἠκροάσθην ἕως ὅτου 100 ἐβλήθησαν. Ἦτο νὺξ ἱστορική. Ἡ νὺξ τῆς 29 Μαΐου 1876, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Σουλτάνος Ἀμπτοὺλ-Ἀζὴζ ἔχασε τὸν θρόνον του.

Τὴν ἐπαύριον ἐνωρὶς ἐγνώσθη τοῦτο. Δὲν ἐξέπληξε τὰς Πρεσβείας. Πρὸ καιροῦ ἤδη ὁ Ἀμπτοὺλ-Ἀζὴζ εἶχε καταστῆ ἀντιδημοτικός. Ὁ λαὸς τὸν κατηγοροῦσε διὰ τὰς δυστυχίας ποὺ ἀπειλοῦσαν τὴν Τουρκίαν καὶ ἐφαίνοντο μέλλουσαι νὰ διαλύσουν τὸ Κράτος. Στρατιωτικαὶ ἐπαναστάσεις, ὑπουργεῖα τὸ μὲν μετὰ τὸ δέ, καὶ πνεῦμα ἀνταρσίας ὑπέφωσκεν εἰς ὅλα τὰ πνεύματα.

Τὸ Συμβούλιον εἶχε συγκληθῆ ἐπειγόντως τὴν νύκτα ὑπὸ τοῦ Μεχμὲτ Ρουστῆ πασσᾶ, τοῦ μεγάλου βεζύρου· ἀλλ' ἡ ἐπανάστασις φαίνεται τεχθεῖσα ἐνωρίτερον. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἐστάλησαν κρυφίως εἰς τὴν συνοικίαν ὅπου εὑρίσκετο τὸ μέγαρον ἐν ᾧ ὁ Ἀμπτοὺλ-Ἀζὴζ ἐνέκλεισε τὸν ἀνεψιόν του Μεχμὲτ Μουρὰτ Ἐφέντην. Οὗτος ἀπῆχθη λάθρα ἐκ τῆς φυλακῆς του μέχρι τοῦ Σερασκεράτου, καὶ ἀνεκηρύχθη Σουλτάνος, ἐνῶ συγχρόνως ὁ στρατὸς ἔβαλλεν 100 βολὰς κανονίου.

Ἔτσι ἐξεθρονίσθη ὁ μονάρχης αὐτοκρατορίας, καὶ τὸ στέμμα του ἐδόθη εἰς ἄλλον, χωρὶς αἱματοχυσίαν. Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶχεν ἀναλάβει τὴν κανονικὴν φυσιογνωμίαν της. Τὸ μεσημέρι ἓν πλοῖον ἀπέπλευσεν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα καὶ διηυθύνθη εἰς ὅλας τὰς Πρεσβείας τοῦ Βοσπόρου. Ὁ Σουλεϊμὰν βέης, γραμματεὺς τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, μετέβη δι' αὐτοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς Πρέσβεις ὅτι ὁ Σουλτάνος Ἀμπτοὺλ-Ἀζὴζ δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιζήσῃ τοῦ ἐκθρονισμοῦ του, καὶ ηὐτοκτόνησε. Ἤμην παρὰ τῷ Πρεσβευτῇ μου, ὅταν ὁ Σουλεϊμὰν βέης ἔφθασεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβείαν, καὶ ἔμενα παρὰ τῷ Πρεσβευτῇ μου ὅταν ἦλθεν ὁ Σουλεϊμὰν βέης. Ἐφαίνετο πολὺ ταραγμένος, πρᾶγμα σπάνιον παρ' Ἀνατολίτῃ. Ὁ τε Πρέσβυς μου καὶ ἐγὼ συνεκινήθημεν ἀπὸ τὴν εἴδησιν ταύτην. Ἐνόσῳ ὁ Βέης ὡμιλοῦσε, ὁ Πρεσβευτής μου μὲ ἠτένιζε, καὶ ἐδιάβασα εἰς τὰ μάτια του τὴν ἰδίαν ἀμφιβολίαν ποὺ ἐσχηματίσθη εἰς τὸ πνεῦμά μου. Ὁ αἰφνίδιος θάνατος ὀχληροῦ καὶ ἐπικινδύνου αἰχμαλώτου ἐξηγεῖται εἰς ξένην αὐλήν. Ὁ Μέγας Βεζύρης εἶχε προφανῶς προϊδει τὴν ἐντύπωσιν ποὺ θὰ προεκάλει ἡ εἴδησις παρομοίου συμβάντος. Ὁ Γραμματεὺς προσέθεσεν : «Ὁ Κύριός μου ἐνόμισε καθῆκον νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς Κυρίους Πρεσβευτὰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ὁ νεκρὸς τοῦ Σουλτάνου κεῖται εἰσέτι εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου τὸν ηὗραν οἱ ὑπηρέται του. Φαίνεται αὐτοκτονήσας μὲ περσικὴν ψαλίδα, ἀνοίξας φλέβα τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, τοῦθ' ὅπερ προὐξένησε θανάσιμον αἱμορραγίαν».

Ὁ Πρεσβευτής μου ἀνωρθώθη συνοφρυωθείς. «Τρομερὰν ἱστορίαν σᾶς ἔκαμεν ὁ Μέγας Βεζύρης νὰ διηγηθῆτε» εἶπε μὲ δυσπιστίαν δυσκόλως κρυπτομένην. «Ἐλπίζω, ἐν τῷ συμφέροντι τοῦ νέου Σουλτάνου, ὅτι ἀνάκρισις ἐπιβεβαιωτικὴ θὰ τελεσθῇ πρὸς κατεύνασιν τῶν Δυνάμεων».

Οὐδεμίαν μνησικακίαν ἔδειξεν ὁ Βέης εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην.

— «Ἀκριβῶς αὐτὸ ποθεῖ ὁ Μέγας Βεζύρης» εἶπε. «Μὲ ἐπεφόρτισε νὰ παρακαλέσω τοὺς κυρίους Πρεσβευτὰς νὰ μεταβοῦν ἐπὶ τόπου πρὸς ἐξέλεγξιν τοῦ γεγονότος ἢ νὰ στείλουν ἀντιπρόσωπον, κάποιον ὑπὸ τὰς διαταγάς των».

Τοῦτο ἦτο ἀρκετὰ ἐν τάξει. Ὁ Κύριός μου μοὶ ἔρριψε βλέμμα ἐμφαντικὸν καὶ ἐδέχθην νὰ συνοδεύσω τὸν Σουλεϊμὰν Βέην μέχρι τῶν ἀνακτόρων τοῦ Δολμᾶ-Μπαχτσὲ διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου. Ἀνέβηκα εἰς τὸ δωμάτιόν μου, παραλαβὼν κάτι, καὶ ἀπῆλθον μαζὺ μὲ τὸν Βέην συντόμως εἰς τὴν σκηνὴν τῆς σουλτανικῆς τραγῳδίας.

Οἱ δρόμοι κυριολεκτικῶς ἐξεχείλιζαν ἀπὸ κόσμον. Ὁ λαὸς ἦτο δυσηρεστημένος καὶ ἔρριπτεν ἄγρια βλέμματα, ἰδίως βλέπων ξένους εἰσερχομένους ἀπὸ τὰς θύρας τῶν ἀνακτόρων. Ἀλλ' ὁ Μέγας Βεζύρης εἶχεν ἀμέσως ὀργανώσει μεγάλην ἔνοπλον δύναμιν, ἡ ὁποία ἔσωζε τὴν κατάστασιν.

Ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων, συνήντησα μέλη πασῶν τῶν ξένων Πρεσβειῶν, μεταξὺ δ' αὐτῶν τοὺς τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας. Μόλις συνεκεντρώθημεν, μᾶς εἰσήγαγαν παρὰ τῷ Μεχμὲτ Ρουστῇ Πασσᾷ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδέχθη μὲ μεγάλην ἐνδειξιν εἰλικρινείας, καὶ ποὺ ἐφαίνετο πολὺ λυπημένος ἀπὸ τὸ θλιβερὸν τοῦτο συμβεβηκός. Ἀφοῦ μᾶς διηγήθη ὅ,τι ἠξεύραμεν ἤδη, μᾶς ὡδήγησε παρὰ τῷ Σαὶτ Πασσᾷ, σουλτανικῷ αὐλάρχῃ, ὅστις μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου τάχα ηὗραν τὸν νεκρὸν τοῦ Σουλτάνου.

Ἦτο μικρὸν δωμάτιον πτωχικὰ ἐπιπλωμένον, παρακείμενον εἰς τὸ Ἀνάκτορον καὶ φωτιζόμενον ἀπὸ αὐλὴν ἔρημον. Τὸ σῶμα, σκεπασμένον μέχρι τοῦ στήθους μὲ σάβανον ἀπὸ μαύρην μέταξαν κεντημένην μὲ χρυσόν, ἔκειτο ἐπὶ διβανίου, πρὸς τὸν τοῖχον. Τὸ ἀριστερὸν χέρι ἦτο γυμνὸν καὶ ἐκρέματο πλαγίως. Ἐφαίνετο ἐγκοπὴ βαθεῖα ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, γενομένη πάντως μὲ κοπτερὸν ἐργαλεῖον. Τὸ ψαλίδι, μὲ τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Σαὶτ πασσᾶν ὁ ἀτυχὴς μονάρχης εἶχεν αὐτοκτονήσει, ἦτο βαλμένον ἐπὶ τραπέζης παραπλεύρως τοῦ νεκροῦ καὶ ἀκόμη ἦτο σκεπασμένον μὲ παγωμένον αἷμα.

—Ἡ Μεγαλειότης του, εἶπεν ὁ Σαὴτ πασσᾶς, ἐζήτησε πολὺ ἐνωρὶς ἀπὸ τὴν μητέρα του, μόλις ἐσηκώθη, τὸ ψαλίδι τοῦτο, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι ἤθελε νὰ κόψῃ τὰ γένεια του. Μόλις τὸ ἔλαβεν, ἀπεσύρθη εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ διέταξε νὰ μὴ τὸν ἐνοχλήσουν. Δύο ὧραι ἐπέρασαν προτοῦ παρατηρηθῇ ἡ παράξενος ἀπουσία του. Τὸν ἀνεζήτησαν καὶ τὸν ἀνεκάλυψαν εἰς αὐτὴν τὴν στάσιν, ἐν μέσῳ μεγάλου τέλματος αἵματος, ἐν τῷ ὁποίῳ ηὗραν τὸ ψαλίδι.

Ἐνόσῳ ὁ Πασσᾶς μᾶς ἔδιδε τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ἐτέθην ὀλίγον πλαγίως καὶ ἐξήτασα προσεκτικῶς τὸν νεκρὸν μονάρχου μεγάλους κράτους. Ἐκεῖ ποὺ τὸ βλέμμα μου περιεφέρετο νωχελῶς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ποὺ εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ διβανίου, ἐσταμάτησεν αἴφνης εἰς τὴν θέαν σχήματος ἐκτάκτου.

Εἶπα ὅτι τὸ κατώτερον μέρος τοῦ νεκροῦ ἦτο σκεπασμένον μὲ κεντημένον ὕφασμα. Εἶναι φυσικαὶ αἱ πτυχαὶ ποὺ τὸ περικάλυμμα τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἔχῃ πρὸς τὸ μέρος σηκωμένων ποδῶν. Ἐξηκρίβωσα μὲ φρίκην ὅτι αὐτὸ ἐστηρίζετο ἐπὶ μιᾶς ἀκμῆς ἀντὶ δύο.

Ἀφοῦ ἐπερίμενα μερικὰς στιγμάς, καὶ πεπεισμένος ὅτι κανεὶς δὲν μὲ κατεσκόπευεν, ἐπροχώρησα γρήγορα πρὸς τὸ μέρος τοῦ διβανίου καὶ ἔθεσα τὲ χέρι μου εἰς τὸ ὑποδεικνυόμενον μέρος. Αἱ ὑποψίαι μου ἦσαν βάσιμοι. Ὁ νεκρὸς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐστηρίζετο εἰς ἕνα μόνον πόδι!

Ἐπῆγα εἰς συνάντησιν τῶν συναδέλφων μου τὴν στιγμὴν ποὺ ἔμελλον νὰ φύγουν, καὶ ἔκαμα ὑπεράνθρωπους προσπαθείας διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ συγκίνησίς μου. Ἐπανελθόντες παρὰ τῷ Μεγάλῳ Βεζύρῃ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων ἐδηλώθησαν ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰς ἐξηγήσεις ποὺ ἔλαβαν καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς Πρεσβείας των. Ἐπερίμενα τὴν ἔξοδον τοῦ τελευταίου καὶ παρεκάλεσα τότε νὰ ὁμιλήσω ὀλίγας στιγμὰς μὲ τὸν Μεγάλον Βεζύρην. Ὁ Μεχμὲτ σηνῆνεσεν αὐθωρεί, νομίζων ἀναμφιβόλως ὅτι θὰ ὡμιλοῦσα περὶ ζητήματος ἀφορῶντος συμφέροντα τῆς Γαλλίας. Δὲν ὑπώπτευεν ὅτι ἤμην ἐν γνώσει τοῦ μεγάλου μυστικοῦ.

Μόλις ἐμείναμεν μόνοι, τὸν ἠτένισα καὶ τῷ εἶπα :

— Προτοῦ ὑποβάλλω τὴν ἔκθεσίν μου εἰς τὴν Πρεσβείαν μου, θὰ ἤθελα διασάφησιν ἑνὸς σημείου. Ἠμπορεῖτε νὰ μὲ ἐξηγήσητε, πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ Σουλτᾶνος, αὐτοκτονῶν, νὰ χάσῃ τὸ ἀριστερὸν πόδι του ;

Ὅλη ἡ ἱκανότης μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀνατολῖται κρύπτουν τὰς συγκινήσεις των δὲν ἤρκεσεν εἰς τὸν συνομιλητήν μου διὰ νὰ μὴ προδοθῇ ὁ τρόμος ποὺ τῷ ἐνέπνευσεν ἡ ἐρώτησίς μου. Ὠχρίασε καὶ τὰ μάτια του ἐβγῆκαν ἀπὸ τὰς κόγχας των. Προσεπάθησεν ἐν τούτοις νὰ ἀρνηθῇ.

— Κάμνετε μίαν δήλωσιν ποὺ μὲ ξενίζει. Ποῦ βασίζεσθε διὰ νὰ διατείνεσθε ὅτι παρόμοιον φοβερὸν πρᾶγμα ἠμπόρεσε νὰ παραχθῇ ; » εἶπε.

— Πασσᾶ, ἀπήντησα σκληρῶς, δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ τόνος ποὺ πρέπει νὰ τηρηθῇ ἔναντι φίλου. Ἐὰν ἤθελα νὰ σᾶς κάμω προσβολήν, θὰ διέδιδα τὸ μυστικόν μου ἔμπροσθεν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν Δυνάμεων. Αὐτοὶ θὰ ἐξηκρίβωναν τοὺς λόγους μου καὶ τὸ σκάνδαλον θὰ ἐγίνετο τάχιστα δημόσιον. Ἐὰν θέλετε, θὰ σᾶς προτείνω μίαν συμφωνίαν. Ἀναλαμβάνω νὰ τηρήσω τὸ πρᾶγμα μυστικόν, καὶ θὰ σᾶς ζητήσω ἁπλῶς εἰς ἀνταπόδοσιν νὰ προστατεύσητε τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας εἰς τὰ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τώρα ἐκκρεμῆ ζητήματα.

Μὲ ἤκουσε μὲ προσοχήν, μὲ παρετήρησεν ἀτενῶς ὡς νὰ ἤθελε νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὶ ἤξευρα καὶ τὶ ὑπώπτευα. Ὅταν ἐτελείωσα, παρετήρησεν :

—Ἀλλ' ὑποθέσατε ὅτι εἶμαι τόσον ἀμαθὴς ὅσον καὶ σεῖς περὶ τοῦ ἀκρωτηριασμοῦ τούτου ;

Ἐγέλασα σαρκαστικῶς. — Θὰ ἀπαντήσω ὅτι δὲν ἀγνοῶ τὸ πρᾶγμα, καὶ δὲν θὰ ἀμφιβάλετε πάντως ὅταν σᾶς δείξω αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον, ποὺ ηὗρα ὑπὸ συνθήκας ποὺ θὰ ἠθέλατε νὰ ξεύρετε.

Καὶ τῷ ἔδειξα τὴν παντόφλαν ποὺ εἶχα φέρει ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν.

—Ὅταν ἠὖρα αὐτὴν τὴν παντόφλαν, περιεῖχεν ἓν πόδι ἀνθρώπινον.

—Ἕνα πόδι! » ἀνέκραξε.

— Καὶ τὸ πόδι αὐτό, προσέθηκα, « ἦτο ἀξιοσημείωτον ἀπὸ κάποιαν παραμόρφωσιν.

— Ἄ! »

Ἀνετινάχθη, ἐθώπευσε τὰ γένεια του καὶ διεσκέλισε τὸ δωμάτιον μὲ ἀτάκτους διασκελισμούς. Τὸν παρηκολούθουν ὑπούλως. Αἴφνης ἐστράφη πρὸς ἐμὲ καὶ μὲ ἐπηρώτησε :

— Φράγκε, ἠμπορῶ νὰ ἔχω ἐμπιστονύνην εἰς σέ ; Μὲ ἠρώτησεν. « Ἐὰν σᾶς ἐμπιστευθῶ κάτι, ποίαν ἐγγύησιν προσφέρετε διὰ τὴν ζωήν μου ;

— Τὴν τιμὴν Γάλλου », ἀπήντησα μὲ ὡραίαν χειρονομίαν.

— Τοῦτο ἀρκεῖ! ». Εἶπε καὶ κατέπεσεν ἐπὶ ἑνὸς σοφᾶ ποὺ ἐτράνταξεν ὑπὸ τὴν ἀνησυχίαν του. Ἐν τέλει ἀνέλαβεν ἀρκετὰ διὰ νὰ διηγηθῇ τὰ ἀκόλουθα :

—Ἕν αἴσθημα ἐκυριάρχει κατὰ τοῦ Ἀμπτοὺλ–Ἀζὴζ ἐν τῇ πρωτευούσῃ, τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη διὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ λαοῦ ἀφ' ὅτου ἠγγέλθη ὁ θάνατός του. Πολλοὶ ξένοι ἀπέδωκαν τὸ αἴσθημα τοῦτο εἰς πολιτικὰς ἀφορμάς. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄλλη.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς βασιλείας του, ὁ Ἀζὴζ προσέβαλε τοὺς ὑπηκόους του εἰς τὰ ἱερώτατα αἰσθήματά των. Ἐξήρχετο τὰς νύκτας ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, μετημφιεσμένος, ἀναζητῶν περιπετείας. Τὸ ἔμαθα, καὶ πλειστάκις μετὰ σεβασμοῦ τὸν ἀπέτρεψα καὶ ἔπραξα τὸ πᾶν διὰ νὰ κρύψω τὸν ἀποτροπιασμόν μου. Οἱ συνάδελφοί μου τῆς Κυβερνήσεως ἠμποροῦν ἐν ἀνάγκῃ νὰ μαρτυρήσουν ὅτι συχνὰ ἐπενέβην διὰ νὰ σώσω τὸν Ἀζήζ. Ἐὰν τούς ἤκουα, οὗτος πρὸ πολλοῦ θὰ ἦτο παυμένος. Ἀλλ' ἤμην νομοταγὴς ἔναντι τοῦ κυρίου μου καὶ ἕως χθὲς ἐπίστευα ὅτι δὲν ἦτο ἀχάριστος.

Πρὸ ἑνὸς ἢ δύο μηνῶν ἠγόρασα διὰ τὸν γυναικωνίτην μου, κόρην Γεωργιανὴν ἐξόχου οἰκογενείας καὶ σπανίας καλλονῆς. Γνωρίζων τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἀζήζ, τὴν εἰσήγαγα μὲ μεγίστας προφυλάξεις. Ἔφθασεν ἐδῶ ἐντὸς γαλέρας κλειστῆς καὶ τὴν ἔφεραν ἀμέσως ἕως ἐδῶ ἐντὸς ἁμάξης ἑρμητικῶς κλειστῆς. Δὲν εἶπα λέξιν εἰς τοὺς φίλους μου περὶ τῆς ἀγορᾶς μου καὶ συνέστησα τὸ αὐτὸ εἰς τὸν Δεκάπουλον, τὸν ἔμπορον. Ἀφοῦ ἐνεπιστεύθην τὸν θησαυρόν μου εἰς τὸν ἀρχιευνοῦχόν μου, ποὺ εἶχεν ὅλην τὴν ἐμπιστοσύνην μου, ἐνόμισα αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἐπί τινας ἑβδομάδας ὅλα ἐπήγαιναν καλά. Ἡ Γεωργιανὴ ἦτο ἀφωσιωμένη, καὶ αἱ γυναῖκες μου δὲν ἐφαίνοντο πολὺ ζηλότυποι ἀπὸ τὸ νέον ἀπόκτημά μου.

Ἀλλὰ μετά τινα καιρὸν ἀντελήφθην μεταβολὴν εἰς τοὺς τρόπους τῆς Ζάρας. Ἀπέβη ὑπερόπτης καὶ ἀπαιτητική, καὶ εἶχεν ἐξάψεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐπρόφερεν ἀπειλὰς ἀναχωρήσεως. Αὐταὶ μὲ ἐπηρέασαν λυπηρῶς. Ἤμην βέβαιος ὅτι κάποιος ἔξωθεν τὴν ἐπλησίασε καὶ ἠθέλησα νὰ ἀνακαλύψω τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐπροδόθην. Γνωρίζετε εἰς ποῖα τεχνάσματα καταφεύγουν ὅταν δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐμπιστευθοῦν εἰς τοὺς εὐνούχους των. Ἐγὼ εἶμαι φιλάνθρωπος καὶ ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῶ μέσα βάρβαρα καὶ τοὺς βασανίσω, ἀπεφάσισα νὰ χρησιμοποιήσω στρατήγημα. Προσεποιήθην ὅτι εἶχα βαρυνθῇ τὴν Γεωργιανὴν καὶ ὅτι ἤθελα νὰ τὴν μεταβιβάσω εἰς φίλον. Ὑπερφόρτωσα τὸν ἀρχιευνοῦχον μὲ εὐνοίας καὶ τὸν ἔκαμα νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὸν ἐκρατοῦσα ἐν γνώσει πάντων. Ἐν τῷ μεταξὺ προσέλαβα δούλους ποὺ δὲν εἶχαν ποτὲ σχέσεις μὲ τὸ προσωπικόν μου. Ἀφοῦ τοὺς ἐδίδαξα ἀρκετά, τοὺς ὥπλισα καὶ τοὺς ἐτοποθέτησα τὴν νύκτα εἰς τὸν κῆπον, ὀπίσω ἀπὸ τὰ δενδράκια. Καὶ τοὺς διέταξα νὰ φυλάττουν τὴν εἴσοδον καὶ νὰ συλλάβουν κάθενα ποὺ θὰ εἰσήρχετο εἰς τὴν περιοχήν μου. Τότε, ἐδήλωσα εἰς τὸ σπῆτι ὅτι ἤμην προσκεκλημένος ἀπὸ φίλον εἰς δεῖπνον καὶ θὰ ἠργόμην ἀργά. Ἀπῆλθα, περιεφέρθην ἐπὶ μίαν ὥραν, καὶ ἐπέστρεψα ἀπὸ τὸν κῆπον. Ὅταν ἐπλησίαζα, ἤκουσα φωνὰς καὶ ὅμιλον ἀνθρώπων ποὺ ἔφευγαν ἀπὸ τὸν δρόμον. Παρετήρησα ὅτι ἔφεραν ἕνα ἄνθρωπον καλὰ σκεπασμένον

καὶ πού ἐφαίνετο ἀνίκανος νὰ βαδίσῃ. Εἶδα ἐπίσης ὅτι ἡ ρωγμὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγῆκαν ἦτο κοντά μου. Μετ' ὀλίγον ἐφάνησαν οἱ δοῦλοί μου διώκοντες τοὺς φυγάδας. Μία μυστικὴ προαίσθησις μὲ ὑπηγόρευσε νὰ τοὺς σταματήσω καὶ νὰ ἀφίσω νὰ φύγῃ ὁ σκεπασμένος ἄνθρωπος. Ὑπὸ τὴν ὥθησιν ἀορίστων προαισθημάτων, ἠκολούθησα ὁδὸν ἐναντίαν καὶ μόλις ἔκλεισεν ἡ πόρτα μου, ἀφῆκα νὰ μοὶ διηγηθοῦν τὸ συμβάν. Ἐκ τῶν ἐρευνῶν μου προέκυψεν ὅτι ὁ ἀρχιευνοῦχος, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχα τόσην ἐμπιστοσύνην, εἶχεν ἐξέλθει ὀλίγον μετὰ τὴν ἔξοδόν μου. Μετὰ μίαν ὥραν ἐπανῆλθεν. Ὄπισθεν αὐτοῦ ἴστατο κάποιος μετημφιεσμένος, πού ἔδιδε διαταγὰς εἰς τοὺς ἔξω. Μόλις ἐμβῆκεν, οἱ δοῦλοι μου ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸν κρυψῶνα των καὶ ἠθέλησαν νὰ τὸν συλλάβουν. Ἠθέλησε νὰ φύγῃ καὶ θὰ τὸ κατώρθωνεν ἂν κατὰ τὴν ρῆξιν τὸ ἀριστερὸν πόδι του δὲν ἐπιάνετο μεταξὺ τῆς θύρας καὶ τοῦ τοίχου. Οἱ σύντροφοί του ἐζήτησαν νὰ τὸν σώσουν, ἀλλ' ἕνας δοῦλος φοβούμενος μὴ τυχὸν διαφύγῃ τὸ θῦμα, μὲ ἓν πλῆγμα σπάθης τοῦ ἀπέκοψε τὸ ἀριστερὸν πόδι, εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀστραγάλου. Ὁ τραυματίας μετηνέχθη ὅπως εἶπα. Ὡς τεκμήριον αὐτοῦ πού ἐδιηγοῦντο, οἱ δοῦλοι ἐκράτουν ἀκόμη ἀνὰ χεῖρας τὸ αἱματωμένον πόδι. Ὡθούμενος ἀπὸ φόβον πού μὲ κατέλαβεν, ἐπῆρα τὴν καντόφλαν. Σεῖς πού εἴδατε αὐτὸ τὸ μυσαρὸν πρᾶγμα, ἐννοεῖτε τί μὲ ἔκαμε νὰ τρέμω.

—Ἤδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, εἶχα ἀκούσει νὰ διηγοῦνται εἰς τὰ ἀνάκτορα ὅτι τὸ πόδι τοῦ Σουλτάνου δὲν ἦτο πόδι σύνηθες, ὅτι ἔφερεν ἓν ἀηδὲς ἰδιάζον, πού ἐπανευρίσκετο εἰς ὅλους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Οἴκου Ὀσμὰν καὶ πού τὸ ἔκρυπταν ἐπιμελῶς. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν εἶχα πλέον ἡσυχίαν. Ὅτι ὁ Ἀμπτοὺλ-Ἀζὴζ ἠκρωτηριάσθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μου, ἦτο μία λεπτομέρεια, ἀλλ' εἶχα ἀνακαλύψει ἓν ἀπὸ τὰ μυστικὰ τοῦ παλατίου, πού αἱ μητέρες τῶν Σουλτάνων δυσκόλως τὸ ἐμπιστεύονται ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην καὶ πού θὰ ἔκαμνε τοὺς εὐνούχους νὰ ριγοῦν. Μία μόνη ἐναλλαγὴ μοὶ ἔμεινεν, ὁ θάνατός μου ἢ ὁ θάνατος τοῦ Σουλτάνου. Ἐπῆγα ἀμέσως εἰς τὸ Παλάτι καὶ ἐπεζήτησα νὰ ἐπιτύχω ἀκρόασιν ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ Πρίγκηπος Μουράτ. Γρήγορα ἐκανονίσαμεν τὸ ζήτημα. Δὲν εἶχα στιγμὴν νὰ χάσω. Εὐτυχῶς ἡ ἐπανάστασις ἔμελλε νὰ ἐκραγῇ καὶ μαντεύετε πάντως τί συνέβη. Μόλις ὁ Μουρὰτ ἀνεκηρύχθη Σουλτᾶνος καὶ ἐδόθη ὅρκος πίστεως (18 Μαΐου 1876), διέταξα τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς καὶ μερικοὺς στρατιώτας νὰ μὲ συνοδεύσουν μέχρι τῆς Σουλτάνας. Ἤνοιξα πέρασμα διὰ μέσου τῶν τρομαγμένων εὐνούχων καὶ ἔφθασα ἔμπροσθεν τοῦ Ἀμπτοὺλ-Ἀζήζ. Τὸν ηὗρα γράφοντα Ἤρπασα τὸ χαρτὶ καὶ ἐδιάβασα. Ἦτο ἡ εἰς θάνατον καταδίκη μου.

Ὁ Βεζύρης ἔτρεμεν ὅταν ἔφθασεν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς διηγήσεώς του. Εὐνόητον διατί.

— Τότε ἐπληροφόρησα τὸν Ἀζὴζ ὅτι ἡ βασιλεία του εἶχε λήξει. Ἤκουσε τὴν εἴδησιν μὲ κατάπληξιν. Ἠννόησε τὴν κατάστασιν καὶ ἐστράφη ἀριστερὰ εἰς τὸ κρεββάτι του. Ἠσθάνθη πολὺ μῖσος ἐναντίον μας. Τότε τῷ ὡμίλησεν ἡ Σουλτάνα. Τὸν παρεκάλεσεν ἐπιμόνως νὰ τηρήσῃ τὴν τιμήν του. Εἶχεν ἀπὸ πολλοῦ ἑτοιμάσει τὴν ἔκπτωσίν του καὶ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ υἱός της δὲν θὰ ἦτο ἐν ἀσφαλείᾳ ἐνόσῳ ἔζη ὁ Ἀζήζ.

Ἐδίστασεν ἀκόμη ὁ Ἀζὴζ καὶ ἐν τέλει ἐξέφρασε λύπην μὴ ἔχων ὅπλον. Ἀμέσως ἡ Σουλτάνα ἀπέσυρεν ἀπὸ τὴν ζώνην της ἓν ψαλίδι καὶ τὸ ἐνέπηξεν εἰς τὰ χέρια του. Ὀπισθοχώρησε. Τὸ πρᾶγμα καθίστατο φρικῶδες. Ἐν τέλει ἐδέησε νὰ διατάξω ἕνα στρατιώτην νὰ προχωρήσῃ μὲ τὴν σπάθην στὸ χέρι. Τότε μὲ ἕνα λυγμὸν ὁ Ἀζὴζ ἐνέπηξε μόνος τὸ ψαλίδι εἰς τὸ μπράτσο του, ἐκεῖ πού εἴδατε—καὶ ὁ στρατιώτης τὸν ἀπετελείωσεν».

Αὐτὴ ἦτο ἡ διήγησις τοῦ Βεζύρου. Εἰς χώραν ὅπως ἡ Τουρκία παρόμοια πράγματα συμβαίνουν καθημερινῶς. Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ μὲ ἐπηρέασε δυσαρέστως. Ἀφῆκα τὸν Μεχμὲτ Ρουστῆ μὲ τελείαν εὐγένειαν, ἀλλὰ χωρὶς χειραψίαν.

Ἐν τούτοις, ὅπως εἶπα ἤδη, μὲ τὸ μυστικὸν πού κατεῖχα ἤμην ἱκανὸς νὰ ἐξα-

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ)
ΩΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ι.—ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ) ΩΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

1.—Πρώτη ἐμφάνισις τοῦ κομμουνισμοῦ ὡς ὀργανωμένου πολιτικοῦ κόμματος.—Διεθνιστικὴ μορφὴ αὐτοῦ.
2.—Μαρξιστικὴ ἔννοια τοῦ «Διεθνοῦς» χαρακτῆρος τοῦ κομμουνισμοῦ.
3.—Διεθνεῖς πολιτικαὶ ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν.—α) Α' κομμουνιστικὴ Διεθνὴς τοῦ 1864 β) Β' Διεθνὴς γ) Γ' Διεθνὴς δ) Δ' Διεθνής.

1. Ὅπως ἀναφέραμε σὲ προηγούμενα ἄρθρα, ὁ κομμουνισμός, ὡς θεωρία περὶ ἰσότητος συνεζητεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους εἶχε δὲ μορφὴ καθαρῶς φιλοσοφικὴ καὶ ἀπετέλει μιὰ κίνησι, πνευματικὴ μόνον.

Γιαὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς πνευματικῆς αὐτῆς κινήσεως ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων ὑπῆρξε πάντοτε αἰσθηματικὴ μέχρι τοῦ 19ου αἰῶνος, ὁπότε οἱ κομμουνιστικὲς θεωρίες, ἄρχισαν νὰ παίρνουν τὴ μορφὴ **ὀργανωμένου πολιτικοῦ κόμματος** μὲ ὡρισμένες κατευθύνσεις.

Πρὸ τοῦ **19ου** αἰῶνος, κάπου, κάπου, ἐσχηματίσθησαν μικρὰ κόμματα ἢ ὁμάδες μὲ βάσι τὶς κομμουνιστικὲς καὶ σοσιαλιστικὲς θεωρίες, ἡ κίνησις ὅμως καὶ ἡ δρᾶσις των ἦτο προσωρινὴ καὶ περιωρισμένη καὶ εἶχε ἀφορμή, σχεδὸν πάντοτε, μόνον τὸν ἐνθουσιασμὸ ὡρισμένων σοσιαλιστῶν ἰδεολόγων.

Ὡς χρονολογίαν τῆς ἐπισήμου ἐμφανίσεως, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος μὲ μελετημένο πρόγραμμα καὶ μὲ ὡρισμένες ἀπαιτήσεις πρέπει νὰ θεωρήσουμε, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1848, ὁπότε ἐδόθη στὴν κυκλοφορία τὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ἐπίσημο διάγγελμα καὶ πρόγραμμα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ποὺ τότε ὠργανώθη ἐπὶ νέων βάσεων.

Ὑπενθυμίζω τὴ λεπτομέρεια, ὅτι, τὸ πρῶτο κομμουνιστικὸ κέντρο μὲ μορφὴ πολιτική, λειτούργησε στὸ Λονδῖνο κατὰ τὸ 1840 καὶ συνεκροτήθη ἀπὸ τρεῖς Γερμανοὺς ἐξορίστους τὸν Κάρολο Σιάπερ διδάσκαλο, τὸν Ἐρρῖκο Μπάουερ ὑποδημα-

---

σκήσω πολὺ μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὰ συμβαίνοντα, καὶ κατὰ τὴν Βερολίνειον Συνθήκην ὁ Λόρδος Βήκονσφηλδ δὲν ἔλειψε νὰ μοὶ εἴπῃ :

—Χάρις εἰς σᾶς, Βαρῶνε, οἱ Ρῶσσοι ἔλαβον τὸ Βατούμ.

Ὁ Ἄλαιν Ἀπουωρντ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδιηγήθη αὐτὴν τὴν ἱστορίαν ὁ Βαρῶνος τῷ παρετήρησεν; «Ὑποθέτω ὅτι οὐδεμίαν ἔχετε ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τοῦ Μεγάλου Βεζύρου». Εἰς αὐτὰ ὁ Βαρῶνος ἀπήντησε : «Πῶς! Φαντάζεσθε ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ἦτο εἰς χεῖράς μου, θὰ ἐξετίθετο διηγούμενος εἰς ἐμὲ ἀνοησίας ; Ἡ ἱστορία ποὺ μὲ διηγήθη ὁ Μεχμὲτ Ρουστῆ ἦτο ἀκριβὴς μέχρι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν της».

Βαρῶνος.....
πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας
Μεταφραστής : Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους–Θεόδοτος

τοποιὸ καὶ τὸν Ἰωσὴφ Μόλ ὡρολογοποιό, οἵτινες εἶχον ἐξορισθῆ ἀπὸ τὴ Γαλλία γιατὶ ἔλαβον μέρος στὴν ἐπαναστατικὴ κίνησι καὶ στὴ συνωμοσία τοῦ Μπλάνκι.

Ἡ ὀργάνωσις αὐτή, ποὺ στὴν ἀρχὴ ἦτο μυστικὴ προώδευσε σιγά-σιγὰ καὶ βρίσκοντας εὐκαιρία τὴν ἐλευθερία, ἡ ὁποία ὑπῆρχε στὴν Ἀγγλία, ἔγινε τὸ παγκόσμιο κέντρο τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα **Ὁμοσπονδία τῶν κομμουνιστῶν.**

Στὴν ὁμοσπονδία ὅμως αὐτὴ ἐγεννήθησαν πολλὲς φιλονικίες καὶ γι' αὐτὸ ἐθεωρήθη ἀπαραίτητος μία προσπάθεια νὰ ὀργανωθῆ ἐπὶ νέων βάσεων καὶ ἔτσι κατωρθώθη τὸν Νοέμβριο τοῦ 1847 νὰ συγκληθῆ στὸ Λονδῖνο ἕνα μυστικὸ συνέδριο ἀπὸ ἐργατικοὺς ἀντιπροσώπους, στὸ ὁποῖο ἔλαβον μέρος ὁ Κάρολος Μὰρξ καὶ ὁ Φ. Ἔνγκελς, ὁπότε ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ τοὺς ἐδόθη ἐντολὴ νὰ ρυθμίσουν τὰ πάντα σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς καὶ τὶς θεωρίες, ποὺ αὐτοὶ ἀντιπροσώπευαν.

Τότε ἐπίσης τοὺς ἀνέθεσαν νὰ γράψουν ἕνα πρόγραμμα τοῦ κόμματος μὲ λεπτομερῆ θεωρητικὴ ἀνάλυσι καὶ πρακτικὲς ὁδηγίες προωρισμένο γιὰ δημοσίευσι καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἦτο τὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο ποὺ ἐδημοσιεύθη τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1848.

Τὴ χρονολογία λοιπὸν αὐτὴ πρέπει νὰ θεωροῦμε ὡς ἐπίσημο ἡμερομηνία τῆς ἐμφανίσεως τοῦ κόμματος αὐτοῦ, ὡς ὀργανωμένου πολιτικοῦ κόμματος. Ἀπὸ τότε, οἱ θεωρίες καὶ οἱ γενικὲς κατευθύνσεις, τὶς ὁποῖες ἔδωσε ὁ Μὰρξ στοὺς κομμουνιστὰς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἡ προσωπικὴ του ἐργασία στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ἔκαμαν ὥστε νὰ λάβῃ τοῦτο μιὰ παγκόσμιο μορφή, νὰ ὀργανωθοῦν οἱ ἐργάτες, γιατὶ σ' αὐτοὺς πλέον ἀνῆκε τὸ κόμμα τοῦτο καὶ μὲ τὸν ὄγκο τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ των ν' ἀρχίσουν ἕνα ἀγῶνα ὁρμητικό, σκληρὸ καὶ συνεχῆ, ὁ ὁποῖος δὲν ὁμοιάζει μὲ κανένα ἀπ' τοὺς ἀγῶνας, ποὺ ἀναφέρει ἡ ἱστορία, γιατὶ ἀποτελεῖ μία ἀδιάκοπο ἐπανάστασι, γιατὶ κατωρθώνει ὥστε ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ βρίσκεται πάντοτε μέσα σὲ ἐπανάστασι ψυχικὴ, νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν ἐπανάστασι καὶ νὰ ζῇ μὲ τὴν ἐπανάστασι.

Ἡ παγκόσμιος, ἡ Διεθνὴς μορφὴ τῆς κομμουνιστικῆς θεωρίας, ἔκαμε ὥστε καὶ τὸ καὶ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα νὰ ὀργανωθῆ μὲ πνεῦμα **διεθνιστικό,** τοῦτο δὲ ἔγινε φανερὸ ἀπὸ τὶς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις οἱ ὁποῖες εἶναι γνωστὲς μὲ τὸ ὄνομα **Κομμουνιστικαὶ Διεθνεῖς Ὀργανώσεις τῶν ἐργατῶν,** δηλαδὴ Α'. Διεθνής, Β'. Διεθνής, Γ' Διεθνὴς καὶ Δ' Διεθνής.

2. Ἀλλὰ ἂς δοῦμε τὴν ἔννοια, ποὺ ὁ Μὰρξ δίδει στὸ Διεθνῆ χαρακτῆρα τῆς κομμουνιστικῆς κινήσεως, δηλαδὴ, ἂς καθορίσουμε πρῶτα—πρῶτα τὴν ἔννοια μὲ τὴν ὁποία χρησιμοποιεῖται ἐδῶ ἡ λέξις «Διεθνής».

Ἡ λέξις αὐτὴ δὲν ἔχει τὴ σημασία **κοσμοπολιτικῆς ἰδεολογίας,** ὅπως εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποία ἐξεδήλωσε ὁ φιλόσοφος καὶ ποιητὴς Schiller λέγοντας ὅτι «εἶναι ποτατό, εὐτελὲς ἰδανικό, νὰ μιλῆ κανεὶς γιὰ ἕνα ἔθνος». «σ' ἕνα φιλοσοφικὸ πνεῦμα τὸ ὅριο αὐτὸ εἶναι ἀνυπόφορο». «Τὸ πατριωτικὸ συμφέρον εἶναι σοβαρὸ μόνον δι' ἔθνη μὴ ὥριμα γιὰ τὴ νεολαία δηλαδὴ τοῦ κόσμου».

Δὲν πρέπει λοιπὸν ἐδῶ, νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ὁ Μὰρξ εἶχε τὴν ἀντίληψιν πὼς τὸ προλεταριάτο ὀφείλει στοὺς ἀγῶνας, ποὺ θὰ ἔκαμε, νὰ ἔχῃ κοινὰ διεθνῆ ἰδανικά.

Ἡ διεθνὴς σκέψις τοῦ Μαρξισμοῦ δὲν ἔχει καμμία σχέσι μὲ **διεθνῆ λαϊκὴ συναδέλφωσι** ἢ μὲ κοσμοπολιτικὸ ἐνθουσιασμό, ὅπως τὴν εὑρίσκουμε ἀπὸ τὶς ἀστικὲς καὶ φιλελεύθερες συμμαχίες, οὔτε μὲ τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη γιὰ τὰ ὁποῖα οἱ ποιηταὶ τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς εἶχον ἐνθουσιασθῆ.

Ἐὰν ἀποδίδεται διεθνὴς χαρακτὴρ στὴν κομμουνιστικὴ κίνησι, αὐτὸ σχετίζεται πάλι μὲ τὴν ἄποψι τοῦ **Ἱστορικοῦ Ὑλισμοῦ.**

Ἀφοῦ, ὅπως διδάσκει ὁ Μὰρξ, ἡ παραγωγή, ἡ ἀνταλλαγὴ καὶ ἡ κατανάλωσις

τῶν ἀγαθῶν διεμορφώθησαν πάντοτε ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διεθνῶς κατὰ ἐνιαῖο τρόπο, ὤφειλαν κατὰ φυσικὴ συνέπεια καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν τάξεων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν τὸ ἐπακόλουθο τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς νὰ διαμορφωθοῦν ἐπίσης διεθνῶς καὶ κατὰ ἐνιαῖο τρόπο.

Καὶ στὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο ἔχει περιγράψει ὁ Μὰρξ ὅτι στὴ θέσι τῆς ἄλλοτε **τοπικῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ ἀγορᾶς,** ὑπεκατεστάθη κατὰ τὴ νεώτερη ἐποχὴ **ἡ διεθνὴς βιομηχανία καὶ ἡ παγκόσμιος ἀγορά.**

Ἡ ἀστικὴ τάξις κατὰ τὸν Μάρξ, μὲ τὴν ἐκμετάλλευσι, ποὺ ἔκαμε τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς διεμόρφωσε τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν κατανάλωσι ὅλων τῶν χωρῶν **κοσμοπολιτικῶς.**

Πρὸς μεγάλη δὲ λύπη τῶν ἀντιδραστικῶν, ἐξήπλωσε τὴ βιομηχανία πέραν τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους

Οἱ παληὲς ἐθνικὲς βιομηχανίες ἐξεμηδενίσθησαν καὶ ἐξαφανίζονται καθημερινῶς, ὅπως ὑποστήριξε ὁ Μάρξ.

Στὴν προτέρα δὲ τοπικὴ καὶ ἐθνικὴ μορφὴ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου ἀντιστοιχοῦσαν χωριστοὶ τοπικοὶ ἀγῶνες τῶν ἐργατῶν ἐναντίον τῶν ἐργοδοτῶν.

Ἡ νέα βιομηχανικὴ ἐξέλιξις ἀφήρεσε ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς τὸν ἐθνικὸ χαρακτῆρα καὶ τοὺς ἔκαμε διεθνεῖς.

Ἐπειδὴ λοιπόν, κατὰ τὴ γνώμη βέβαια τοῦ Μάρξ, οἱ ἐθνικὲς διαιρέσεις καὶ ἀντιθέσεις τῶν λαῶν, μὲ τὴν ἐξέλιξι τῆς ἀστικῆς τάξεως, μὲ τὴν ἐξάπλωσι τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς καὶ μὲ τὰς προόδους τῆς μεγάλης ἐκμεταλλεύσεως βαδίζουν καθημερινῶς περισσότερο πρὸς τὴν ἐξαφάνισί τους, γιαὐτὸ καταλήγει στὸ νὰ κηρύξῃ ὅτι **«οἱ ἐργάτες δὲν ἔχουν πατρίδα».**

Ὁ καθορισμὸς λοιπὸν τοῦ ἐλατηρίου τῆς διεθνοῦς μορφῆς τοῦ κομμουνισμοῦ ἀνταποκρίνεται ἀπόλυτα πρὸς τὸν αἰτιολογικὸ τρόπο τῆς παρατηρήσεως, τὸν ὁποῖο πάντοτε θέτει ὡς βάσιν ὁ Μάρξ.

Ὅμοιες δηλαδὴ αἰτίες, ὅμοια ἀποτελέσματα.

Οἱ κινήσεις τῆς ἐργατικῆς τάξεως εἶναι κατὰ τὴ γνώμη του τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεγάλης βιομηχανικῆς ἐξελίξεως.

Ἀφοῦ δὲ ἡ τάσις πρὸς τὶς μεγάλες ἐκμεταλλεύσεις ἐξεδηλώθη σ' ὅλες τὶς πολιτισμένες χῶρες, ἔπρεπε ἀντιστοίχως νὰ ἐπακολουθήσῃ ὁμοία κομμουνιστικὴ **κομματικὴ ἐξέλιξις.**

Ἐνῶ **ὁ ἰδεολόγος κομμουνιστής,** ὁ ὁποῖος στηρίζει τὶς ἀπαιτήσεις του σὲ ὡρισμένα ἰδανικά, μπορεῖ νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ ἐργατικὴ κίνησις στὶς διάφορες χῶρες δύναται νὰ εἶναι πολὺ διάφορος, ἀναλόγως τῶν ἰδιοτήτων καὶ τοῦ χαρακτῆρος κάθε λαοῦ, **ὁ ὑλιστικὸς κομμουνιστής, ὁ Μαρξιστὴς** δηλαδή, προφητεύει μιὰ ἐνιαία καὶ ὁμοία ἐξέλιξι μόνον.

Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς **διεθνοῦς ἐργατικῆς κινήσεως** τὴν ὁποία ἐθεμελίωσε ὁ Μὰρξ μὲ τὸ κήρυγμά του **«Προλετάριοι ὅλου τοῦ κόσμου ἑνωθῆτε».**

Μὲ αὐτὸ ὁ Μάρξ, δὲν ζητοῦσε νὰ σχηματίσῃ γιὰ τὶς διάφορες ἐργατικὲς κινήσεις τῶν κατ' ἰδίαν χωρῶν κεντρικὴ θέσι, κεντρικὸ ὀργανισμό, ὅπου θὰ ἔπρεπε ν'ἀναφέρωνται μόνον οἱ παρατηρήσεις καὶ οἱ ἐπιτυχίες τῶν κομμάτων τῶν διαφόρων χωρῶν ἢ καὶ ὅπου θ' ἀντηλλάσσοντο ἰδέες μόνον γιὰ δημοκοπία, ἀλλὰ ἔπρεπε μὲ τὴν Διεθνὴ ὀργάνωσι ν' ἀποκατασταθῇ πολὺ στενωτέρα ἐπαφὴ τῶν προλεταριακῶν τάξεων τῶν διαφόρων πολιτισμένων λαῶν, ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ ἕνα ὄργανο στὴ διεθνῆ ἀλληλεγγύη τοῦ προλεταριάτου.

Ἡ σπουδαία αὐτὴ ἐνέργεια τῆς συστάσεως Διεθνοῦς ὀργανώσεως, ἐπεχειρήθη, γιὰ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ κατὰ τὴ γνώμη τοῦ Μάρξ, ἀναπόφευκτος καὶ βαθμιαία κίνησις τῶν διαφόρων ἐθνικῶν κομμάτων σὲ ἕνα μεγάλο διεθνὲς τοιοῦτον καὶ γιὰ

νὰ ἐνισχυθῇ ἡ πάλη τῶν τάξεων μὲ τὴ διεθνῆ προπαγάνδα ὑπὲρ τῶν Μαρξικῶν ἰδεῶν.

Ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἐξετέθη μὲ σαφεῖς λέξεις στὴν ἐγκύκλιο, ποὺ ἐξεδόθη ἀπὸ τὸ γενικὸ συμβούλιο τῆς Διεθνοῦς αὐτῆς καὶ ἡ ὁποία λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἔναντι τῶν θεωρητικῶν αἱρετικῶν ὀργανώσεων, ἡ Διεθνὴς ὀργάνωσις τῶν »ἐργατῶν εἶναι ἡ ἀληθινὴ μαχητικὴ ὀργάνωσις τῆς τάξεως τοῦ προλεταριάτου, »ἑνωμένη σ' ὅλες τὶς χῶρες, γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν καπιταλιστῶν, τῶν γαιοκτη»κτημόνων καὶ ἐναντίον τῆς ὀργανωμένης ἀπὸ αὐτοὺς δυνάμεως εἰς Κράτος».

Ὁ αἰώνιος ἄλλως τε πόθος τοῦ Μὰρξ ἦταν, καθὼς εἶπε κάποτε ὁ συνεργάτης του Ἔνγκελς «νὰ ἱδρύσῃ μιὰ ἐργατικὴ ἕνωσι, ἡ ὁποία θὰ περιελάμβανε τὰ προο»δευμένα Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἡ ὁποία ἔπρεπε, νὰ παρου»σιάζῃ ἐνσαρκωμένο τὸ διεθνῆ χαρακτῆρα τῆς κομμουνιστικῆς κινήσεως, τόσον »σ' αὐτοὺς τούτους τοὺς ἐργάτας, ὅσον καὶ στὴν ἀστικὴ τάξι καὶ τὶς Κυβερνήσεις »τῶν Κρατῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ προλεταριάτου καὶ ἐνίσχυσίν του, »ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ τὸν ἐκφοβισμὸ τῶν ἐχθρῶν του.»

Μὲ αὐτὴ τὴν ἔννοια δίδει καὶ ὁ Καούτσκυ τὶς ἀκόλουθες ἐξηγήσεις :

«Σήμερα πλέον πρέπει ν' ἀντιληφθοῦμε ὅτι, ὁ διεθνὴς χαρακτὴρ τῆς κομμου»νιστικῆς μας κινήσεως δὲν ἀποτελεῖ ἰδιαίτερο εἶδος Ἐθνισμοῦ, ὁ ὁποῖος διακρί»νεται ἀπὸ τὸν ἀστικὸ ἐθνισμὸ μόνον μὲ τὸ ὅτι αὐτὸς δὲν ἐνεργεῖ ἐπιθε»θετικῶς, ὅπως ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀφήνει σὲ κάθε ἔθνος τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖο »οὗτος γιὰ τὸ δικό του ἔθνος ἀξιοῖ καὶ συγχρόνως ἀναγνωρίζει σὲ κάθε ἔθνος τὴν »πλήρη αὐτοκυριαρχία. Ἡ ἀντίληψις αὐτή, ἡ ὁποία μεταφέρει τὶς ἀπόψεις τοῦ »Ἀναρχισμοῦ ἀπὸ τὰ ἄτομα στὸ ἔθνος, δὲν ἀνταποκρίνεται στὴ στενὴ κοινό»τητα τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τοῦ νεωτέρου δηλαδὴ »πολιτισμοῦ.

»Τὰ ἔθνη αὐτὰ ἀποτελοῦν πραγματικῶς, ἀπὸ ἀπόψεως πολιτισμοῦ καὶ ἀπὸ »οἰκονομολογικῆς ἀπόψεως, ἕνα μόνον κοινωνικὸ σῶμα, τοῦ ὁποίου ἡ εὐημερία στη»ρίζεται ἐπὶ τῆς ἁρμονικῆς συνεργείας τῶν μερῶν του, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον »ἠμπορεῖ νὰ κατορθωθῇ μόνον μὲ τὴν ὑποταγὴ ἑνὸς ἑκάστου στὸ σύνολο.

»**Ἡ κομμουνιστικὴ διεθνὴς ὀργάνωσις** δὲν ἀποτελεῖ σύμφυρμα κυριάρχων »ἐθνῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ καθένα μπορεῖ νὰ κάνῃ ὅτι τοῦ ἀρέσει μὲ τὴν προϋπόθεσι »βέβαια, ὅτι δὲν προσβάλλει τὴν ἰσονομία τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, ἀποτελεῖ ἀπ' ἐναντίας »ἕναν ὀργανισμό, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τόσο τελειότερα, ὅσο εὐκολώτερα τὰ μέρη του »συμφωνοῦν καὶ ὅσο περισσότερο ἐνεργοῦν μὲ μιὰ γνώμη καὶ μὲ ὁμοφωνία ἐπὶ τῇ »βάσει κοινοῦ σχεδίου».

Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτιολογικὴ βάσις τῆς ὀργανώσεως Διεθνῶν κομμουνιστικῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖες γιὰ νὰ προσελκύσουν τὴν ἐργατικὴ τάξι ἔλαβον τὸ ὄνομα

Διεθνεῖς ἐργατικὲς ὀργανώσεις.

3. Ἀλλὰ ἂς ἐξετάσουμε τώρα κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς Διεθνεῖς αὐτὲς ὀργανώσεις χωριστὰ γιὰ νὰ ἰδοῦμε πότε συνεστήθη ἑκάστη, τὶ ἐπέτυχε καὶ πῶς ἔδρασε.

α').—Ἡ Α' Διεθνὴς ὀργάνωσις τῶν ἐργατῶν ἱδρύθη τὸ ἔτος 1864 στὸ Λονδῖνο.

Ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἵδρυσί της ἔδωσεν ἡ μετάβασις στὸ Λονδῖνο κατὰ τὴν παγκόσμιο ἔκθεσι τοῦ 1862 Γάλλων ἐργατῶν, ὁπότε συνεζητήθησαν διάφορα ἐργατικὰ ζητήματα.

Κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴ ἐξεδηλώθη ὁ πόθος μιᾶς διεθνοῦς συνεννοήσεως τῶν ἐργατῶν καὶ ἐπραγματοποιήθη τὸ 1864, ὁπότε συνῆλθον στὸ Λονδῖνον ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐθνῶν.

Ἡ σύνταξις τῆς πραγματικῆς διακηρύξεως ἀνετέθη στὸν Κάρολο Μάρξ, ὁ ὁποῖος καὶ συνέταξε μιὰ προκήρυξι μὲ πνεῦμα μὲν καθαρῶς Μαρξιστικὸ ἀλλὰ μὲ διατύπωσι, ἡ ὁποία ὑπεδήλωνε ἀρκετὲς ὑποχωρήσεις πρὸς τοὺς φιλελευθέρους γενικῶς.

Ὁ Μὰρξ ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τῆς διεθνοῦς αὐτῆς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία ἀπὸ τὰ πρῶτα τέσσαρα συνέδριά της, τῆς Γενεύης κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1866, τῆς Λωζάνης τοῦ 1867, τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1868 καὶ τῆς Βασιλείας τοῦ 1869 παρουσίασε ταχεῖα πρόοδο καὶ διαυγεστάτη διατύπωσι κομμουνιστικῶν ἀρχῶν, κηρυχθεῖσα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐθνικοποιήσεως τῶν μέσων παραγωγῆς.

Κατὰ τὸ 1871 ἐξερράγη εἰς Παρισίους ἡ ἐπανάστασις τῆς Κομμούνας, ἡ ὁποία προεκάλεσε κλονισμὸ τῆς **Ἂης** Διεθνοῦς.

Αὕτη, ὡς ὀργάνωσις δὲν ἀνεμίχθη στὸ κίνημα, ἂν καὶ πολλὰ μέλη της ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ διέμενον εἰς Παρισίους ἔλαβον μέρος στὴν ἐπανάστασι. Ὕστερα ὅμως ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς ἡ Α' Διεθνὴς ἐπεδοκίμασε μὲ διακηρύξεις της τοὺς **ἐνδόξους ἡττημένους.**

Στὴ Διεθνῆ αὐτὴ ὀργάνωσι εἶχαν λάβει μέρος ἀπὸ τὸ 1869 καὶ οἱ ἀναρχικοὶ τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων, ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ δὲ τούτων στὰ διάφορα συνέδρια τῆς Διεθνοῦς προέκυψαν διαφωνίες καὶ διενέξεις μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μὰρξ καὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀναρχικοῦ Βακούνιν.

Οἱ διενέξεις αὐτὲς τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μάρξ καὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Βακούνιν ὑπῆρξαν τόσο ζωηρές, ὥστε κατὰ τὸ ἔτος 1872 στὸ Συνέδριο τῆς Χάγης ἀπεφασίσθη ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Βακούνιν ἀπὸ τὴν Διεθνῆ ὀργάνωσι.

Τὸ γενικὸ τότε συμβούλιο ἀπογοητευμένο ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς Εὐρώπης μετέφερε τὴν ἕδρα του στὴ Νέα Ὑόρκη χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτύχῃ τίποτε, γιατὶ τὸ 1876 ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ διελύθη ὁριστικῶς.

Ἀλλὰ ὁ Βακούνιν εἶχε πλέον καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ συνέδριο τῆς Χάγης προπαρασκευάσει ἀντίδρασι, μὲ τὴν ἵδρυσι μιᾶς ὁμοσπονδίας, ἡ ὁποία πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς **Ἂης** Διεθνοῦς διεκήρυξεν ὅτι εἶναι διάδοχος καὶ κληρονόμος της, δηλώσασα ὅτι ἀποδέχεται καὶ ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ γενικὸ καταστατικό της.

Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Βακούνιν συνεκάλεσαν ἰδιαίτερο ἀναρχικὸ συνέδριο τὸ 1872.

Τὸ συνέδριο αὐτὸ ἐκήρυξε ὅλες τὶς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου τῆς Χάγης ὡς ἄκυρες καὶ ἐσχεδίασε τὴ βάσι ἑνὸς **συμφώνου ἀλληλεγγύης** γιὰ τὶς ὁμοσπονδίες ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες ἀρνοῦνται νὰ ὑποταχθοῦν στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα, ποὺ προσπαθεῖ νὰ θέσῃ τὴν κυριαρχία του καὶ τὶς αὐθαίρετες ἀξιώσεις τῶν ἀρχηγῶν του στὴ θέσι τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ τῆς αὐτομάτου καὶ ἐλευθέρας ὀργανώσεως τοῦ προλεταριάτου.

Τὸ συνέδριο αὐτό, ἀπεφάσισε ἐπίσης, σχετικὰ μὲ τὴ συγκρότησι τῶν ἐργατῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἀναρχικὸ πνεῦμα, ὅτι, **ἡ πολιτεία πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ μιὰ ὁμοσπονδία ὅλων τῶν παραγωγικῶν ὁμάδων, ἡ ὁποία θὰ βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἰσότητος.**

Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ τοῦ Βακούνιν ἐπιζητοῦσε πάντοτε τὴν καταπολέμησι τῶν ἰδεῶν τοῦ Μὰρξ στὴν ἐργατικὴ κίνησι καὶ ἔτσι ἔγινε ἡ ἑστία μιᾶς προπαγάνδας, ἀπὸ τὴν ὁποία διεδόθη ἀργότερα ὁ **Ἀναρχισμὸς** καὶ σ' ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης.

Σχεδὸν ὅλες οἱ ὁμοσπονδίες τῆς Α'. Διεθνοῦς προσεχώρησαν στὴν ὀργάνωσι αὐτὴ τοῦ Βακούνιν, ἡ ὁποία διελύθη τὸ 1877.

Ἑπομένως τὸ ἔτος αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ θεωρήσουμε ὡς τὸ ἔτος τῆς ὁριστικῆς διαλύσεως τῆς Α'. Διεθνοῦς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐργατῶν.

β').—Β' Διεθνής. Μετὰ τὴ διάλυσι τῆς Α' Διεθνοῦς πέρασαν δέκα τρία χρόνια, χωρὶς τὸ παγκόσμιο κομμουνιστικὸ κίνημα ν' ἀποκτήσῃ μόνιμο διεθνῆ ὀργανισμό, ἂν καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ εἶχαν συγκληθῆ διεθνῆ συνέδρια στὴ Βέρνη τὸ 1876,

στὴ Γάνδη τὸ 1877, στὸ Κουάρ τῆς Ἑλβετίας τὸ 1881, εἰς Παρισίους τὸ 1883 καὶ 1886 καὶ στὸ Λονδῖνον τὸ 1888.

Τέλος μὲ τὴν πρωτοβουλία τῶν Ἀγγλικῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων κατωρθώθη τὸ 1889 νὰ γίνῃ εἰς Παρισίους ἡ ἕνωσις τῶν ἐκεῖ συνελθόντων δύο συνεδρίων ἤτοι τοῦ συνεδρίου τῶν Μαρξιστῶν καὶ τοῦ συνεδρίου τῶν ποσσιμπιλιστῶν (ὀπαδῶν δηλαδὴ τῆς ἐπιδιώξεως τῶν δυνατῶν «possibles» ὠφελημάτων) καὶ ὁ καθορισμὸς περιοδικῶν συνεδρίων.

Ἔκτοτε τακτικὰ συνέδρια συνεκλήθησαν στὰς Βρυξέλλας τὸ 1891, στὴ Ζυρίχη τὸ 1893 καὶ στὸ Λονδῖνο τὸ 1896, ἀλλὰ μέχρι τοῦ 1900 ἡ Διεθνὴς αὐτὴ οὔτε καταστατικὸ οὔτε πρόγραμμα εἶχε ἀποκτήσει.

Τὸ συνέδριο τὸ ὁποῖον συνῆλθεν εἰς Παρισίους τὸ 1900 ἵδρυσε τὰ διευθυντικὰ ὄργανα τῆς Β′ Διεθνοῦς ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν μετεχόντων ἐθνικῶν τμημάτων καὶ ὥρισε ὡς ἕδραν τὰς Βρυξέλλας.

Τὸ αὐτὸ συνέδριο, ὥρισε ὅτι γίνονται στὴ Διεθνῆ αὐτὴ ὀργάνωσι δεκτές: α) ὅλες οἱ ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες δέχονται τὶς βασικὲς ἀρχὲς τοῦ σοσιαλισμοῦ δηλαδὴ κοινωνικοποίησι τῶν μέσων παραγωγῆς καὶ μεταφορᾶς, διεθνῆ ἕνωσι καὶ δρᾶσι τῶν ἐργατῶν καὶ κατάκτησι τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸ προλεταριᾶτο ὀργανωμένο σὲ ταξικὸ κόμμα.

β′.) Ὅλες αἱ ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες δέχονται τὴν ἀρχὴ τῆς πάλης τῶν τάξεων καὶ ἀναγνωρίζουν τὴν ἀνάγκη τῆς πολιτικῆς δράσεως ἀλλὰ δὲν μετέχουν ἀμέσως τοῦ πολιτικοῦ κινήματος.

Μὲ τὸ νέο αὐτὸ πρόγραμμα συνεκλήθησαν διαδοχικὰ συνέδρια στὸ Ἀμστερδαμ τὸ 1904, στὴ Στουτγάρδη τῷ 1907, στὴν Κοπεγχάγη τὸ 1910 καὶ εἰδικὴ διάσκεψις τὸ 1912 στὴ Βασιλεία ἐξ ἀφορμῆς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ κατὰ τῆς ἀπειλουμένης τότε συμμετοχῆς σ' αὐτοὺς τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Τὸ ἑπόμενο τακτικὸ συνέδριο, τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ πανηγυρικὸ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς νέας αὐτῆς Διεθνοῦς ἔμελλε νὰ συγκληθῇ στὴ Βιέννη τὸν Αὔγουστο τοῦ 1914, ἀλλὰ τὸ ἐμπόδισε ὁ ἐκραγεὶς τότε πόλεμος.

Κατὰ τὸ τελευταῖο συνέδριο τοῦ 1910 μετεῖχον 896 ἀντιπρόσωποι 28 ἐθνῶν (ἀντιπροσωπεύοντες 12 ἑκατομμύρια ἐργατῶν).

Δύο μεγάλα ζητήματα ἀπησχόλησαν προπολεμικῶς τὴ δευτέρα διεθνῆ. Τὸ ἕνα ἦτο ζήτημα **τῆς συμμετοχῆς σοσιαλιστῶν σὲ μὴ σοσιαλιστικὰς κυβερνήσεις** καὶ τὸ ἄλλο ἦτο τὸ ζήτημα **τῆς στάσεως ποὺ ἔπρεπε νὰ τηρηθῇ σὲ περίπτωσι πολέμου.**

Καὶ γιὰ τὸ πρῶτο μὲν ζήτημα ἀπεφάνθη μὲ τὴν ἀπόφασι τοῦ Ἀμστερδαμ (1904), ἡ ὁποία ἐπεκύρωσε προηγουμένη ἀπόφασι τῶν Παρισίων τοῦ 1900 κατὰ πάσης συμμετοχῆς, ἐκτὸς προσωρινῶν καὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων.

Τὸ δεύτερο ζήτημα ἀπησχόλησε τὰ συνέδρια τῆς Στουτγάρδης (1907) καὶ τῆς Κοπεγχάγης τοῦ 1910.

Κατὰ τὸ δεύτερον αὐτὸ συνέδριο διεκηρύχθη ὅτι ἡ Διεθνὴς θὰ ἐργασθῇ ἐναντίον τοῦ πολέμου ἢ θὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν πόλεμο γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν πτῶσιν τῆς καπιταλιστικῆς κυριαρχίας.

Καίτοι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶχε διατυπωθῇ ἀρκετὰ σαφῶς, πρέπει ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ, ὅτι μία πρότασις, ποὺ ἔγινε περὶ κηρύξεως γενικῆς ἀπεργίας στὴν περίπτωσι πολέμου ἀπερρίφθη μὲ ψήφους 131 κατὰ 51 παραπεμφθεῖσα πρὸς μελέτην στὰ ἐθνικὰ τμήματα.

Ἡ συνδικαλιστικὴ διεθνὴς γιὰ τὴν ὁποία θὰ ἀσχοληθῶμε σὲ ἑπόμενα ἄρθρα ἠρνήθη νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα αὐτὸ γιατὶ τὸ χαρακτήρισε πολιτικό, ἐλάχιστα

δὲ ἀπὸ τὰ μετέχοντα κόμματα εἶχαν συζητήσει ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ μέχρι τοῦ πολέμου.

Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι εὗρε τὴν Β' Διεθνῆ ὁ Πανευρωπαϊκὸς Πόλεμος, καὶ ἀπεδείχθη κατὰ τὴν ἔκφρασι ἑνὸς ἀπὸ τοὺς ἡγέτας της ὅτι δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ γραμματοκιβώτιο καὶ ταχυδρομικὴ διεύθυνσις, μέσον δηλαδὴ καλὸν ἐπικοινωνίας, χωρὶς καμμία δύναμι καὶ χωρὶς πραγματικὴ ἐπιρροή.

Μερικὰ ἀπὸ τὰ μετέχοντα κόμματα παρέμειναν πιστὰ στὴ διεθνιστικὴ σημαία ὅπως π.χ. τὸ Σερβικό, τὸ ὁποῖον ἠρνήθη νὰ ψηφίσῃ τὶς πολεμικὲς πιστώσεις, τὰ σπουδαιότερα ὅμως κόμματα (πλὴν τοῦ Ρωσικοῦ) ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης.

Στὰ κόμματα αὐτὰ ἐλάχιστες ἦσαν οἱ ἐπαναστατικὲς καὶ εἰρηνιστικὲς μειοψηφίες.

Οὐσιαστικῶς κατὰ τὸν Α'. εὐρωπαϊκὸ πόλεμο (1914—1918) ἡ Β'. Διεθνὴς δὲν ὑπῆρχε ἂν καὶ ὑπῆρχε Διεθνὲς γραφεῖον, ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ Ὁλλανδοὺς καὶ εἶχε ἕδρα τὴν Ὁλλανδία.

Οἱ Διεθνεῖς σχέσεις τῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων περιωρίθησαν κυρίως σὲ μεμονωμένες διασκέψεις τῶν σοσιαλιστῶν τῶν δύο ἐμπολέμων παρατάξεων καὶ σὲ μιὰ διεθνῆ, στὴν Κοπεγχάγη.

Μετὰ τὴν ἀνακωχή, ἄρχισαν οἱ ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀνασύστασι τῆς Διεθνοῦς αὐτῆς, οἱ ὁποῖες καὶ κατέληξαν στὴ διάσκεψι τῆς Βέρνης (Φεβρ. 1919) στὴν ὁποία ὅμως ἀρνήθησαν νὰ συμμετάσχουν τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς δηλαδὴ τὸ Ρωσικό, τὸ Ἰταλικό, τὸ Ἑλβετικὸ καὶ τὸ Ρουμανικό.

Ἡ διάσκεψις αὐτή, ἵδρυσε μόνιμο γραφεῖο καὶ διετύπωσε εὐχὴν ὑπὲρ τῆς κοινωνίας τῶν ἐθνῶν, ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν ἐθνοτήτων καὶ ὑπὲρ τοῦ Διεθνοῦς χάρτου ἐργασίας καὶ ὕστερα ἀπὸ σφοδρὲς συζητήσεις ἐκηρύχθη κατὰ τοῦ μπολσεβικισμοῦ καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ Προλεταριάτου, διαδηλώσασα τὴν πίστι της στὴν δημοκρατία.

Τὸ μόνιμο γραφεῖο ἐπεδίωξε σὲ ἐπανειλημμένες συνελεύσεις τὴν ἐπανίδρυσι τῆς Β'. Διεθνοῦς, τὴν ὁποία ἐδυσχέρανεν ἐπὶ πολὺ ἡ ἐν τῷ μεταξὺ ἵδρυσις τῆς Γ' Διεθνοῦς καὶ ἡ ἀποστασία πολλῶν κομμάτων.

Τέλος κατωρθώθη ἡ ἐπανίδρυσις αὐτῆς στὸ Ἀμβοῦργο τὸν Αὔγουστο τοῦ 1920, ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Γερμανικοῦ κόμματος, κανένα ἄλλο σοβαρὸ κόμμα δὲν ἔλαβε μέρος σ' αὐτήν.

Σιγά—σιγά ὅπως καὶ ἐφόσον ἔπεφτε τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα, ποὺ ἐπεκράτησε στὴν Εὐρώπη κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια ἡ Β' Διεθνὴς συνεκέντρωσε τὶς πλειοψηφίες τῶν ἐθνικῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων εἰς βάρος τῆς Γ' Διεθνοῦς.

Ἔτσι ἡ Β' Διεθνὴς παρουσιάζεται σήμερα ὡς μία **Ἐθνικὴ Σοσιαλιστικὴ Ἐργατικὴ Ὀργάνωσις.**

Εἰς τὸ ἑπόμενο ἄρθρο θὰ ἀσχοληθῶμε γιὰ τὶς δύο ἑπομένες διεθνεῖς ὀργανώσεις δηλαδὴ γιὰ τὴν Γ' καὶ τὴν Δ' Διεθνῆ.—

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ συσκευαὶ τηλεοράσεως τὰς ὁποίας κατέχουν οἱ πολῖται ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας.

Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1953, οἱ θεαταὶ τῆς τηλεοράσεως, ἐνῷ παρηκολούθουν τὸ πρόγραμμα τοῦ B.B.C. εἶδον αἰφνιδίως νὰ προβάλλεται εἰς τὴν ὀθόνην τὸ πρόσωπον ἑνὸς νέου 27 ἐτῶν ἐνῷ ταὐτοχρόνως ὁ ἐκφωνητὴς τοῦ σταθμοῦ (σπῆκερ) ἔλεγε τὰ ἑξῆς :

«Προσοχή! Αὐτὸς εἶναι ὁ Οὐΐλλιαμ Πετίτ, γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἀστυνομία πιστεύει ὅτι εἶναι ὁ ἔνοχος τῆς δολοφονίας τῆς κ. Μπράουν, ποὺ βρέθηκε νεκρὴ στὶς 10 Σεπτεμβρίου. Ὅσοι ξέρουν κάτι σχετικὸ μὲ αὐτόν, νὰ εἰδοποιήσουν ἀμέσως τὴν ἀστυνομία».

Οἱ φωτογραφίες τοῦ Οὐΐλλιαμ Πετίτ, ὅπως τὶς εἶδαν οἱ θεαταὶ τῆς τηλεοράσεως τοῦ B.B.C.

Ἀκολούθησε μετὰ ἡ περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ Πετίτ καὶ μερικὲς λεπτομέρειες ἀπὸ τὴν δολοφονία. Στὸ διάστημα αὐτὸ— ποὺ κράτησε ἑνάμισυ λεπτὸ— ἡ φωτογραφία τοῦ Πετίτ ἐξακολουθοῦσε νὰ προβάλλεται στὴν ὀθόνη. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς θεατὰς ἐδήλωσαν μετὰ ὅτι αἰσθάνθηκαν μεγάλη ἔκπληξι καὶ μερικὲς γυναῖκες ποὺ ἦσαν μόνες στὰ σπίτια τους φοβήθηκαν.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψι τῆς τηλεοράσεως, ποὺ ἡ ἀστυνομία τὴν χρησιμοποιεῖ ὡς μέσον γιὰ τὴν καταδίωξι ἐγκληματιῶν. Ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία εἶχε ζητήσει πολλὲς φορὲς τὴν βοήθεια τοῦ συστήματος τηλεοράσεως τοῦ B.B.C. ἀλλὰ οἱ διευθυνταὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ δὲν ἔδιναν τὴν συγκατάθεσί τους. Στὸ τέλος ὅμως ἀφοῦ οἱ προσπάθειες τῆς ἀστυνομίας γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ δολοφόνου τῆς κ. Μπράουν, δὲν ἔφερεν κανένα θετικὸ ἀποτέλεσμα ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν.

Ἡ κ. Μπράουν ἐξαφανίσθηκε τὸ βράδυ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐθεάθη μὲ τὸν Οὐΐλλιαμ Πετίτ σ' ἕνα ἑστιατόριο καὶ μέσα σ' ἕνα λεωφορεῖο. Τὸ πρωῒ τῆς ἑπομένης ἡ κ. Μπράουν βρέθηκε μαχαιρωμένη, ἐνῷ ὁ Πετὶτ ἔχει ἐξαφανισθῆ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

— Τὶ διαστάσεις ἔχει τὸ φορτηγό σου ;

— Εἴκοσι δύο πόδια μάκρος, δέκα πλάτος καὶ ἐννέα καὶ ἓξ ὕψος.

— Εἴκοσι δύο πόδια μάκρος! εἶπε μ' ἔκπληξι ὁ Κάμμινγκς. Μὰ θὰ χωροῦσε μέσα κεῖ κι' ἕνα σπίτι!

— Μὰ σᾶς εἶπα εἶναι πολὺ μεγάλο. Ἔχει ἕξη τροχούς. Νόμισα πὼς θἄκανα χρυσὲς δουλειὲς μ' αὐτὸ τ' ἀμάξι, γι' αὐτὸ τὸ ἀγόρασα.

— Δὲν μοῦ λέτε, αὐτὸς ὁ Κάπερ εἶχε ἄδεια ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ;

— Ναί, βεβαίως, ἀπήντησε ὁ Βάτσετ, ὄχι ὅμως χωρὶς δισταγμό.

— Εἴδατε μὲ τὰ μάτια σας τὴν ἄδεια ;

—Ὄχι, μὲ τὰ μάτια μου. Ἀλλὰ ὑπῆρχε ταμπέλα στὸ γραφεῖο του ποὺ ἔγραφε : Ἀνεγνωρισμένο κατάστημα Μεταφορῶν, γι' αὐτὸ τὸ πίστεψα.

— Φυσικὰ τὸ καμιόνι σας θὰ ἀναγράφῃ «Ἐκτελοῦνται Μεταφοραὶ—τὸν ἀριθμὸ ἐπαγγελματικῆς ἀδείας» κ.λ.π. Κι' ἔτσι ὁ Κάπερ ἦταν κατὰ κάποιον τρόπον κατωχυρομένος.

— Μάλιστα.

— Πιθανὸν λοιπὸν τὴν ταμπέλα αὐτὴ στὸ Γραφεῖο του νὰ τὴν κρέμασε ὁ Κάπερ γιὰ νὰ σᾶς ξεγελάῃ. Καὶ μετὰ μόλις θὰ φεύγατε τὴν ξεκρέμασε.

— Μπορεῖ, κ. Ἐπιθεωρητά.

—Ἐκεῖνο ποὺ μοῦ φαίνεται περίεργο κ. Βάτσετ εἶναι πὼς δὲν ἐξακριβώσατε τίποτα γιὰ τὸ ποιὸν αὐτοῦ τοῦ Κάπερ. Τὸν ἐμπιστευθήκατε μήπως ἀπὸ τὸ καλό του παρουσιαστικό ;

—Μὰ τὸν Θεό, κ. Ἐπιθεωρητά, μοῦ φαινότανε γιὰ τίμιος ἄνθρωπος. Ἔπειτα δὲν εἶχα ἐξοφλήσει ἀκόμη καὶ τὸ φορτηγό..... Δεκάξη λίρες καὶ δέκα σελλίνια δὲν εἶναι ἀστεῖο ποσό. Ἤτανε καὶ ἡ ἐγγύησι τῶν πενῆντα λιρῶν!

—Ἂν ὅμως ὁ Κάπερ ἐξαφανιζότανε μὲ τὸ φορτηγό, τὶ θἄκανες ;

—Ἐ! δὲν ἦτανε καὶ τόσο εὔκολο πρᾶγμα, κ. Ἐπιθεωρητά μου, νὰ ἐξαφανιστῇ κοτζάμ καμιόνι. Μόλις δὲν μοῦ τὸ γύριζε τὴν ὥρα ποὺ συμφωνήσαμε. Θὰ τὸν κατήγγελλα στὴν Ἀστυνομία.

—Τῶχεις ἀσφαλισμένο, γιὰ περίπτωσι κλοπῆς;

—Μάλιστα, κ. Ἐπιθεωρητά.

Ὁ Κάμμινγκς πῆρε μιὰ κόλλα χαρτί.

—Δὲν ξέρω ἂν ὅλα αὐτὰ μποροῦν νὰ ἐνδιαφέρουν τὶς ἀνακρίσεις. Πάντως καλὸ εἶναι νὰ κρατήσω μιὰ σημείωσι γιὰ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ τοῦ Κάπερ. Εἶναι ὑψηλός;

—Μάλιστα, κ. Ἐπιθεωρητά. Πολὺ ψηλός, μὲ πρόσωπο κατακόκκινο. Ἔχει κοντὰ μαλλιὰ, ξανθά. Φέρνουν πρὸς τὸ κίτρινο.

—Τὶ ἡλικίας τοῦ κάνεις;

—Μεταξὺ τριάντα καὶ σαράντα. Γεμᾶτος. Σφριγηλὸς καὶ πολὺ δραστήριος.

—Καὶ γιὰ τοὺς τρόπους του, τὸ φέρσιμό του, τὶ ἔχεις νὰ πῇς;

—Μὰ τὴ πίστι μου, τὶ νὰ σᾶς πῶ. Συνειθισμένος ἄνθρωπος. Σὰν κι' ἐσᾶς καὶ μένα. Ἥσυχος. Δὲν μιλάει πολύ. Ἀλλὰ σοῦ δίνει τὴν ἐντύπωσι πὼς καλλίτερα εἶναι νὰ τἄχῃς καλὰ μαζί του. Ἔχει γερὰ μπράτσα.

—Τὶ φοράει;

—Ὅταν ἦρθε φοροῦσε ἕνα παληὸ τριμμένο μπλέ κοστοῦμι. Φαινόντουσαν ροῦχα τῆς δουλειᾶς.

—Καλὸς σωφέρ;

—Θαυμάσιος. Αὐτὸ τὸ ξέρω καλὰ γιατὶ τὴν πρώτη φορὰ τὸν συνώδεψα ὁ ἴδιος γιὰ νὰ δῶ πῶς τὰ καταφέρνει μὲ τὸ ἀμάξι μου. Σᾶς ὁμολογῶ πὼς κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν θὰ τὸ ὁδηγοῦσα καλλίτερα.

—Κάπνιζε; ἔπινε;

—Κάπνιζε πολύ. Τὸ ἕνα τσιγάρο ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἀλλὰ δὲν ἔβαζε στὸ στόμα του γουλιὰ κρασί. Θέλησα νὰ τοῦ προσφέρω ἕνα ποτηράκι ἀλλὰ μοῦπε πὼς ποτὲ δὲν ἔπινε. Ἴσως γιὰ νὰ μοῦ κάνῃ καλὴ ἐντύπωσι.

—Σᾶς μίλησε καθόλου γιὰ τὸ ἄτομό του, γιὰ τὴ ζωή του;

—Ζοῦσε σ' ἕνα δωμάτιο, πλάϊ ἀκριβῶς στὸ γραφεῖο του. Ἐκεῖ μέσα ἦταν ἕνα κρεββάτι ἐκστρατείας καὶ μιὰ σόμπα. Μόνος του ἔκανε τὸ νοικοκυριό.

—Μάλιστα, ἔκανε ὁ Κάμμινγκς, καθὼς δίπλωνε τὸ χαρτὶ πάνω στὸ ὁποῖο εἶχε σημειώσει τὶς παρατηρήσεις του. Ὅπως σᾶς εἶπα, κ. Βάτσετ, δὲν ξέρω ἂν αὐτὰ μπορεῖ νὰ χρησιμεύσουν στὴν ἀνάκρισι.... Ἴσως ποιὸς ξέρει..... Ἐν τούτοις σᾶς εὐχαριστῶ ποὺ σπεύσατε ἀμέσως νὰ ἐνημερώσητε τὴν Ἀστυνομία. Ἀλλὰ θὰ μοῦ κάνετε μιὰ χάρι ἀκόμη. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψτε νὰ στείλω δύο ἀνθρώπους μου νὰ ἐξετάσουν λεπτομερῶς τὸ φορτηγό σας. Στὸ μεταξὺ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ πλησιάσετε οὔτε σεῖς οὔτε κανεὶς ἄλλος τὸ ἀμάξι, πρὶν οἱ ἄνθρωποί μου τὸ ἰδοῦν. Δέχεστε;

—Πολὺ εὐχαρίστως, κ. Ἐπιθεωρητά. Μείνατε ἥσυχος.

—Καὶ ποῦ βρίσκεται τώρα τὸ φορτηγό;

—Μέσα σὲ μιὰ μάντρα. Τῶχω μισοσκεπασμένο γιὰ νὰ μὴ βραχοῦν καὶ τὰ πράγματα ποὺ εἶναι μέσα.

—Ὡραῖα. Θὰ σᾶς στείλω τοὺς ἀνθρώπους μου. Λοιπὸν κ. Βάτσετ, χαίρετε καὶ σᾶς εὐχαριστῶ καὶ πάλι.

Ὁ Βάτσετ χαιρέτισε καὶ βγῆκε.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ XIII

Ἀναζητήσεις.

Ὁ Κάμμινγκς συνοδευόμενος ἀπὸ ἕναν μεσίτην, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί του εἰς τὸ οἴκημα ὅπου διέμενεν ὁ Κάπερ, στὴν ὁδὸν Πάρριτζ τοῦ Γκρήνουϊτς. Ἄνοιξε τὴν πόρτα, τὴν ξανάκλεισε προσεκτικὰ καὶ παρέδωσε τὸ κλειδὶ στὸν συνοδό του.

—Ὥστε κ. Ἴνσενστάϊν, εἶπε, αὐτὰ εἶναι ὅλα ποὺ ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε σχετικὰ μὲ τὸν ἐνοικιαστή σας; Νοίκιασε αὐτὰ τὰ δωμάτια, σᾶς πλήρωσε ἕνα μῆνα προκαταβολὴ καὶ ἐγκαταστάθηκε τυπικῶς σ' αὐτά. Δὲν ζητήσατε τίποτα συστάσεις;

Ὁ κ. Ἴνσενστάϊν ἔκαμε μιὰ κίνησι ἀρνητικὴ μὲ τοὺς ὤμους του.

—Ἕνας μήνας προκαταβολὴ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὶς καλλίτερες συστάσεις. Ὁ ἄνθρωπος μοῦ φάνηκε ἥσυχος, ἤρεμος καὶ καλοανατεθραμμένος. Κι' εἶχε καὶ τὰ λεφτὰ μαζί του.

—Πότε τελειώνει ὁ μήνας του;

—Αὔριο.

—Καὶ τὸ πουλί μας φαίνεται πὼς ἔκανε φτερά.

—Ἴσως. Ἀλλ' ἄφησε βλέπετε τὸ διαμέρισμα ἐν τάξει, κι' ἐμεῖς ἔχουμε τὰ λεφτὰ στὴ τσέπη μας. Ἡ μόνη μας ζημία εἶναι ἕνα κλειδὶ ποὺ δὲν μᾶς παρέδωσε. Θὰ τὸ περάσουμε στὰ γενικά μας ἔξοδα. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος λοιπόν, σᾶς ἐνδιαφέρει κ. Ἐπιθεωρητά;

—Μὰ θὰ ἐπιθυμοῦσα πολὺ νἄπιανα λίγη κουβέντα μαζί του. Μπορεῖ νἄταν σὲ θέση νὰ μᾶς ἔδινε μερικὲς πληροφορίες γιὰ κάποια.....ὑπόθεσι.

—Καταλαβαίνω..... Ἂν τύχει καὶ περάσει ἀπὸ τὸ Γραφεῖο μας δὲν θὰ παραλείψουμε νὰ τὸν παρακαλέσωμε νὰ σᾶς... περιμένῃ.

—Θὰ μὲ ὑποχρεώνατε, ἀπήντησε ὁ Κάμμινγκς, χωρὶς νὰ δείξῃ κανένα ἐνθουσιασμό. Πολὺ ὡραῖα λοιπὸν κ. Ἴνσενστάϊν. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν βοήθειά σας. Χαίρετε.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν στιχομυθία αὐτὴ διευθύνθηκε σὲ μιὰ στάσι Λεωφορείου.

.....

Ἅμα γύρισε στὸ Γραφεῖο του τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, ὁ Κάμμινγκς κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα κι' ἀφοῦ σκέφτηκε γιὰ λίγα λεπτά, σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου καὶ ἐκάλεσε ἕνα νούμερο.

—Ὁ λοχίας Μάρφυ ἐπέστρεψε; Καλά. Νὰ μοῦ τὸν στείλετε στὸ γραφεῖο μου παρακαλῶ.

Ὁ Μάρφυ ἦταν ἕνας νέος, ψηλός, μὲ φαρδεῖς ὤμους, σοβαρὸ ὕφος, καὶ πολὺ κομψὰ ντυμένος. Μόλις μπῆκε χαμογέλασε μὲ σεβασμὸ στὸν ἀνώτερό του καὶ στάθηκε σὲ θέσι προσοχῆς.

—Λοιπόν; ρώτησε ὁ Ἐπιθεωρητής.

—Πήγαμε στοῦ Βάτσετ, κ. Ἐπιθεωρητά, ἀπήντησε, καὶ ἐξετάσαμε μὲ προσοχὴ τὸ φορτηγό. Βρήκαμε λάσπες στὸ ἐσωτερικό του, πάνω στὸ δάπεδο. Μάζεψα μερικὲς γιὰ νὰ τὶς συγκρίνω μ' αὐτὲς ποὺ μᾶς ἔστειλε ὁ ἀστυνόμος Φίλλινγκερ. Ἐπίσης πήραμε ὅσα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα βρήκαμε. Φωτογραφήσαμε τὸ ἀμάξι καὶ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα σημεῖα του καὶ τὰ στείλαμε στὴν ἁρμοδία ὑπηρεσία. Πρέπει νὰ σᾶς πῶ πὼς πήραμε καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ κ. Βάτσετ. Φάνηκε νὰ μὴν εἶναι διόλου εὐχαριστημένος ὅμως ἀπ' αὐτό. Ἐμεῖς ἐξακριβώσαμε ὅτι τὰ ἀποτυπώματά του βρίσκονται καὶ στὸ τιμόνι καὶ στὶς πόρτες τοῦ φορτηγοῦ.

—Γιὰ τὰ ἄλλα ἀποτυπώματα, κάνατε ἐξακρίβωσι;

—Ἀνήκουν σὲ κάποιον Οὐΐλλιαμ Κόλγκαν μὲ ἄσχημον παρελθόν.

Ὁ Κάμμινγκς διάβασε τὰ ἐξῆς στὴν κάρτα ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Μάρφυ.

Ἡλικία: τριάντα ἑπτά, Ὀφθαλμοί: γαλανοί. Κόμη: ξανθὴ πολύ, κιτρίνης ἀποχρώσεως.

—Ἐδῶ νομίζω πὼς κάτι πετύχαμε, Μάρφυ. Κλοπές, διαρρήξεις, ὁπλοφορίες κ.λ.π. Μὰ τὴν ἀλήθεια ἀρχίζω καὶ ἀπογοητεύομαι. Πίστευα πὼς ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀναζητούσαμε θἄταν κάτι καλλίτερο. Τὸ ὄνομά του: Κόλγκαν, Οὐΐλλιαμ Κόλγκαν. Κύτταξε Μάρφυ σὲ παρακαλῶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν του. Μήπως τὸ ἄλλαξε.

—Μάλιστα κ. Ἐπιθεωρητά. Ἀπ' ὅσα πάντως κατάλαβα προκύπτει πὼς πρόκειται γιὰ ὁλόκληρη σπεῖρα, καλὰ ὠργανωμένη, τῆς ὁποίας μέλος θὰ εἶναι ὁ Κόλγκαν. Θέλω δηλαδὴ νὰ πῶ, πὼς τὴ δουλειὰ δὲν θὰ τὴν ἔκανε ὁ Κόλγκαν γιὰ δικό του λογαριασμό. Καὶ κάτι ἄλλο: δὲν νομίζετε ὅτι πιθανὸν ὁ Κόλγκαν καὶ ὁ Κάπερ εἶναι ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπο;

—Βεβαίως. Ἐγὼ πιστεύω, ἐν τούτοις ὅτι δούλεψαν πολὺ καλὰ ὅλοι τους. Ἀλλὰ ποιὸς ὁ λόγος νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτὸ τὸ φορτηγό; γιὰ νὰ πάρουν τὸν Ρόμπερ Τόμσον καὶ νὰ τὸν δολοφονήσουν μετά; Ὄχι. Ὁ Τόμσον θὰ ἔχωσε τὴ μύτη του κάπου ποὺ δὲν τὸν ἔσπερνε. Ἀλλὰ τί νἄταν αὐτό; Λαθρεμπόριο; Τὸ ἔβαλα κι' αὐτὸ στὸ μυαλό μου. Μὰ δὲν νομίζω. Γιὰ πές μου Μάρφυ, ποιὸ εἶναι τὸ βάρος τοῦ φορτηγοῦ;

—Δέκα τόννοι, κ. Ἐπιθεωρητά.

—Τότε θὰ μποροῦσε νὰ μεταφέρῃ ἕνα λεωφορεῖον μέσου μεγέθους. Λέγοντας Λεωφορεῖο, ἐννοῶ ἕνα ἀμάξι τοῦ μεγέθους του, ὅ,τιδήποτε. Καὶ ποιᾶς γνώμης εἶσαι σὺ Μάρφυ γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι;

—Δὲν ἀποκλείω τὸ λαθρεμπόριο. Ἕνα λεωφορεῖο θἄταν τὸ τελευταῖο ὄχημα ποὺ θὰ ὑποψιαζόντουσαν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΩΞΕΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ—ΜΗΝΥΣΕΙΣ

§ 15. Τρόποι διώξεως ἐγκλημάτων.

Τὰ ἐγκλήματα διώκονται κατὰ δύο τρόπους: Αὐτεπαγγέλτως καὶ κατ' ἔγκλησιν.

Αὐτεπάγγελτος δίωξις ὑπάρχει ὅταν τὸ Κράτος συλλαμβάνῃ τὸν κατηγορούμενον, ἐνεργῇ ἀνάκρισιν, παραπέμπῃ τοῦτον εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ τὸν τιμωρῇ χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὸν παθόντα ἂν ἐπιθυμῇ ἢ ὄχι νὰ τιμωρηθῇ ὁ δράστης.

Κατ' ἔγκλησιν δίωξις ὑπάρχει ὅταν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις καὶ τιμωρία τοῦ κατηγορουμένου χωρὶς προηγουμένως νὰ ζητήσῃ τοῦτο ὁ παθών.

Τὰ ἐγκλήματα (πταίσματα, πλημμελήματα καὶ κακουργήματα) διώκονται κατὰ κανόνα αὐτεπαγγέλτως, χωρὶς δηλαδὴ νὰ ἐρωτᾶται ὁ παθὼν ἂν θέλῃ ἢ δὲν θέλῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ δράστου.

Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως ὡρισμένα ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα προσβάλλουν κυρίως τὰ ἰδιωτικὰ καὶ οἰκογενειακὰ συμφέροντα, διώκονται κατ' ἔγκλησιν, δηλαδὴ κατόπιν δηλώσεως τοῦ παθόντος ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ δράστου.

Ἕνα ἔγκλημα διώκεται κατ' ἔγκλησιν ὅταν τὸ ὁρίζῃ **ρητῶς** ὁ νόμος ὅτι διώκεται κατ' ἔγκλησιν. Ἐὰν ὁ Νόμος δὲν ὁρίζῃ πῶς διώκεται τὸ ἔγκλημα, τότε τοῦτο διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

Ἐγκλήματα διωκόμενα μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως (δηλώσεως, αἰτήσεως) τοῦ παθόντος εἶναι λ.χ.: ἡ ἐξύβρισις, ἡ μοιχεία, ὁ βιασμὸς γυναικός, ἡ κλοπή, ἀπάτη καὶ ὑπεξαίρεσις μεταξὺ στενῶν συγγενῶν, ἡ τοκογλυφία κ.λ.π.

Πίνακα τῶν κατ' ἔγκλησιν διωκομένων ἐγκλημάτων βλέπε κατωτέρω ἐν § 21.

Τὰ κατ' ἔγκλησιν διωκόμενα ἐγκλήματα πρέπει νὰ τὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του πάντοτε ὁ ἀστυνομικός, διότι ὅταν τὸ ἔγκλημα διώκεται μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος, ὁ ἀστυνομικὸς δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τὸν δράστην, χωρὶς ὁ παθὼν νὰ δηλώσῃ προφορικῶς εἰς τὸν ἀστυνομικὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ δράστου, ὅτι δηλαδὴ ἐπιθυμεῖ νὰ τιμωρηθῇ οὗτος, ἐνῷ ὅταν τὸ ἔγκλημα διώκεται αὐτεπαγγέλτως, ὁ ἀστυνομικὸς συλλαμβάνει ἀμέσως τὸν δράστην, χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὸν παθόντα.

§ 16. Ὁρισμὸς καὶ εἴδη μηνύσεων.

Ι. Ὁρισμὸς μηνύσεως. Ὅταν διαπραχθῇ ἓν ἔγκλημα πρέπει νὰ ἀναγγελθῇ (ἀναφερθῇ) ἡ τέλεσίς του προφορικῶς ἢ ἐγγράφως εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους. Ἡ ἀναγγελία (ἀναφορὰ) αὕτη λέγεται μήνυσις.

ΙΙ. Εἴδη μηνύσεων. Ἡ μήνυσις διακρίνεται εἰς τὴν δημοσίαν, τὴν ἰδιωτικὴν καὶ τὴν ἔγκλησιν. Περὶ ἑκάστης τούτων γίνεται λόγος κατωτέρω.

§ 17 Δημοσία μήνυσις.

Δημοσία μήνυσις λέγεται ἐκείνη, ἡ ὁποία γίνεται ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου δι' ἔγκλημα αὐτεπαγγέλτως διωκόμενον. Π.χ. Ἀξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ ἢ ἀστυφύλαξ ἢ λιμενοφύλαξ καταγγέλλει ἰδιώτην, ὃν ἀντελήφθη νὰ κτυπᾷ ζῷον εἰς τὴν κεφαλὴν ἢ κατέλαβε νὰ κλέπτῃ ἢ νὰ ἀνεγείρῃ παρανόμως οἰκοδομὴν κ.λ.π.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὑποχρεοῦνται πρὸ παντὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, λόγῳ τῆς ἀποστολῆς των, νὰ καταγγέλλουν ὅλα τὰ αὐτεπαγγέλτως διωκόμενα ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντελήφθησαν νὰ διαπράττωνται ἢ ἐπληροφορήθησαν ὅτι ἐτελέσθησαν καὶ ἀδιαφόρως ἂν εἶναι ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ὑποβάλλουν τὰς μηνύσεις των διὰ τοῦ ἐπισήμου Σημειωματαρίου των εἰς τοὺς προϊσταμένους των ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, συντάσσουν τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις μηνύσεων, τὰς ὁποίας καὶ ἀποστέλλουν εἰς τὰ κατηγοροῦντα ὄργανα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀστυνομικός, ὅστις παραλείπει νὰ ὑποβάλῃ μήνυσιν δι' ἔγκλημα αὐτεπαγγέλτως διωκόμενον, οὗτινος τὴν τέλεσιν ἀντελήφθη ἢ ἐπληροφορήθη καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τιμωρεῖται: πειθαρχικῶς μὲν ἐὰν ἡ παράλειψις ὀφείλεται εἰς ἀμέλειάν του, ποινικῶς δέ, ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος (πλημμέλημα), ἐὰν ἡ παράλειψις ὀφείλεται εἰς πρόθεσιν.

§ 18. Ἰδιωτικὴ μήνυσις.

Ἰδιωτικὴ μήνυσις λέγεται ἐκείνη, ἡ ὁποία γίνεται ὑπὸ ἰδιώτου (μὴ παθόντος ὅμως) δι' ἔγκλημα αὐτεπαγγέλτως διωκόμενον. Π.χ. ὁ ἰδιώτης Α ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ὑποβάλλει μήνυσιν κατὰ τοῦ Β, διότι ἤκουσε τοῦτον νὰ βλασφημῇ τὰ θεῖα ἢ διότι κατέλαβεν αὐτὸν νὰ κλέπτῃ ἢ νὰ ἀμμοληπτῇ παρανόμως κ.λ.π.

Οἱ ἰδιῶται ἔχουν κατὰ κανόνα **ἠθικὴν μόνον ὑποχρέωσιν** (δηλ. ἂν θέλουν) νὰ καταγγέλλουν προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τὰ αὐτεπαγγέλτως διωκόμενα ἐγκλήματα, ὧν ἔλαβον γνῶσιν, καθ' οἱονδήποτε τρόπον. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἀπορρέει ἐκ τῆς ἀλληλεγγύης, ἡ ὁποία πρέπει νὰ συνδέῃ πρὸς ἀλλήλους τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας ἐν τῇ καταπολεμήσει τοῦ ἐγκλήματος.

Εἰς ὡρισμένας ὅμως περιπτώσεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἔχουν **νομικὴν ὑποχρέωσιν** νὰ ἀναφέρουν εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς **προφορικῶς ἢ ἐγγράφως** ὡρισμένας ἀξιοποίνους πράξεις αὐτεπαγγέλτως διωκομένας, ὧν ἔλαβον γνῶσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, διότι ἄλλως τιμωροῦνται ποινικῶς διὰ φυλακίσεως.

Τοῦτο συμβαίνει π.χ.:

α) Διὰ τὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπειλοῦν τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας (κατασκοπεία).

β) Διὰ πᾶν γενικῶς κακούργημα (οὐχὶ πταῖσμα ἢ πλημμέλημα), τὸ ὁποῖον ἐπληροφορήθη σοβαρῶς ὁ ἰδιώτης ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ ἢ τὸ ὁποῖον ἀντελήφθη ὅτι ἤρχισε νὰ γίνεται. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιώτης πρέπει νὰ σπεύσῃ νὰ ἀναφέρῃ σχετικῶς εἰς τὴν Ἀρχήν, ἵνα διὰ τῆς ταχείας ἐπεμβάσεώς της ματαιώσῃ τὴν διάπραξιν ἢ ἀποπεράτωσιν τοῦ κακουργήματος.

γ) Διὰ τὸν λαβόντα γνῶσιν τοῦ τόπου διαμονῆς λῃστοῦ ἢ λῃστρικῆς συμμορίας καὶ μὴ σπεύδοντα νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστέραν Ἀρχήν.

δ) Διὰ τὸν λαβόντα γνῶσιν ἀγροτικοῦ ἀδικήματος κ.λ.π.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω (α—δ) ἀκόμη περιπτώσεις ὁ ἰδιώτης δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, ἐὰν ὁ δράστης εἶναι οἰκεῖος του. δηλ. στενὸς συγγενής του, ὡς λ.χ. σύζυγος, τέκνον, ἔγγονός, πατήρ, μήτηρ, πάππος, μάμμη, ἀδελφός, ἀδελφή, πενθερός, πενθερά, γυναικάδελφος, γυναικαδέλφη, ἀνδράδελφος, ἀνδραδέλφη, μνηστήρ, μνηστή, ἐπίτροπος, ἐπιτροπευόμενος κ.λ.π.

§ 19. Ἔγκλησις.

Ι. Ὁρισμός. Ἔγκλησις καλεῖται ἡ μήνυσις τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ὁ παθών, ἀδιαφόρως ἂν τὸ ἔγκλημα διώκεται αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' ἔγκλησιν. Συνεπῶς ἔγκλησις εἶναι ἡ μήνυσις τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει καὶ ἐκεῖνος ποὺ τὸν ἔκλεψαν καὶ ἐκεῖνος ποὺ τὸν ἐξύβρισαν.

Ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων ὅμως, τὰ ὁποῖα διώκονται μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως (ἐξύβρισις, μοιχεία κ.λ.π.) ἡ ἔγκλησις ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἄνευ αὐτῆς τὸ Κράτος δὲν δύναται νὰ διώξῃ τὸ κατ' ἔγκλησιν διωκόμενον ἔγκλημα. Ἀφ' ἧς ὅμως ὑποβληθῇ ἔγκλησις τὸ Κράτος ἐπιλαμβάνεται πλέον ὡς ἐὰν τὸ ἔγκλημα διώκετο αὐτεπαγγέλτως.

ΙΙ. Ποῖος ὑποβάλλει τὴν ἔγκλησιν.

α) Ὁ παθών. Παθὼν εἶναι ἐκεῖνος ἐναντίον τοῦ ὁποίου στρέφεται κατ' εὐθεῖαν τὸ ἔγκλημα.

β) Ἐὰν ὁ παθὼν δὲν ἔχῃ συμπληρώσει τὸ 12ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὴν ἔγκλησιν ὑποβάλλει ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, δηλ. ὁ πατὴρ ἢ ἐπίτροπος αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ δὲν ἔχει δικαίωμα ὑποβολῆς ἐγκλήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἀναπληροῖ τὸν πατέρα εἰς τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ἢ εἶναι ἐπίτροπος τοῦ παθόντος. Οὔτε ὁ ἀδελφός, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἐπίτροπος τοῦ παθόντος.

γ) Ἐὰν ὁ παθὼν εἶναι ἡλικίας 13—17 ἐτῶν δικαίωμα ἐγκλήσεως ἔχει καὶ ὁ παθὼν καὶ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος. Τὸ δικαίωμα ἑκάστου τούτων εἶναι αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον.

δ) Ὅταν ὁ παθὼν συμπληρώσῃ τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας του τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκλήσεως ἔχει μόνον αὐτός, οἱ δὲ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι δὲν δικαιοῦνται πλέον νὰ ὑποβάλλουν ἔγκλησιν.

ε) Ἐὰν ὁ παθὼν εἶναι ψυχοπαθής, κωφάλαλος κ.λ.π., τὴν ἔγκλησιν ὑποβάλλει ὁ Ἐπίτροπος αὐτοῦ, οἱασδήποτε ἡλικίας καὶ ἂν εἶναι ὁ παθών.

στ) Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ παθόντος καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐπρόλαβε νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔγκλησιν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει παρέλθῃ ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς ἐγκλήσεως (κατωτέρω ΙΙΙ), ὑποβάλλουν ταύτην ὁ ἐπιζῶν σύζυγος καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων οἱ γονεῖς αὐτοῦ.

ΙΙΙ. Προθεσμία ὑποβολῆς ἐγκλήσεως. Ἡ ἔγκλησις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ δικαιούμενος νὰ ὑποβάλῃ ἔγκλησιν ἦτο παρὼν καὶ ἔλαβε γνῶσιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἐὰν ἦτο ἀπών, ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ δικαιούμενος νὰ ὑποβάλῃ ταύτην, ἔλαβε γνῶσιν τῆς τελεσθείσης πράξεως καὶ τοῦ προσώπου τοῦ δράστου ἢ τινος τῶν συμμετόχων. Πέραν τοῦ τριμήνου δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ πλέον ἔγκλησις.

ΙΥ. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος πρὸς ὑποβολὴν ἐγκλήσεως. Ὁ παθών, πρὶν νὰ ὑποβάλῃ ἔγκλησιν, δικαιοῦται νὰ δηλώσῃ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ δράστου, ὅτι δηλ. παραιτεῖται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ποὺ ἔχει νὰ ὑποβάλῃ ἔγκλησιν.

Ἡ δήλωσις αὕτη καταχωρεῖται εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐξετάσεως τοῦ παθόντος, ὁπότε οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ πλέον ἔγκλησιν.

Υ. Ἀνάκλησις τῆς ὑποβληθείσης ἐγκλήσεως. Ὁ ὑποβαλὼν ἔγκλησιν δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ταύτην, ἀφ' ἧς θὰ τὴν ὑποβάλῃ μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου. Πρέπει ὅμως νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀνάκλησιν καὶ ὁ κατηγορούμενος. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν δεχθῇ τὴν ἀνάκλησιν, ἡ ἔγκλησις θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν κανονικὸν δρόμον της.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἀνακλήσεως τῆς ἐγκλήσεως βαρύνουν τὸν ἀνακαλοῦντα μηνυτήν. Περὶ τῆς ἀνακλήσεως συντάσσεται ἔκθεσις. Ὁ ἀνακαλέσας δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἐκ νέου ἔγκλησιν διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα.

ΥΙ. Ποῦ διαβιβάζονται αἱ μηνύσεις καὶ ἐγκλήσεις ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. Αἱ μηνύσεις καὶ ἐγκλήσεις, διὰ μὲν τὰ πταίσματα διαβιβάζονται εἰς τὸν Δημόσιον Κατήγορον, διὰ δὲ τὰ πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν, διὰ τὰ περαιτέρω (βλ. ἀνωτέρω § 5).

§ 20. Ὑποδείγματα ἐκθέσεων μηνύσεων.

Ι. Ἔκθεσις προφορικῆς μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1954 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 18ην, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου..... ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ἀρχιφύλακος..... ἐμφανισθεὶς ὁ ..... ἐζήτησε τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης προφορικῆς μηνύσεως εἰπὼν ὅτι τὴν..... καὶ ὥραν ..... ὁ.....μὲ ἐξύβρισε διὰ τῶν λέξεων.....

Ὅθεν καταγγέλλω τοῦτον ἐνώπιον Ὑμῶν καὶ ἐξαιτοῦμαι τὴν νόμιμον τιμωρίαν του, μάρτυρας δὲ προτείνω :

1) τὸν.....

2) τὴν.....

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται ὡς ἕπεται :

Ὁ Μηνυτὴς Ὁ 2ος Ἀνακρ. ὑπάλληλος Ὁ Ἀνακρ. ὑπάλληλος

ΙΙ. Ἔκθεσις ἐγχειρίσεως ἐγγράφου μηνύσεως ἢ ἐγκλήσεως.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 1ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1954 ἡμέραν τὴν ἑβδομάδος Παρασκευὴν καὶ ὥραν 18ην, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου..... .....ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου.....ἐμφανισθεὶς ὁ..... .....μοὶ ἐνεχείρισε τὴν ἀπὸ..... ἔγγραφον ἔγκλησίν του κατὰ τοῦ..... ἐπὶ ἐξυβρίσει ἢ .....

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται ὡς ἕπεται :

Ὁ Ἐγχειρίσας Ὁ 2ος Ἀνακρ. ὑπάλληλος Ὁ Ἀνακρ. ὑπάλληλος

§ 21. Ἐγκλήματα διωκόμενα μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος.

Τὰ συνηθέστερα τῶν ἐγκλημάτων τούτων εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Ἡ ἐκ προθέσεως ἁπλῆ σωματικὴ βλάβη (1). Π.χ. ὁ Α ἐκ προ-

(1) Ἡ ἐκ προθέσεως ἐπικίνδυνος, βαρεῖα καὶ θανατηφόρος σωματικὴ βλάβη διώκεται αὐτεπαγγέλτως. Αὐτεπαγγέλτως διώκεται ἐπίσης καὶ ἡ ἐκ προθέσεως ἀνθρωποκτονία.

θέσεως ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Β καὶ τοῦ προκαλεῖ ἕνα ἐλαφρὸν τραῦμα, λόγῳ οἰκονομικῶν διαφορῶν. Θὰ διωχθῇ κατ' ἔγκλησιν. Ἐὰν ὁ παθὼν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος π.χ. Ἔφορος, Καθηγητής, Ἀξιωματικός, ἀστυφύλαξ, χωροφύλαξ, κ.λ.π., ἡ δὲ σωματικὴ βλάβη ἐγένετο, καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν του ἢ ἡ βλάβη ἐγένετο διὰ λόγους σχετικοὺς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του, δικαίωμα ἐγκλήσεως ἔχουσι καὶ οἱ προϊστάμενοί του.

2) Ἡ ἐξ ἀμελείας σωματικὴ βλάβη εἴτε ἁπλῆ εἴτε βαρεῖα εἶναι αὐτη (1). Π.χ. ὁ Α ἐνῷ τρέχει εἰς τὴν ὁδὸν ἐπιπίπτει ἐξ ἀπροσεξίας του κατὰ τοῦ Β, ὅστις πίπτει χαμαὶ καὶ τραυματίζεται εἰς τὴν κεφαλήν.

Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπαίτιος τῆς ἐξ ἀμελείας σωματικῆς βλάβης ἦτο, συνεπείᾳ τῆς ὑπηρεσίας του ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός του, ὑπόχρεως εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν ἢ προσοχήν, ἡ πρᾶξις διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

Ὑπόχρεως εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν ἢ προσοχήν, λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός του εἶναι π.χ. ὁδηγὸς ἐπαγγελματικοῦ αὐτοκινήτου (ταξί, λεωφορείου, φορτηγοῦ, ἐκκενώσεως βόθρων κ.λ.π.), ὁ ἰατρὸς κατὰ τὴν ἐγχείρησιν, ὁ χειριστὴς μηχανῆς ἐργοστασίου, ὁ ἐργολάβος οἰκοδομῶν, ὁδοποιΐας κ.λ.π., λόγῳ δὲ τῆς ὑπηρεσίας του ὁδηγὸς αὐτοκινήτου τοῦ στρατοῦ, Ἀστυνομίας, Χωροφυλακῆς, Δήμου κ.λ.π.

Εἰς ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν ὑποχρεοῦται ἐπίσης, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ ἀστυνομικός, ὁ στρατιωτικὸς κ.λ.π. κατὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου του.

Συνεπῶς ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου ταξί, λεωφορείου, φορτηγοῦ, ἐκκενώσεως βόθρων κ.λ.π. ἢ ὁ ὁδηγὸς αὐτοκινήτου τοῦ Στρατοῦ, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας, Δήμου κ.λ.π., ὅστις ἐξ ἀμελείας του τραυματίζει διαβάτην θὰ διωχθῇ αὐτεπαγγέλτως. Αὐτεπαγγέλτως διώκεται ἐπίσης καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ἢ στρατιωτικός, ὁ ὁποῖος ἐξ ἀμελείας του τραυματίζει διὰ τοῦ ὅπλου του ἰδιώτην ἢ συνάδελφόν του.

Οἱ ὁδηγοῦντες ἰδιωτικὸν (μὴ ἐπαγγελματικὸν) αὐτοκίνητον μὲ ἐρασιτεχνικὴν ἄδειαν ὁδηγοῦ, δι' ἀτομικήν των ἐξυπηρέτησιν, διώκονται κατ' ἔγκλησιν, ἐὰν δι' αὐτοῦ προξενήσουν σωματικὴν βλάβην ἐξ ἀμελείας.

3) Ἡ ἑκουσία ἀπαγωγὴ ἀγάμου θήλεος ἡλικίας κάτω 21 ἐτους. Ἡ ἑκουσία ἀπαγωγὴ ἐγγάμου ἢ διαζευγμένης ἢ χήρας ἀνηλίκου θήλεος ἢ θήλεος ἡλικίας ἄνω 21 ἐτους δὲν εἶναι ἀξιόποινος.

4) Ἡ ἀκουσία ἀπαγωγὴ θήλεος οἱασδήποτε ἡλικίας. Ἐὰν ἐπὶ ἑκουσίας ἢ ἀκουσίας ἀπαγωγῆς θήλεος ἐτελέσθη μετὰ τῆς ἀπαχθείσης ὁ γάμος, τὸν ὁποῖον ἐσκόπει ἡ ἀπαγωγή, ἡ ποινικὴ δίωξις τοῦ δράστου χωρεῖ μόνον μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου.

5) Ὁ βιασμὸς θήλεος, οἱασδήποτε ἡλικίας, δηλ. ὁ ἐξαναγκασμός του εἰς ἐξώγαμον συνουσίαν.

Συνουσία εἶναι ἡ κατὰ φύσιν ἕνωσις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων δύο προσώπων διαφόρου φύλου. Ἐξώγαμος εἶναι ἡ συνουσία, ὁσάκις μεταξὺ τῶν δύο τούτων προσώπων δὲν ὑπάρχει γάμος.

6) Ὁ ἐξαναγκασμὸς θήλεος οἱασδήποτε ἡλικίας εἰς ἄλλας ἀσελγεῖς πράξεις, πλὴν τῆς συνουσίας, ὡς λ. χ. ὁ ἐξαναγκασμὸς εἰς παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν κ.λ.π.

7) Ἡ κατάχρησις εἰς ἐξώγαμον συνουσίαν ἢ εἰς ἄλλας ἀσελγεῖς πράξεις θήλεος παράφρονος ἢ ἀνικάνου πρὸς ἀντίστασιν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας (λ.χ. μέθης, ἀπονάρκωσεως, δεσμεύσεως, ὑπνώσεως, λιποθυμίας, πυρετικοῦ παραληρή-

(1) Ἡ ἐξ ἀμελείας ἀνθρωποκτονία διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

ματος, ἀναπηρίας, ἐξαντλήσεως ἢ παραλύσεως τῶν μελῶν ἐξ ὑπερβολικῆς κοπώσεως, βαρείας βλακείας κ.λ.π.), ἡλικίας ὅμως ἀνωτέρας τῶν 16 ἐτῶν.

8) Ἡ ἀποπλάνησις παιδίσκης ἡλικίας νεωτέρας τῶν 16 ἐτῶν εἰς συνουσίαν ἢ εἰς ἑτέραν ἀσελγῆ πρᾶξιν ἢ ἡ παραπλάνησις αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ ἀσελγῆ πρᾶξιν ἐπὶ ἑτέρου.

9) Ἡ κατάχρησις ἀνηλίκου θήλεος (ἡλικίας 17—21 ἐτῶν) εἰς συνουσίαν ἢ ἄλλην ἀσελγῆ πρᾶξιν ὑπὸ ἀνιόντος ἐξ ἀγχιστείας (πενθεροῦ ἢ πάππου νύμφης) (1) θετοῦ γονέως, ἐπιτρόπου, ἐπιμελητοῦ, ἀνατροφέως, διδασκάλου, παιδαγωγοῦ, κληρικοῦ, καθὼς καὶ ὑπὸ ὑπηρέτου ἢ συνοίκου ἢ ὑπὸ τοῦ φύλακος ἢ ἐπόπτου τῆς ἀνηλίκου.

10) Ἡ ἀπατηλὴ ἐπίτευξις συνουσίας μετὰ θήλεος ἡλικίας ἀνωτέρας 16 ἐτῶν. Π.χ. ὁ Α ἐξαπατᾷ τὴν μνηστὴν του ὅτι ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀδείας τελέσεως γάμου, οὗτος θεωρεῖται τελεσθεὶς καὶ οὕτως αὕτη δέχεται τὴν συνουσίαν, ἐνῶ ὁ γάμος θεωρεῖται τελεσθεὶς ἀπὸ τῆς Ἱερολογίας.

11) Ἡ συνουσία ἢ ἀσέλγεια μετὰ θήλεος ἡλικίας ἀνωτέρας 16 ἐτῶν διὰ καταχρήσεως ἐξουσίας, δηλ. ἡ συνουσία ἢ ἀσέλγεια, ἣν ἐνεργεῖ δημόσιος ὑπάλληλος μετὰ θήλεος τελοῦντος ἐν ὑπηρεσιακῇ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτήσει διὰ καταχρήσεως τῆς τοιαύτης σχέσεως, καθὼς καὶ ἡ συνουσία ἢ ἀσέλγεια προσώπων διωρισμένων ἢ ἐργαζομένων εἰς φυλακάς, κρατητήρια, σχολάς, παιδαγωγεῖα, νοσοκομεῖα, κλινικάς, θεραπευτήρια, ἀναρρωτήρια, ἢ ἄλλα ἱδρύματα προωρισμένα πρὸς περίθαλψιν προσώπων δεομένων βοηθείας μετὰ θήλεος ἡλικίας ἀνωτέρας 16 ἐτῶν εἰσαχθέντος εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο.

12) Ἡ ἀπάτη περὶ τὸν γάμον. Π.χ. ὁ Α συνάπτει μετὰ τῆς Β γάμον, πείθουσαν αὐτὴν ὅτι δὲν ὑφίσταται μεταξύ των συγγένεια ἀποκλείουσα τὸν γάμον, ἐνῷ ὑφίσταται.

Ἡ ἀπάτη αὕτη διώκεται μετὰ τὴν ἀμετάκλητον ἀκύρωσιν τοῦ γάμου.

13) Ἡ μοιχεία. Π. χ. ὁ Α ἔγγαμος καταλαμβάνεται συνουσιαζόμενος μετὰ τῆς Β ἐγγάμου ἢ ἀγάμου ἢ ἡ Α ἔγγαμος καταλαμβάνεται συνουσιαζομένη μετὰ τοῦ Β ἐγγάμου ἢ ἀγάμου.

14) Ἡ ἐγκατάλειψις ἐγκυμονούσης ἐν ἀπορίᾳ ἢ ἄλλως ἀβοηθήτου παρὰ τοῦ κατασταθέντος αὐτὴν ἔγκυον.

15) Ἡ ἐξύβρισις. Π.χ. ὁ Α ἀποκαλεῖ τὸν Β κλέπτην, ἀπατεῶνα, ἄτιμον κ.λ.π.

16) Ἡ δυσφήμησις. Π.χ. ὁ Α διαδίδει ὅτι, καθὼς ἐπληροφορήθη, ἡ Β ἔγγαμος ἔχει ἐρωμένον τὸν Γ ἢ ὅτι ὁ Δ ἔκλεψε τὸ ὡρολόγιον τοῦ Ε. Εἰς τὴν δυσφήμησιν ὁ δράστης διαδίδει ἕνα ὡρισμένον, συγκεκριμένον γεγονός, τὸ ὁποῖον πιστεύει ὡς ἀληθές.

17) Ἡ συκοφαντικὴ δυσφήμησις. Π.χ. ὁ Α διαδίδει ὅτι κατέλαβε τὸν Β νὰ κλέπτῃ τὰ πορτοκάλια τοῦ Γ, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ψευδές. Ἐδῶ ὁ δράστης γνωρίζει ὅτι τὸ ὡρισμένον γεγονὸς, τὸ ὁποῖον διαδίδει εἶναι ψευδές.

Ἐπὶ ἐξυβρίσεως, δυσφημήσεως καὶ συκοφαντικῆς δυσμημήσεως, ἐὰν ὁ παθὼν

(1) Ἐὰν ὁ ἀνιὼν εἶναι ἐξ αἵματος (πατήρ, πάππος κλπ), διαπράττεται τότε τὸ ἔγκλημα τῆς αἱμομιξίας, τὸ ὁποῖον διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, συνέβη δὲ ἡ πρᾶξις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ διὰ λόγους σχετικοὺς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλλουν ἔγκλησιν καὶ ἡ προϊσταμένη αὐτοῦ ἀρχὴ καὶ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

18) Ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων ξένου Κράτους διαπεπιστευμένων παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ. Δικαίωμα ἐγκλήσεως ἔχει ὁ παθὼν καὶ ἡ Κυβέρνησίς του.

19) Ἡ δυσφήμησις ἀνωνύμου ἑταιρείας. Δικαίωμα πρὸς ἔγκλησιν ἔχει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἑταιρείας καὶ πᾶς ἔχων οὐσιώδες ἔννομον συμφέρον. Π.χ. ὁ Α διαδίδει ὅτι ἡ ἑταιρεία ὑδάτων κάμνει κάτι εἰς τὰ ὡρολόγιά της καὶ οὕτω γράφουν νερὸ παρὰ πάνω τοῦ καταναλισκομένου.

20) Ἡ προσβολὴ τῆς μνήμης τεθνεῶτος εἴτε δι' ἐξυβρίσεως βαναύσου ἢ κακοβούλου εἴτε διὰ συκοφαντικῆς δυσφημήσεως. Δικαίωμα πρὸς ἔγκλησιν ἔχουσιν ὁ ἐπιζήσας σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ τεθνεῶτος, ἐλλείψει δὲ τοιούτων οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.

21) Ἡ διατάραξις τῆς οἰκιακῆς εἰρήνης. Π.χ. ὁ Α εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Β διὰ τῆς βίας καὶ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσίν του ἢ εἰσέρχεται τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐνοίκου κατόπιν ὅμως ἀρνεῖται νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας.

22) Ἡ παραβίασις τοῦ ἀπορρήτου ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων. Π.χ. ὁ Α ἀνοίγει ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Β καὶ λαμβάνει γνῶσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῆς.

23) Ἡ παραβίασις τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐχεμυθείας. Π.χ. κληρικός, δικηγόρος, δικολάβος, συμβολαιογράφος, ἰατρός, μαῖα, νοσοκόμος ἢ φαρμακοποιὸς φανερώνουν μυστικὸν τὸ ὁποῖον τοὺς ἐνεπιστεύθησαν ἢ τοῦ ὁποίου ἔλαβον γνῶσιν λόγῳ τῆς ἰδιότητος ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἰατρὸς λέγει ὅτι ὁ Α ἔχει συφιλίδα. Ἱερεὺς ἀποκαλύπτει τὴν ἐξομολόγησιν.

24) Ἡ κλοπὴ καὶ ἡ ὑπεξαίρεσις πράγματος εὐτελοῦς ἀξίας.

25) Ἡ ἀπάτη εὐτελοῦς ἀξίας.

26) Ἡ κλοπή, ἀπάτη καὶ ὑπεξαίρεσις ἐφ' ὅσον γίνεται :

α) Μεταξὺ συγγενῶν ἐξ αἵματος κατ' εὐθεῖαν γραμμήν.
Τοιοῦτοι συγγενεῖς εἶναι : οἱ γονεῖς, τέκνα, ἔγγονοι, δισέγγονοι, πάπποι, πρόπαπποι, μάμμαι, προμάμμαι κ.λ.π.

β) Μεταξὺ συγγενῶν ἐξ ἀγχιστείας κατ' εὐθεῖαν γραμμήν. Τοιοῦτοι συγγενεῖς εἶναι ὁ γαμβρὸς πρὸς τοὺς γονεῖς, πάππους, προπάππους, μάμμας, προμμάμας τῆς νύμφης καὶ ἡ νύμφη πρὸς τοὺς αὐτοὺς συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ.

γ) Μεταξὺ θετῶν γονέων καὶ θετῶν τέκνων.

δ) Μεταξὺ συζύγων.

ε) Μεταξὺ μεμνηστευμένων.

στ) Μεταξὺ ἀδελφῶν καὶ τῶν συζύγων καὶ μνηστήρων τούτων.

ζ) Παρὰ τοῦ ἐπιζήσαντος συζύγου εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος καταλειφθεῖσαν περιουσίαν.

η) Ἐναντίον ἐπιτρόπου ἢ ἐπιμελητοῦ παρὰ τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ ἐπιμέλειάν του.

θ) Ἐναντίον προσώπου, πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ δράστης ἢ ὁ συμμέτοχος διατελεῖ ἐν σχέσει ἐξαρτήσεως.

ι) Ἐναντίον προσώπου μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ δράστης διαιτᾶται ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ.

27) Ἡ ἀπατηλὴ πρόκλησις βλάβης ξένης περιουσίας. Π.χ. ὁ Α διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Β πείθει αὐτὸν ὅτι ὁ ἵππος του πάσχει ἐξ ἐπικινδύνου μεταδοτικῆς νόσου καὶ οὕτως ὁ Β προβαίνει εἰς τὴν θανάτωσιν τοῦ ἵππου.

28) Ἡ ἐκ προθέσεως καταστροφὴ ἢ βλάβη ξένης ἰδιοκτησίας οἱασδήποτε ἀξίας [1]. Π.χ. ὁ Α ἐκ μίσους καταστρέφει τὸ ὡρολόγιον τοῦ Β ἢ θραύει τὸ κάτοπτρόν του ἢ χύνει ἔλαιον εἰς τὰ ἐνδύματά του.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκ προθέσεως φθορὰ ἢ βλάβη γίνῃ εἰς πρᾶγμα χρησιμεῦον εἰς κοινὸν ὄφελος (π.χ. εἰς ὁδόν, φρέαρ, πηγήν, γέφυραν, πινακίδας τροχαίας κλπ.) ἢ ἐὰν ἐγένετο αὐτὴ διὰ πυρὸς ἢ δι' ἐκρήξεως καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς χρήσεως ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

Αὐτεπαγγέλτως διώκεται ἐπίσης ἡ βλάβη εἰς πρᾶγμα ἴδιον ἢ ξένον (κινητὸν ἢ ἀκίνητον) ἂν ἐκ τῆς πράξεως δύναται νὰ προκύψῃ κοινὸς κίνδυνος εἰς ξένα πράγματα ἢ κίνδυνος ἀνθρώπου.

29) Ἡ δολία ἀποφυγὴ πληρωμῆς εἰσιτηρίου. Π.χ. ὁ Α ἐπωφελούμενος τοῦ συνωστισμοῦ κατορθώνει νὰ εἰσέλθῃ ἄνευ εἰσιτηρίου ἐντὸς κινηματογράφου.

30) Ἡ δολία ἀποδοχὴ παροχῶν. Π.χ. ὁ Α εἰσέρχεται εἰς ἑστιατόριον, τρώγει καὶ ἀκολούθως ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ. Ὁ Β εἰσέρχεται ἐντὸς ταξὶ αὐτοκινήτου, διατάσσει ὡρισμένην διαδρομὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἀρνεῖται νὰ πληρώσῃ τὸν ὁδηγόν.

31) Ἡ καταδολίευσις δανειστῶν. Π.χ. ὁ Α ὀφειλέτης πωλεῖ εἰκονικῶς τὸ μοναδικὸν κτῆμα του διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ δανειστοῦ του.

32) Ἡ παράνομος ἁλιεία εἰς ὕδατα, ὅπου ἄλλος ἔχει τὸ δικαίωμα ἁλιείας.

Ἐὰν ἡ λαθραλιεία γίνῃ διὰ δυναμίτιδος ἢ ἄλλων καταστρεπτικῶν τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς μέσων, διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

33) Ἡ παραπλάνησις ἀνηλίκων εἰς χρέη. Π. χ. ὁ Α ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἀπειρίαν ἀνηλίκου (κάτω τοῦ 21ου ἔτους) τὸν πείθει καὶ τοῦ δίδει δάνειον ὑπὸ δυσμενεῖς δι' αὐτὸν (τὸν ἀνήλικον) ὅρους.

34) Ἡ τοκογλυφία. Ἐὰν ὅμως ὁ ὑπαίτιος κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν ἐπιχειρῇ τοκογλυφικὰς πράξεις ἢ ἐὰν αὗται γίνωνται παρὰ νομικῶν προσώπων (τραπεζῶν, ἑταιρειῶν κλπ.) ἡ τοκογλυφία διώκεται αὐτεπαγγέλτως.

35) κ.λ.π., κ.λ.π.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἐγκλήματα διδάσκονται λεπτομερῶς εἰς τὸ μάθημα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

---

(1) Ἡ ἐξ ἀμελείας καταστροφὴ ἢ βλάβη ξένης ἰδιοκτησίας δὲν εἶναι ποινικὸν ἔγκλημα ἀλλ' ἀστικὸν ἀδίκημα. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἀστυνομικὸς λαμβάνει τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑπαιτίου καὶ τῶν μαρτύρων καὶ ἐγχειρίζει ταῦτα εἰς τὸν ζημιωθέντα, ἵνα ἐγείρῃ ἀγωγὴν εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια, ἐὰν δὲν γίνῃ συμβιβασμὸς μεταξύ των.

§ 22 Πότε τὸ ἔγκλημα θεωρεῖται αὐτόφωρον.

Ι. Τὸ πότε τὸ ἔγκλημα θεωρεῖται αὐτόφωρον ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸν ἀστυνομικόν, καθ' ὅσον ὅταν τὸ ἔγκλημα εἶναι αὐτόφωρον ὁ ἀστυνομικὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συλλάβῃ τὸν δράστην ἀμέσως, ἐν ᾧ ὅταν δὲν εἶναι αὐτόφωρον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς συλλήψεως, ἐκτὸς ἂν ἔχῃ εἰς χεῖρας του ἔνταλμα συλλήψεως τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ἢ τοῦ 'Ανακριτοῦ (1).

ΙΙ. Τὸ ἔγκλημα θεωρεῖται αὐτόφωρον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

Α) "Οταν τοῦτο εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι: "Οταν δηλαδὴ ὁ δράστης καταλαμβάνεται καθ' ἣν στιγμὴν διαπράττει τὸ ἔγκλημα. Π.χ. ὁ Α συλλαμβάνεται καθ' ἣν στιγμὴν ἀφαιρεῖ τὰ χρήματα τοῦ Β ἐκ τῶν θυλακίων του ἢ καθ' ἣν στιγμὴν πυροβολεῖ καὶ φονεύει τὸν Γ.

Τὰ καλούμενα διαρκῆ ἐγκλήματα (ἀπαγωγή, ἁρπαγή, παράνομος κατακράτησις, ὑπεξαίρεσις κ.λ.π.) εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι, καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ διαρκεῖ ἡ δι' αὐτῶν δημιουργηθεῖσα παράνομος κατάστασις. Συνεπῶς ἡ ἀπαγωγὴ καὶ ἡ ἁρπαγὴ εἶναι ἐν τῷ πράττεσθαι ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ δράστης ἔχει μαζί του τὸ ἀπαχθὲν ἢ ἁρπαγὲν πρόσωπον, ἡ παράνομος κατακράτησις ἐφ' ὅσον χρόνον ἐξακολουθεῖ ἡ παράνομος κατακράτησις καὶ ἡ ὑπεξαίρεσις ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ δράστης ἐξακολουθεῖ νὰ κατέχῃ τὸ ὑπεξαιρεθὲν πρᾶγμα.

'Επίσης τὰ διὰ τοῦ τύπου (ἐφημερίδων, περιοδικῶν, φυλλαδίων κ.λ.π.) τελούμενα ἐγκλήματα (π.χ. ἐξυβρίσεως, δυσφημήσεως, συκοφαντικῆς δυσφημήσεως κ.λ.π.) θεωροῦνται πάντοτε αὐτόφωρα.

Β) "Οταν τοῦτο ἐτελέσθη προσφάτως, ὅταν δηλ. πρὸ ὀλίγου ἐτερματίσθη ἡ τέλεσίς του.

'Ως προσφάτως τελεσθὲν θεωρεῖται τὸ ἔγκλημα εἰς τὰς ἑξῆς π.χ. περιπτώσεις :

α) "Οταν ὁ δράστης **καταδιώκεται** ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ἢ τοῦ παθόντος, εὐθὺς μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος. "Οταν δηλ. ὁ δράστης γίνεται μὲν ἀντιληπτὸς ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ παθόντος τὴν ὥραν ποὺ διαπράττει τὸ ἔγκλημα, πλὴν κατορθώνει οὗτος νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν καὶ ἀμέσως καταδιώκεται ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἢ τοῦ παθόντος, ὁ ὁποῖος καὶ φωνάζει «πιάστε τον κλέφτης, φονηᾶς κ.λ.π.». 'Εφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ καταδίωξις αὕτη τὸ ἔγκλημα θεωρεῖται αὐτόφωρον καὶ πᾶς (ἀστυνομικὸς ἢ ἰδιώτης), ὅστις βλέπει τὴν καταδίωξιν καὶ ἀκούει τὰς φωνὰς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σπεύσῃ καὶ νὰ συλλάβῃ τὸν καταδιωκόμενον.

β) "Οταν ὁ δράστης **ἐπιδεικνύεται** ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὅταν δηλαδὴ ὁ κατηγορούμενος μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος παραμένῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἢ τρέπεται εἰς φυγήν, πρὶν προφθάσῃ ὅμως νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ κόσμος τὸν ἐπιδεικνύει εἰς τὰ καταφθάσαντα ἀστυνομικὰ ὄργανα μὲ τὰς λέξεις «Νὰ ἐκεῖνος

(1) 'Ο 'Ανακριτὴς εἶναι Δικαστὴς (Πρωτοδίκης), ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ ἀνάκρισιν ἐπὶ κακουργημάτων καὶ σοβαρῶν πλημμελημάτων, κατόπιν παραγγελίας τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν.

'Η ἀνάκρισις τὴν ὁποίαν ἐνεργεῖ ὁ 'Ανακριτὴς καλεῖται **Κυρία ἢ Τακτικὴ ἀνάκρισις,** ἐνῷ ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦν οἱ γενικοὶ καὶ εἰδικοὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καλεῖται **Προανάκρισις.**

Κυρία ἀνάκρισις ἐνεργεῖται καὶ ἂν διὰ τὸ κακούργημα ἢ σοβαρὸν πλημμέλημα ἐνηργήθη προανάκρισις παρὰ τῶν προανακριτικῶν ὑπαλλήλων.

ἢ νὰ αὐτὸς ποὺ τρέχει εἶναι ὁ δράστης», ὁπότε τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα πρέπει νὰ προβοῦν εἰς τὴν σύλληψίν του.

γ) Ὅταν ὁ δράστης **κατονομάζεται ἢ περιγράφονται** τὰ χαρακτηριστικά του ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὅταν δηλ. ὁ δράστης κατώρθωσε νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ὁ κόσμος ὅμως ποὺ εὑρίσκεται ἐπὶ τόπου καὶ τὸν ἀντελήφθη τὸν κατονομάζει εἰς τὰ ἀμέσως καταφθάσαντα ἀστυνομικὰ ὄργανα ἢ, ἂν δὲν γνωρίζῃ τὰ στοιχεῖα του, περιγράφει τὰ χαρακτηριστικά του εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ὁπότε ταῦτα δικαιοῦνται νὰ τὸν ἀναζητήσουν καὶ νὰ τὸν συλλάβουν.

δ) Ὅταν ὁ δράστης κατελήφθη ὁπουδήποτε (ἐγγὺς ἢ μακρὰν τοῦ τόπου τελέσεως) φέρων ἀντικείμενα ἢ ἴχνη, ἐξ ὧν καὶ ἐκ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς του συνάγεται ὅτι οὗτος ἔχει διαπράξει ἔγκλημα ἐν ἐγγυτάτῳ χρόνῳ. Π.χ. ὁ Α καταλαμβάνεται ἐν καιρῷ νυκτὸς νὰ ἐξέρχεται στοᾶς μὲ προφυλάξεις καὶ νὰ φέρῃ ἀντικείμενα προφανῶς ἐκ κλοπῆς προερχόμενα ἢ ὁ Β γίνεται ἀντιληπτὸς ἐν καιρῷ νυκτὸς νὰ πηδᾷ ἐκ μανδροτοίχου καὶ νὰ κρατᾷ ἀνὰ χεῖρας ὄρνιθας ἢ ὁ Γ γίνεται ἀντιληπτὸς νὰ τρέχῃ, νὰ κρατᾷ μάχαιραν αἱμόφυρτον καὶ νὰ διατελῇ ἐν ἐξάλλῳ καταστάσει. Ἐντεῦθεν συνάγεται ἡ ἐν ἐγγυτάτῳ χρόνῳ διάπραξις κλοπῆς παρὰ τῶν Α καὶ Β καὶ ἐγκλήματος κατὰ τῆς ζωῆς παρὰ τοῦ Γ.

III. Πότε παύει τὸ ἔγκλημα νὰ θεωρῆται αὐτόφωρον.

Τὸ ἔγκλημα κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, παύει νὰ θεωρῆται αὐτόφωρον **μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἑπομένης** τῆς διαπράξεως ἡμέρας. Ἐὰν δηλαδὴ διαπραχθῇ σήμερον ἕνα ἔγκλημα, τοῦτο θεωρεῖται αὐτόφωρον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου τῆς αὔριον, μετὰ τὸ ὁποῖον τὸ ἔγκλημα παύει ὁπωσδήποτε νὰ θεωρῆται αὐτόφωρον.

Τὸ ἐπὶ πόσας ὥρας λοιπὸν παραμένει αὐτόφωρον τὸ ἔγκλημα, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς διαπράξεώς του. Οὕτως, ἐὰν διαπραχθῇ τὴν 6 π.μ. ὥραν τῆς σήμερον θὰ εἶναι αὐτόφωρον ἐπὶ 42 ὥρας (ἤτοι ἐπὶ 18 ὥρας τῆς σήμερον καὶ 24 ὥρας τῆς αὔριον), ἐὰν τὴν 10ην ὥραν, ἐπὶ 38 ὥρας, ἐὰν τὴν 12ην, ἐπὶ 36 ὥρας, ἐὰν τὴν 18ην, ἐπὶ 30 ὥρας καὶ ἐὰν τὴν 23.55′, ἐπὶ 24 ὥρας καὶ 5′ λεπτά, ἤτοι ἐπὶ 5′ λεπτὰ τῆς σήμερον καὶ ἐπὶ 24 ὥρας τῆς αὔριον.

Συνεπῶς τὸ ἔγκλημα δύναται νὰ εἶναι αὐτόφωρον κατ' ἐλάχιστον μὲν ὅριον ἐπὶ 24 ὥρας καὶ ὀλίγα λεπτά, κατ' ἀνώτατον δὲ ὅριον ἐπὶ 47 ὥρας καὶ 59′ λεπτά.

IV. Δικαίωμα συλλήψεως ἐπὶ αὐτοφώρων ἐγκλημάτων:

Ἐπὶ αὐτοφώρων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων δικαίωμα συλλήψεως τοῦ δράστου ἔχουν οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ πᾶς πολίτης.

Ἐπὶ αὐτοφώρων πταισμάτων δικαίωμα συλλήψεως ἔχουν μόνον οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ πολῖται ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 32

«Περὶ Ἡμερησίων Διαταγῶν»

Ἄρθρον 1. Ι. Παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ καὶ ταῖς Ἀστυνομικαῖς Διευθύνσεσι, τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ, τῇ Ἀποθήκῃ Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας καὶ λοιπαῖς αὐτοτελαῖς ὑπηρεσίαις, παρ' αἷς ὑπηρετοῦσιν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τηροῦνται δύο βιβλία Ἡμερησίων Διαταγῶν. Ἐκ τούτων ἡ μία ἀποκαλεῖται ἁπλῶς «Ἡμερησία Διαταγὴ» ἐν ᾗ ἀναγράφονται τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας, ὡς καὶ αἱ γενικῆς φύσεως διαταγαὶ αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὑπαλλήλους ἁπάντων τῶν βαθμῶν (κατωτέρω παράγρ. XIX), ἡ δὲ ἑτέρα ἀποκαλεῖται ἁπλῶς «Ἐμπιστευτικὴ Η. Δ.» εἰς ἣν ἀναγράφονται τὰ ἀφορῶντα τοὺς Ὑπαστυνόμους, Ἀστυνόμους καὶ Διευθυντάς, ὡς καὶ τὰ ἐμπιστευτικῆς φύσεως ζητήματα χαρακτηριζόμενα ὡς τοιαῦτα παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας.

ΙΙ. Ἐν ἑκάστῃ ἡμερησίᾳ διαταγῇ δέον ν' ἀναγράφωνται σαφῶς, ἐκτὸς τοῦ ὀνοματεπωνύμου τῶν ὑπαλλήλων ὁ ἀριθμὸς μητρώου καὶ πατρώνυμον αὐτῶν ὁλοκλήρως καὶ οὐχὶ συγκεκομμένως ὡς καὶ ἡ ὑπηρεσία εἰς ἣν ἀνήκει διὰ τοῦ σχετικοῦ ψηφίου καὶ ἀριθμοῦ περιλαιμίου.

ΙΙΙ. Ἑκατέρα τῶν Η. Δ. διαιρεῖται εἰς τὰς ἑξῆς παραγράφους:

ΠΑΡΑΓΡ. Ι. Διορισμοί. Ἐγγραφὴ εἰς Γενικὸν Μητρῷον.

Οὗτοι θὰ κοινοποιῶνται καὶ ἀτομικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου διὰ τῶν οἰκείων Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων.

ΠΑΡΑΓΡ. ΙΙ. Τοποθετήσεις–Μεταθέσεις.

Δέον ν' ἀναγράφηται ρητῶς ἡ ἡμέρα ἐγγραφῆς καὶ διαγραφῆς ὁσάκις δὲ μετάθεσίς της ἢ τοποθέτησις δὲν πραγματοποιεῖται τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἀναγράφει ἡ ἡμερησία διαταγὴ καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ πενθημέρου εἰς ὃ ἡ ἡμερησία διαταγὴ αὕτη περιλαμβάνεται, δέον ἡ σχετικὴ παράγραφος ν' ἀκυρῶται δι' ἑτέρας Η. Δ. τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου 5θημέρου.

Ὁσάκις ἐνεργεῖται οἱαδήποτε μετάθεσις δέον ρητῶς νὰ καθορίζηται εἰς τὰς Ἡμερησίας Διαταγὰς ἡ ἡμερομηνία διαγραφῆς ἐκ τῆς μιᾶς ὑπηρεσίας καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἑτέραν. Φράσεις διφορούμεναι ἢ διαταγαὶ μὴ πραγματοποιηθησόμεναι ἀμέσως ὡς π.χ. «Μετατίθημι τὸν Γ'. ἐκ τοῦ Α'. τμήματος εἰς τὸ Β'. τοιοῦτον ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐκ τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας εἰς ἣν ὁ εἰρημένος διατελεῖ» δέον νὰ ἐκλείψωσι, αἱ δὲ μεταθέσεις νὰ διατάσσωνται οὕτω «Τὸν..... μετατίθημι ἀπὸ 10 τρέχοντος ἐκ τοῦ Α'. Τμήματος εἰς τὸ Β'.. ἀφ' ἧς διαγράφω τῆς δυνάμεως τοῦ Α'., καὶ ἐγγράφω εἰς τὴν τοῦ Β'.».

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως νὰ μετατίθηται ὑπάλληλός τις ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον τμῆμα λ.χ. ἐκ τοῦ Α'. εἰς τὸ Β' νὰ διατάσσηται δὲ συγχρόνως τὸ Β'. τμῆμα νὰ χορηγήσῃ φύλλον μεταβάσεως εἰς τὸ Α'. εἰς ἕτερον ὑπάλληλον, μὴ ρητῶς κατονομαζόμενον ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμερησίᾳ διαταγῇ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μετατεθέντος.

Διὰ τοὺς μετατιθεμένους δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν Ἀστυν. Σώματος (ἄρθρον 24) «ὡς προϊσταμένη ἀρχὴ τοῦ μὲ φύλλον πορείας θεωρεῖται διὰ τὸν μετατιθέμενον ἡ ὑπηρεσία εἰς ἣν μετετέθη καὶ δι' ἣν ἔλαβε τὸ φύλλον πορείας».

Ἐπομένως ὁ μετατιθέμενος ὅστις ἔλαβε φύλλον πορείας καὶ διεγράφη τῆς δυνάμεως τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἧς μετετέθη δέον νὰ ἐγγράφηται εἰς τὴ δύναμιν τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν μετετέθη ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς διαγραφῆς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παρ' ἧς ἔλαβε φύλλον πορείας ἀσχέτως πρὸς τὸ ἐὰν πράγματι, παρουσιάσθη ἢ οὐ ὡς λ.χ. θὰ συμβῇ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν λαβών τις φύλλον πορείας δὲν παρουσιάσθη εἰς τὴν νέαν του θέσιν ἕνεκεν ἀσθενείας.

ΠΑΡΑΓΡ. ΙΙΙ. Ἀποσπάσεις.

ΠΑΡΑΓΡ. ΙΥ. Προαγωγαί.

Αὗται κοινοποιοῦνται καὶ ἀτομικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου διὰ τῶν οἰκείων Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων.

ΠΑΡΑΓΡ. V. Ἄδειαι καὶ παρατάσεις τοιούτων. Ἐπάνοδοι ἐξ ἀδείας.

Δέον νὰ καθορίζωνται ρητῶς αἱ ἡμέραι ἀδείας, ταξειδίου, ὁ τόπος διανύσεως, ἡ διεύθυνσις ὡς καὶ ἡ ἔναρξις καὶ λῆξις τῶν ἀδειῶν.

Ὁμοίως δέον ν' ἀναγράφηται ἡ ἀναχώρησις ἐπ' ἀδείᾳ, αἱ παρατάσεις ἀδειῶν καὶ ἡ ἐξ ἀδείας ἐπάνοδος κανονικῶς ἢ μὲ δεδικαιολογημένην ἢ μὴ ὑπέρβασιν.

ΠΑΡΑΓΡ. VI. Εἰς πορείαν.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται οἱ μεταβαίνοντες, ἵνα παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον δικαστικῶν ἀρχῶν κ.λ.π. καὶ οὐχὶ οἱ μετατιθέμενοι.

ΠΑΡΑΓΡ. VII. Δικαστικὴ προφυλάκισις—Καταδίκη ὑπὸ ποινικῶν Δικαστηρίων—Ἀποφυλάκισις.

Δέον ν' ἀναγράφωνται ρητῶς αἱ ἡμερομηνίαι τῆς φυλακίσεως, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡμερομηνία καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ ἐκδῶσαν Δικαστήριον, ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς, πᾶσα συνέπεια ταύτης, τὸ ἀδίκημα κ.λ.π.

ΠΑΡΑΓΡ. VIII. Πειθαρχικαὶ ποιναί.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται ρητῶς ἡ ἐπιβαλοῦσα ἀρχή, ἀριθμὸς διαταγῆς ἢ ἀποφάσεως (Ὑπουργείου Ἀρχηγείου) ἢ Διατάγματος. Εἰς ταύτας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀπόλυσις, ἥτις δέον νὰ ἀναγράφηται καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. XV παραγράφῳ τῇ ἀφορώσῃ ἡμερομηνίαν διαγραφῆς κ.λ.π.

Ἐπὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους κατόπιν διαθεσιμότητος δέον ὅπως καταχωρούμεναι αὗται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν συσχετίζωνται καὶ μὲ τὴν τῆς διαθεσιμότητος τοῦ ὑπαλλήλου Ἡμερησίαν Διαταγήν.

Εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α'. ἢ Β'. ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ κοινοποιοῦνται διὰ τῆς «Ἐμπιστευτικῆς Η. Δ.».

Αἱ εἰς τοὺς Ἀστυνόμους Α'. ἢ Β'. ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ κοινοποιοῦνται διὰ τῆς Ἐμπιστευτ. Ἡμερησίας Διαταγῆς, αἱ εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς καὶ Ὑποδιευθυντὰς ἀσχέτως βαθμοῦ κοινοποιοῦνται δι' εἰδικῆς Ἐμπιστευτικῆς πρὸς αὐτοὺς διαταγῆς καὶ δὲν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἐμ. Ἡμερησίαν Διαταγήν.

Μόνον οἱ ἰσόβαθμοι καὶ ἀνώτεροι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ποινῶν τούτων.

Εἰδικῶς εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Διευθυντῶν καὶ Ὑποδιευθυντῶν ἀντίγραφον τῶν εἰδικῶν ὡς ἄνω Ἐμπιστευτικῶν διαταγῶν ἀποστέλλεται εἰς τοὺς ἰσοβάθμους καὶ ἀνωτέρους ὁσάκις ἡ τοιαύτη κοινοποίησις διατάσσεται εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου.

ΠΑΡΑΓΡ. IX. Διαθεσιμότης καὶ ἀνάκλησις ἐκ ταύτης.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται ρητῶς ὁ λόγος δι' ὃν τίθεται εἰς διαθεσιμότητα, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία διαταγῆς (Ὑπουργείου, Ἀρχηγείου), ἔναρξις.

Ὁσάκις ἀνακαλεῖται ἐκ τῆς διαθεσιμότητος δέον ν' ἀναγράφωνται τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, ἐπὶ πλέον δὲ ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀπηλλάγη ἢ ἐτιμωρήθη, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς διαταγῆς, δι' ἧς ἐγένετο τοῦτο, ἐπίσης δέ, ἐὰν ὁ χρόνος καθ' ὃν διετέλεσεν εἰς διαθεσιμότητα. καθοριζόμενος ρητῶς (ἡμερομηνία ἐνάρξεως καὶ λήξεως) θὰ ὑπολογισθῇ ἢ οὔ ὡς χρόνος ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 48, παράγραφος ΙΙΙ τοῦ Νόμου 4971.

ΠΑΡΑΓΡ. X. Οἰκονομικὰ ἀντικείμενα.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται τ' ἀντικείμενα τὰ μὴ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰ τοιαῦτα τῶν λοιπῶν παραγράφων π. χ. ὁ καταλογισμὸς τῆς ἀξίας ἀπωλεσθέντος εἴδους ἢ προσαύξησις συνταξίμου χρόνου κ.λ.π.

ΠΑΡΑΓΡ. XI. Ἀμοιβαὶ—ἀποζημιώσεις—ἔπαινοι—εὐαρέσκειαι.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται ρητῶς αἱ ἀποζημιώσεις, ἐκ δὲ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν αἱ καταχωριζόμεναι εἰς τὸ βιβλίον ἀμοιβῶν καὶ συγχαρητηρίων κατὰ τὸν εἰδικὸν περὶ τούτων κανονισμόν.

ΠΑΡΑΓΡ. XII. Ἀσθένειαι.

Δέον νὰ ἀναγράφηται ἡ ἡμερομηνία ἐνάρξεως καὶ λήξεως, κατ' οἶκον νοσηλεία κ.λ.π.

ΠΑΡΑΓΡ. XIII. Σύναψις γάμου.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡμερομηνία ἐγκριτικῆς διαταγῆς (Ὑπουργείου, Ἀρχηγείου) ἡ ἡμερομηνία συνάψεως γάμου καὶ ἐγγραφὴ εἰς Μητρῷον (καὶ μόνον μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου).

ΠΑΡΑΓΡ. XIV. Ἀποδοχαὶ παραιτήσεων καὶ ἀνακλήσεων.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται ρητῶς ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία ἀποφάσεως ἢ διατάγματος ὡς καὶ ἡ ὁριζομένη ἐν αὐτοῖς ἡμερομηνία ἀποχωρήσεως ἐκ τοῦ Σώματος.

ΠΑΡΑΓΡ. XV. Διαγραφαὶ ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος.

Δέον νὰ ἀναγράφωνται καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία ἀποφάσεως, διατάγματος, αἰτιολογικὸν καὶ ἡμερομηνία διαγραφῆς συσχετιζόμεναι μὲ τὴν παράγραφον VIII καὶ τὴν XIV, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπολύσεως ὡς ποινῆς, ἢ παραιτήσεως. Ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ διαγραφῆς συνεπείᾳ θανάτου ἢ ἀνικανότητος, αὕτη θὰ γράφηται ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ λεπτομερῶς θὰ γίνηται δὲ μνεία περὶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς αἰτίας τοῦ θανάτου, ἐν περιπτώσει δὲ ἀνικανότητος, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀποφάσεως ἢ διατάγματος.

ΠΑΡΑΓΡ. XVI. Παράνομοι ἀπουσίαι.

Αὕτη ἀφορᾷ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 ἐδάφ. στ', ζ', τοῦ Νόμου 4971 ἤτοι ἡ ἄνευ ἀδείας ἀπουσία, ἡ ἀδικαιολόγητος ὑπέρβασις ἀδειῶν κ.λ.π. συσχετιζομένη μετὰ τῆς οἰκείας παραγράφου λ.χ. ἀδειῶν.

Εἰς ταύτην δέον νὰ ἀναγράφηται πᾶσα αὐθαίρετος ἀπουσία (διατελοῦντος ἢ μὴ ἐπ' ἀδείᾳ) πέραν τοῦ 24ώρου π.χ. ὁ ἀστυφύλαξ (Α.Μ. (Α. περιλαιμ.) (Ὀνοματεπώνυμον) λαβὼν..... ἄδειαν .....λήγουσαν τὴν.....δὲν ἐπανῆλθεν εἰσέτι εἰς τὴν θέσίν του.

Ἐὰν ἀστυνομικὸς, ὅστις ἐφέρετο ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὡς ἀπουσιάζων παρανόμως τῆς θέσεώς του ἐπανέλθῃ εἰς ταύτην καὶ δικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν του, τότε θὰ ἀκυρῶται ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ (XVI) σχετικὴ προηγουμένη ἐγγραφὴ καὶ θὰ γίνηται νέα τοιαύτη, (π.χ. ἐν τῇ παραγράφῳ περὶ ἀδειῶν), ἐὰν δὲ δὲν διετέλῃ ἐπ' ἀδείᾳ θὰ γίνηται ἐγγραφὴ μόνον ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἤτοι XVI.

Ἐὰν ὅμως δὲν δικαιολογήσῃ τὴν ἀπουσίαν του ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ἡ ἐκ ταύτης ἐπάνοδος, ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ ἀδειούχου θὰ καταχωρίζηται μόνον ἐν τῇ παραγράφῳ V, ἐὰν δὲ δὲν πρόκειται περὶ ἀδειούχου θὰ γίνηται σχετικὴ ἐγγραφὴ μόνον εἰς τὴν παράγραφον XVI

Ἡ ἐπὶ ἔλαττον τοῦ 24ώρου αὐθαίρετος ἀπουσία δὲν θὰ καταχωρίζηται εἰμὴ ἐφ' ὅσον ὁ αὐθαιρέτως ἀπὼν ἐτιμωρήθη καὶ τότε θὰ γίνηται ἐγγραφὴ μόνον ἐν τῇ παραγράφῳ VIII.

Ἡ δι' οἱανδήποτε αὐθαίρετον ἀπουσίαν ἐπιβαλλομένη τυχὸν πειθαρχικὴ ἢ ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ποινὴ θὰ καταχωρίζηται ἐν τοῖς παραγράφοις VIII ἢ VII συσχετιζομένη μὲ τὰς παραγράφους V ἢ XVI.

ΠΑΡΑΓΡ. XVII. Κατατάξεις εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Εἰς ταύτην θὰ κοινοποιῶνται καθ' ἕκαστον μῆνα τὰ ὀνόματα τῶν κατατασσομένων εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολήν, οὕτως ὥστε ἐὰν τις τῶν ὑπηρεσιῶν γνωρίζῃ τι σχετικὸν μὲ τὸ παρελθὸν καταταγέντος τινὸς καὶ δύναται ν' ἀναφέρῃ ὑπευθύνως καὶ συγκεκριμένως, νὰ καθίσταται τοῦτο γνωστὸν διὰ νὰ προλαμβάνηται ἡ εἰς τὸ Σῶμα κατάταξις ἀτόμων ὧν τὸ παρελθὸν ἐν γένει τυγχάνει ἐπίμεμπτον.

ΠΑΡΑΓΡ. XVIII. Εἰδικαὶ Διαταγαί.

Εἰς ταύτην δέον νὰ ἀναγράφωνται πᾶσαι αἱ εἰδικῆς φύσεως διαταγαί.

ΠΑΡΑΓΡ. XIX. Γενικαὶ Διαταγαί.

Αἱ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τάξεως καὶ πειθαρχίας γενικαὶ διαταγαὶ καὶ πᾶσα γενικῆς φύσεως διαταγή, ρυθμίζουσα ἀντικείμενον ἀφορῶν τὴν Ἀστυνομίαν.

ΠΑΡΑΓΡ ΧΧ. Κοινοποίησις διαταγῶν Ἀρχηγείου.

Ἄρθρον 2. 1. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀλλαγὴ τῆς σειρᾶς τῶν παραγράφων ὡς καὶ τῶν τίτλων αὐτῶν.

ΙΙ. Ἡ σύνταξις τῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν ἀνατίθεται εἰς οὓς ὑπαλλήλους ὁρίσῃ ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 33

«Περὶ τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ καθαριότητος ἐν τοῖς Ἀστυνομικοῖς Καταστήμασιν».

Ἄρθρον 1. Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ δαπέδου, τῶν τοίχων, τῆς ὀροφῆς, τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων, τόσον τῶν θαλάμων στρατωνισμοῦ ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων κοινῆς χρήσεως ἐν τοῖς Ἀστυνομικοῖς Καταστήμασι τυγχάνουσιν αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διωρισμέναι καθαρίστριαι, ὧν ἡ ὑπηρεσία ὁρίζεται ὀκτάωρος ἡμερησίως.

Ἄρθρον 2. Ἡ χρησιμοποίησις ἰδιωτικῶν καθαριστριῶν μὴ διωρισμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 3. Διὰ τὴν τακτοποίησιν καὶ καθαριότητα τῶν κλινῶν, τῶν φοριαμῶν ἢ κιβωτίων καὶ λοιπῶν δημοσίων εἰδῶν ἀτομικῆς χρήσεως, τυγχάνουσι ὑπεύθυνοι αὐτοὶ οὗτοι οἱ χρησιμοποιοῦντες ταῦτα ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἄρθρον 4. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντας τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους νὰ τοποθετῶσιν ὑπὸ τὴν κλίνην των διάφορα ἐσώρρουχα ἢ ὑποδήματα ἀκάθαρτα, ὑπὸ δὲ τὰ προσκεφάλαιά των διάφορα μικροαντικείμενα οἷον βιβλία, ἐφημερίδας, κυτία σιγαρέττων, μανδήλια, ψήκτρας καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὰ πρὸς πλύσιν εἴδη δέον νὰ τοποθετῶνται μέχρις οὗ ἀποκομισθῶσιν ὑπὸ τῶν πλυντριῶν ἐντὸς σακκιδίων, τὰ δὲ μικροαντικείμενα ἐντὸς κιβωτίων ἀτομικῶν.

Ἄρθρον 5. Οἱ Ἀστυνομικοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διευθετῶσιν οἱ ἴδιοι τὴν κλίνην των καὶ πάντα τὰ εἴδη των.

Ἄρθρον 6. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου ὁ ἀστυνομικὸς ὀφείλει νὰ τοποθετῇ τὰ περιπόδια καὶ ὑποδήματά του ὑπὸ τὴν κλίνην του καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς, οὐχὶ δὲ κάτωθι τοῦ μέρους εἰς ὃ εὑρίσκεται τὸ προσκέφαλόν του.

Ἄρθρον 7. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους νὰ κατακλίνωνται ἐπὶ τῶν κλινῶν των φέροντες τὰ ὑποδήματά των.

Ἄρθρον 8. Ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος δέον οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἐνεργῶσι γενικὴν καθαριότητα τῶν εἰδῶν κλινοστρωμνῆς των, ἰδίᾳ δὲ τὰ τινάσσωσι τὸν κονιορτόν.

Ἄρθρον 9. Ἰδιαιτέραν ὅλως προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν δέον νὰ καταβάλλωσιν ἅπαντες οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν κλινῶν, κλινοστρωμνῶν καὶ κιβωτίων των, ὥστε νὰ ἐκλείπῃ παντελῶς τὸ ἄτοπον τῆς ὑπάρξεως κορέων εἰς πλεῖστα Ἀστυνομικὰ Καταστήματα, χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο μικρὰν ποσότητα νάφθης πετρελαίου. Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς καταστροφῆς τῶν κορέων ἀπαιτεῖται ὅπως καθ' ἑκάστην οἱ μὲν ὑπάλληλοι καθαρίζωσι τὰς κλίνας, κλινοστρωμνάς, καὶ κιβώτιά των ἀπὸ τῶν ζωυφίων τούτων, αἱ δὲ καθαρίστριαι ἐπιμελῶνται τῆς καταστροφῆς τῶν ἐξ αὐτῶν τυχὸν ὑπαρχόντων εἰς τὰς θύρας, τὰ παράθυρα, τοὺς τοίχους καὶ λοιπὰ κοινόχρηστα μέρη. Ἂν ἡ καταστροφὴ αὐτῶν δὲν εἶναι εὐχερὴς διὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων ἀλλὰ παρίσταται ἀνάγκη θειώσεως, οἱ οἰκεῖοι Διοικηταὶ δέον ν' ἀναφέρωσι πρὸς τὰς προϊσταμένας των ὑπηρεσίας ἵνα μεριμνήσωσι περὶ ἐφοδιασμοῦ των διὰ τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος θείου.

Καθ' ἕκαστον τετράωρον ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Τμήματος ἢ ὁ Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ ἐνεργῶσιν ἐπιμελεστέραν ἐπιθεώρησιν εἰς τὰς κλίνας, τὰς κλινοστρωμνάς, τὰ κιβώτια, τοὺς τοίχους καὶ τὰ κουφώματα ἵνα βεβαιωθῶσιν, ἂν οἱ ὑπάλληλοι καὶ αἱ καθαρίστριαι συνεμορφώθησαν πρὸς τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 10. Ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος κατὰ προτίμησιν τὸ Σάββατον, οἱ ὑπάλληλοι θ' ἀντικαθιστῶσιν ὑποχρεωτικῶς προσόψια, κελύφια, καὶ σινδόνας διὰ καθαρῶν τοιούτων.

Ἄρθρον 11. Πάντες οἱ ἐν τοῖς Ἀστυνομικοῖς Καταστήμασιν ἐνοικοῦντες ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δέον νὰ ἐφοδιάζωνται ὑποχρεωτικῶς ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις, διὰ τεσσάρων σινδονίων ἕκαστος, τῇ μερίμνῃ τῶν Προϊσταμένων τῶν διαφόρων Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 12. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους νὰ χρησιμοποιῶσιν ἰδιωτικὰ εἴδη κλινοστρωμνῆς, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιν τοιούτων εἰδῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι εὐπρεπῆ καὶ καθαρά.

Ἄρθρον 13. Ἡ διευθέτησις τῶν κλινῶν θὰ γίνηται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: Ἓν κλινοσκέπασμα (ὑπηρεσιακὸν καὶ οὐχὶ ἰδιωτικὸν) θὰ ἁπλοῦται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτῆς. Τὸ τυχὸν πλεονάζον κατὰ μῆκος τμῆμα αὐτοῦ θ' ἀναδιπλοῦται πρὸς τὸ ἄνω μέρος τῆς κλίνης. Τὰ λοιπὰ κλινοσκεπάσματα, διπλωμένα εἰς δύο μέρη κατὰ μῆκος θὰ τοποθετῶνται κάτωθι τοῦ ἀνωτέρω κλινοσκεπάσματος. Κάτωθι τῶν εἰς δύο μέρη διπλωμένων κλινοσκεπασμάτων τούτων θὰ εὑρίσκηται τὸ ἄνω σινδόνιον διπλωμένον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του ὡς καὶ τὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος εὑρισκόμενον κλινοσκέπασμα. Τὸ σινδόνιον τοῦτο θὰ ἀναδιπλοῦται εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνω κλινοσκεπάσματος κατὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ περίπου τοῦ μέτρου. Οὕτως εἰς τὸ ἄνω μέρος ὅλων τῶν κλινῶν δέον νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀναδίπλωσις αὕτη.

Τὸ σινδόνιον καὶ τὰ κλινοσκεπάσματα τῶν κλινῶν ἀσχέτως ἐὰν αἱ κλίναι εἶναι χαμηλοῦ τύπου ἢ ὑψηλοῦ θὰ διπλοῦνται κατὰ τὰ πλάγια κάτωθι τῆς κλινοστρωμνῆς ἐν εἴδει φακέλλου καὶ οὐδὲν θὰ ἐξέχῃ ἢ προέχῃ ταύτης [1].

Τὰ ἰδωτικὰ εἴδη στρατωνισμοῦ, ὧν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 θὰ ἐπιτρέπηται ἡ χρῆσις πρέπει κατὰ τὴν διευθέτησιν τῶν κλινῶν νὰ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὰ κλινοσκεπάσματα τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τρόπον ὥστε ὡς κάλυμμα ἑκάστης κλίνης νὰ χρησιμοποιῆται ὑπηρεσιακὸν κλινοσκέπασμα.

Ἄρθρον 14. Αἱ πολιτικαὶ ἐνδυμασίαι τῶν ὑπαλλήλων οὐδέποτε μένωσιν ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς κρεμάστρας, ἀλλὰ δέον νὰ περικαλύπτωνται καταλλήλως καὶ κατὰ τρόπον μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τὴν εὐταξίαν τῶν θαλάμων, δι' ὁμοιοχρώμου ὑφάσματος.

Εἰς τὰς κρεμάστρας θὰ ἀναρτῶνται μόνον τὰ ἀπολύτως ἀπαραίτητα δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ εἴδη διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῶν ὑπαλλήλων, ἅπαντα δὲ τὰ λοιπὰ δέον νὰ φυλάσσωνται ἐντὸς τῶν ἀτομικῶν των κιβωτίων καθαρὰ καὶ ἐπιμελῶς τοποθετημένα. Ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους τὰ μὴ χρησιμοποιούμενα εἴδη ἱματισμοῦ δέον νὰ τίθενται ἐντὸς ἰδιωτικῶν κιβωτίων.

Ἄρθρον 15. Εἰς ἅπαντας τοὺς θαλάμους στρατωνισμοῦ, γραφεῖα, αἰθούσας, κρατητήρια, διαδρόμους καὶ λοιπὰ διαμερίσματα κοινῆς χρήσεως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἀνάλογος ἀριθμὸς πτυελοδοχείων, ἅτινα καθημερινῶς θὰ πλύνωνται παρὰ τῶν καθαριστριῶν.

Ἄρθρον 16. Μερίμνῃ τῶν διοικητῶν τῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν δέον εἰς ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Κατάστημα νὰ εὑρίσκωνται ἀνάλογος ποσότης ἀσβέστου καὶ κατάλληλοι ψήκτραι διὰ τὸν τακτικὸν ὑδροχρωματισμὸν κρατητηρίων, ἀποχωρητηρίων καὶ λοιπῶν χώρων εὐκόλως ρυπαινομένων ἐκ τῆς ἡμερησίας χρήσεως.

Ἄρθρον 17. Τὰ κρατητήρια τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν δέον νὰ διατηρῶνται πάντοτε καθαρά, τὰ δὲ κλινοσκεπάσματα αὐτῶν τακτικῶς ν' ἀπολυμαίνωνται.

---

(1) Ἡ παράγραφος αὕτη τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 13749Φ141/2 ἀπὸ 17-10-36 καὶ 9517Φ1/33 ἀπὸ 8-5-52 διαταγῶν Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων.

Ἄρθρον 18. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Τμήματος ἀπὸ 10 π.μ.—6 μ.μ. ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν ἐπιθεωρήσεις τῶν θαλάμων καὶ λοιπῶν διαμερισμάτων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καὶ νὰ ποιῶνται τὰς σχετικὰς ἐγγραφὰς εἰς τὸ βιβλίον συμβάντων. Οἱ Ὑποδιοικηταὶ τῶν Τμημάτων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι, ὑποχρεοῦνται εἰς τοιαύτας ἐπιθεωρήσεις εἰς ὥρας τῆς ἐκλογῆς των ἅπαξ τῆς ἡμέρας τοὐλάχιστον.

Ἄρθρον 19. Τὸν ἔλεγχον τῆς καθαριότητος τῶν εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Καταστήματα λειτουργούντων καφφενείων καὶ κουρείων ἀσκῶσιν ἀνελλιπῶς οἱ προϊστάμενοι τῶν Ἀστυνομικῶν Καταστημάτων, οἱ δὲ οἰκεῖοι Ὑγειονομικοὶ Ἀξιωματικοὶ δὶς τοὐλάχιστον τοῦ μηνός, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνηται ἡ διατήρησις ἀπολύτου καθαριότητος αὐτῶν πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑγείας τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν γίνεται σχετικὴ ἐγγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον Συμβάντων.

Ἄρθρον 20. Ἡ ἐπίβλεψις διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀνήκει εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, δυναμένους νὰ διατάσσωσιν ἐπιθεωρήσεις καὶ κατ' ἄλλας ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων ὡρῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαρτίου 1934
Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 34

«Περὶ μεταθέσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων»

Ἄρθρον μόνον.

Ι. Ὁσάκις ὑποβάλλεται αἴτησις μεταθέσεως ὑπαλλήλου δέον ἐν αὐτῇ νὰ διατυπῶνται παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου σαφῶς οἱ λόγοι δι' οὓς αἰτεῖται τὴν μετάθεσιν. Οἱ λόγοι οὗτοι δέον νὰ ἐξακριβῶνται.

ΙΙ. Προκειμένου περὶ αἰτήσεων ἀμοιβαίων μεταθέσεων ἡ τὸ πρῶτον δεχομένη τὰς αἰτήσεις Διεύθυνσις ἐξακριβώνει τὸ βάσιμον τῶν προβαλλομένων λόγων τοῦ εἰς ταύτην αἰτουμένου μετάθεσιν ὑπαλλήλου καὶ διὰ λεπτομεροῦς ἐγγράφου της διαβιβάζει τὴν ἀλληλογραφίαν εἰς τὴν ἑτέραν Διεύθυνσιν, ἥτις ἀφοῦ καὶ αὕτη ἐξακριβώσῃ τὸ βάσιμον ἢ μὴ τῶν προβαλλομένων ἰσχυρισμῶν τοῦ αἰτουμένου τὴν παρ' αὐτῇ μετάθεσιν ὑπαλλήλου ὑποβάλλει ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν δι' ἀναφορᾶς της εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον.

Ὁμοίως δέον νὰ ἐξακριβῶται ἐὰν ἔχωσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου ΦΜ'.

Διὰ τοὺς μαθητευομένους ὑπαλλήλους δὲν ἐγκρίνεται οὔτε ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον ἀμοιβαία μετάθεσις, ἐκτὸς ἐὰν συντρέχωσιν ὅλως ἐξαιρετικοὶ λόγοι.

ΙΙΙ. Ἐπὶ πάσης αἰτήσεως μεταθέσεως δέον νὰ γνωματεύωσιν οἱ καθ' ἱεραρχίαν προϊστάμενοι τοῦ ὑπαλλήλου.

IV. Εἰς τὰς ὑποβαλλομένας αἰτήσεις μεταθέσεων ἀμοιβαίων ἢ μὴ ἢ προτεινομένας μεταθέσεις δέον νὰ συνυποβάλληται ἀντίγραφον τῆς σελίδος τοῦ ἀτομικοῦ βιβλιαρίου Μητρώου ἐμφαίνοντος τὸν τόπον καταγωγῆς καὶ ἁπάσας τὰς τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τοῦ αἰτοῦντος ἢ προτεινομένου διὰ μετάθεσιν ἀπὸ τῆς ἐξόδου του τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὰ ἄνω ὑποβολῆς αἰτήσεως ἢ προτάσεως μεταθέσεως.

V. Εἰς τὰς αἰτήσεις μεταθέσεων διὰ λόγους ὑγείας δέον νὰ συνυποβάλλωνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παραγρ. ΙΙ τοῦ ἀπὸ 9/20 Ὀκτωβρίου 1926 Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος» πιστοποιητικὰ ἢ γνωματεύσεις. Αἱ τοιαῦται γνωματεύσεις ἐπιτρέπεται ὅπως γίνωνται μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἀριδήλως καταφανοῦς ἀνάγκης, πάντοτε δὲ

κατόπιν ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς 'Επιτροπῆς ἐν ᾗ ν' ἀναγράφηται λεπτομερῶς ἡ ἀσθένεια τοῦ ὑπαλλήλου καὶ οἱ ἐπιστημονικοὶ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν μετάθεσιν.

VI. 'Απαγορεύεται ἡ ἀνάκλησις αἰτήσεως μεταθέσεως.

VII. Εἰς τὰς φύλλα πορείας ἐκδιδόμενα διὰ τοὺς μετατιθεμένους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους δέον ν' ἀναγράφηται σημείωσις περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς κανονικῆς ἢ ἐκτάκτου ἀδείας, ἧς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἔτυχεν ὁ ὑπάλληλος. Αἱ λεπτομέρειαι αὗται δέον νὰ ἀντιγράφωνται εἰς τὸ βιβλίον ἀδειῶν τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν μετετέθη ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

VIII. 1) "Οταν ἐκδίδηται διαταγὴ μεταθέσεως, αὕτη δέον ἐπακριβῶς νὰ καθορίζῃ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ μετάθεσις θέλει λάβει χώραν.

'Η μετάθεσις δέον νὰ λαμβάνῃ χώραν ἀπὸ τῆς 6ης π.μ. ὥρας τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν διετάχθη αὕτη, ὁ δὲ μετατιθέμενος ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἣν μετετέθη εἰς τὰς 9 π.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας. 'Εὰν λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἄλλου κωλύματος, ὁ μετατιθέμενος ὑπάλληλος δὲν παρουσιασθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, τότε αὕτη (εἰς ἧς τὴν δύναμιν πλέον ἀνήκει) ὀφείλει νὰ ἐξακριβώνῃ τοὺς λόγους τῆς μὴ παρουσιάσεως τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, αἰτουμένη σχετικὰς πληροφορίας παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἧς μετετέθη οὗτος.

2) Διὰ τὰς ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐνεργουμένας μεταθέσεις παρέχεται πενθήμερος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ διαταγῇ τῆς μεταθέσεως εἰς τὸν μέλλοντα νὰ μετατεθῇ ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑποθέσεών του. 'Η πενθήμερος αὕτη προθεσμία παρέχεται πρὸ τῆς χορηγήσεως τοῦ φύλλου πορείας ἤτοι :

α') ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἣν ὁρίζει ἡ πρὸς μετάθεσιν διαταγή,

β') ἐὰν ἡ διαταγὴ δὲν ὁρίζῃ ἡμέραν μεταθέσεως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως τῆς διαταγῆς ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας νὰ χορηγήσῃ τὸ φύλλον πορείας διοικήσεως. 'Εν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οὗτος δὲν ἤθελε παρουσιασθῇ εἰς τὴν νέαν του Διεύθυνσιν κατὰ τὴν ὡρισμένην ἡμέραν (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς πενθημέρου προθεσμίας) λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἄλλου τινὸς κωλύματος, ἡ νέα του Διεύθυνσις εἰς ἧς τὴν δύναμιν ἀνήκει ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεώς του.

IX. 1) 'Αστυνομικὸς ὑπάλληλος μετατεθεὶς ἢ ἀποσπασθεὶς ἀπὸ 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως ἢ 'Υπηρεσίας μιᾶς πόλεως εἰς 'Αστυνομικὴν Διεύθυνσιν ἢ 'Υπηρεσίαν ἄλλης πόλεως ἢ καὶ ἀπὸ ὑπηρεσίας εἰς ὑπηρεσίαν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πόλεως δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ ἐνώπιον 'Υγειονομικοῦ 'Αξιωματικοῦ ἢ νὰ τύχῃ κανονικῆς ἢ ἐκτάκτου ἀδείας παρὰ μόνον μετὰ τὴν παρουσίασιν καὶ τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὴν δύναμιν τῆς εἰς ἣν ἐτοποθετήθη ἢ ἀπεσπάσθη ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν διετέλει ἐπ' ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ἢ ἐνοσηλεύετο εἰς Νοσοκομεῖον καὶ παραπέμπεται ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Α. Υ. 'Επιτροπῆς.

Μετατεθεὶς ἢ ἀποσπασθεὶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος θεωρεῖται ἐκεῖνος ἐν γένει διὰ τὸν ὁποῖον ἐκοινοποιήθη διαταγὴ μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως ἢ τοποθετήσεως εἰς ὑπηρεσίαν ἑτέραν τῆς εἰς ἣν ἄχρι τοῦδε ὑπηρέτει, ὑπηρεσίας νοουμένης καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ ἢ φυλακίου τῆς αὐτῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως ἢ τμήματος ἢ εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

2) Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ παραπομπὴ ἐνώπιον τοῦ 'Υγειονομικοῦ 'Αξιωματικοῦ τῆς ἐξ ἧς ἀποσπᾶται ἢ μετατίθεται ὑπηρεσίας ἀστυνομικοῦ ἢ ἡ παροχὴ ἀδείας κανονικῆς ἢ ἐκτάκτου μόνον μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας ζητουμένην τηλεγραφικῶς.

'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ 'Υγειονομικὸς 'Αξιωματικὸς γνωματεύει μόνον περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἐπιδεινώσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενοῦντος συνεπείᾳ τοῦ ταξιδίου. Η γνωμάτευσις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον ὅπερ ρυθμίζει τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

3) Διὰ τὰς ἐντὸς τῶν πόλεων εἰς ἃς ἐφαρμόζεται ὁ θεσμὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων μετακινήσεις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν 'Αθηνῶν εἰς Πειραιᾶ τοιαύτας δὲν ἰσχύει ἡ ὡς ἄνω (ἀριθμ. 2) ἐξαίρεσις.

'Ο 'Αρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 35

«Περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν μοτοσυκλεττῶν».

(Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 16 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 51/1946 Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως Μηχανοκινήτων Ὑπηρεσιῶν, Εἰδικῶν καθηκόντων, Ἐσωτερικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ κινήσεως τούτων).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 36

«Περὶ ὁπλοφορίας, χρήσεως ὅπλου καὶ ράβδου ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων»

Περὶ περιστρόφων

Ἄρθρον 1. Ι. 1. Τὰ ὑπηρεσιακὰ περίστροφα θὰ φέρωνται ὑπὸ τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλων ἐφ' ὅσον διατάσσεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἢ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπιθεωρήσεως.

2. Οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἐν στολῇ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ φέρωσιν ὑπηρεσιακὰ περίστροφα μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἥτις χορηγεῖται ἐφ' ὅσον συντρέχει λόγος καὶ ἐφ' ὅσον ἐπαρκεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ τμῆμα ὑπαρχόντων περιστρόφων διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων.

ΙΙ. Οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου α' καὶ κάτω ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἐν στολῇ τοιοῦτοι, ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν ἰδιωτικὰ περίστροφα, κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ προϊσταμένου των διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἢ ὑπηρεσίας.

ΙΙΙ. Οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου α' καὶ κάτω ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐν πολιτικῇ περιβολῇ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσι περίστροφα ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ Τμήματα Γενικῆς Ἀσφαλείας.

ΙV. Εἰς ἑκάστην ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τοῦ βιβλίου τῶν ὑπηρεσιακῶν περιστρόφων δέον νὰ ὑπάρχῃ καὶ κατάστασις καταγραφῆς τῶν ἰδιωτικῶν τοιούτων.

V. Τὰ ἰδιωτικὰ περίστροφα ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις εἰς ἃς καὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ τοιαῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἔλεγχον, τὴν ἐπιθεώρησιν κ.λ.π., καὶ ὡς κατωτέρω ὁρίζεται διὰ τὰ ὑπηρεσιακὰ περίστροφα.

VI. Τὰ περίστροφα δέον νὰ φέρωνται ὑπὸ τὸν χιτῶνα, ἐντὸς θήκης ἐπὶ ζωστῆρος ἢ ἄλλης ἐξαρτήσεως. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ φέρωνται ταῦτα γυμνὰ ἐν τῷ θυλακίῳ. Ἐξαιρετικῶς εἰς τὰς σοβαρὰς περιστάσεις τάξεως καὶ ἀσφαλείας καθ' ἃς τυγχάνει πιθανὴ σύρραξις μετὰ ταραξιῶν κ.λ.π., θὰ τίθεται ἐν ἐπιφυλακῇ εἰς κατάλληλον μέρος ὡρισμένος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων φερόντων τὰ περίστροφά των ἐξωτερικῶς ἐπὶ τοῦ ζωστῆρος πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ τὰς φυσιγγιοθήκας πρὸς τὸ ἀριστερόν. Οὗτοι θὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν ὡρισμένου βαθμοφόρου, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου καὶ θὰ ἐνεργῶσιν ἀπαγορευομένης αὐτοῖς πάσης πρωτοβουλίας διὰ τὴν χρῆσιν περιστρόφου.

Εἰς ἐποχὴν θέρους ὅτε οἱ ἀστυνομικοὶ φέρουσι στολὴν θερινὴν ἄνευ ζωστῆρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἐφ' ὅσον διατάσσει εἰς τινα περίπτωσιν ὅπως οἱ ὑπάλληλοι φέρωσιν ἐξωτερικῶς τὰ περίστροφα, δέον νὰ διατάσσῃ ἐν ταὐτῷ ὅπως φέρωσιν ἐξαιρετικῶς οἱ οὕτωσι ὡπλισμένοι καὶ ζωστῆρα, ἵνα καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἐξωτερικὴ ἐξάρτησις τοῦ περιστρόφου.

Κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες φέρουσι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των χλαίνην τὰ περίστροφα θὰ τοποθετῶνται ἐπὶ τοῦ ζωστῆρος τοῦ χιτωνίου. Τὸ δεξιὸν δὲ θυλάκιον τῆς χλαίνης δέον ἐσωτερικῶς νὰ παραμένῃ ἄρραφον εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἄμεσος καὶ εὔκολος χρῆσις τοῦ περιστρόφου ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἀστυνομικῆς ράβδου ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.

VII. Τὰ ὑπηρεσιακὰ περίστροφα δέον νὰ φυλάσσωνται ἐν τοῖς Καταστήμασι τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων εἰς ἃ ἀνήκουσιν οἱ δι' οὓς τὰ ὅπλα προορίζονται ὑπάλληλοι, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ὑπηρεσίας ὄντων ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν καί εὐχρηστίαν τῶν τε ὅπλων καὶ φυσιγγίων.

Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ Διοικηταὶ Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν νὰ ἐνεργῶσι τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς αὐτοπροσώπως ἐπιθεώρησιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἂν ταῦτα διατηρῶνται ἀπηλλαγμένα σκωρίας καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εὔχρηστα μεριμνῶντες διὰ τὴν ταχυτέραν ἐπιδιόρθωσιν πάσης βλάβης.

Αἱ τοιαῦται μηνιαῖαι ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰ κατὰ ταύτας διαπιστωθέντα καταχωρίζονται ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις Συμβάντων.

VIII. 1. Ὁ ἑκάστοτε ἀξιωματικὸς τοῦ τμήματος, παραλαμβάνει ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του, τὰ ἐν τῷ οἰκείῳ φοριαμῷ φυλασσόμενα ὑπηρεσιακὰ περίστροφα καὶ φυσίγγια, βάσει τῆς ἐν τῷ γραφείῳ ἀνηρτημένης καταστάσεως, ἔτι δὲ καὶ τὸ σημείωμα τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπιθεωρήσεως ἐν ᾧ ἐμφαίνονται τὰ εἰς τοὺς εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν διατεθειμένα περίστροφα καὶ φυσίγγια. Ἐὰν παρατηρηθῇ κατὰ τὴν παραλαβὴν ταύτην ἔλλειψίς τις ἢ πλεόνασμα περιστρόφων ἢ φυσιγγίων, δέον νὰ ἐνεργῆται παρὰ τοῦ παραλαμβάνοντος σχετικὴ ἐγγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον συμβάντων ἐν ᾗ θὰ ἀναγράφωνται καὶ οἱ λόγοι τῆς παρατηρουμένης ἀνωμαλίας.

2. Κατὰ τὴν ἔξοδον τῆς ἀλλαγῆς ὁ μέλλων νὰ ἐξέλθῃ ὡς ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρήσεως βαθμοφόρος, παραλαμβάνει παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ τμήματος, τὸν ἀναγκαιοῦντα ἀριθμὸν περιστρόφων καὶ φυσιγγίων, ἅτινα καὶ παραδίδει εἰς τὸν ἐπόπτην ἀρχιφύλακα πρὸς γέμισιν καὶ διανομὴν εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐξέλθωσι δι' ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τῆς ἐπιθεωρήσεως, συντάσσει σημείωμα ἐμφαῖνον τοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς διενεμήθησαν περίστροφα, τὸν ἀριθμὸν τοῦ περιστρόφου ὅπερ ἕκαστος παρέλαβε, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυσιγγίων τῶν χορηγηθέντων εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν. Τὸ σημείωμα τοῦτο παραδίδεται εἰς τὸν παραλαμβάνοντα ὡς ἀξιωματικὸν τοῦ τμήματος βαθμοφόρον, παρ' οὗ φυλάσσεται μέχρις ὅτου ἐπιστραφῶσιν αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπιθεωρήσεως τὰ περίστροφα καὶ φυσίγγια.

3. Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ τμήματος παραλαμβάνων τὰ ἐν τῷ φοριαμῷ περίστροφα, ἐξετάζει μὴ τυχὸν ἐκ τινος ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν ἀφαιρεθῇ τὰ φυσίγγια.

IX. 1. Εἰς ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα εἰς μέρος κατάλληλον ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τμήματος καθοριζόμενον, ἐνεργεῖται ἑκάστοτε ἡ γέμισις καὶ ἀπογέμισις τῶν περιστρόφων. Τὸ μέρος ἐκλέγεται τοιοῦτον ὥστε ν' ἀποκλείηται πᾶν δυστύχημα ἐκ τυχαίας ἐκπυρσοκροτήσεως. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀναρτᾶται μερίμνῃ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ, πινακὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «μέρος πρὸς γέμισιν πιστολίων».

2. Οἱ ἀρχιφύλακες ἐπόπται παραλαμβάνοντες κατὰ τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα, τὰ περίστροφα καὶ φυσίγγια πρὸς διανομήν, γεμίζουσι τὰ περίστροφα διὰ σφαιρῶν εἰς τὸ πρὸς τοῦτο κεκανονισμένον μέρος, μεθ' ὃ διανέμουσι ταῦτα.

3. Ἅμα τῇ λήξει τῆς ὑπηρεσίας καὶ συγκεντρώσει εἰς τὸ τμῆμα ἢ τὸν σταθμόν, τῶν, ὑπαλλήλων πρὸς ἀλλαγήν, ὁ ἐπόπτης ἀρχιφύλαξ παραλαμβάνει τὰ ὑπηρεσιακὰ περίστροφα, ἀπογεμίζει ταῦτα εἰς τὸ καθωρισμένον μέρος καὶ ἀναφέρει εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἐπιθεωρήσεως τοῦ λήξαντος τετραώρου περὶ τῆς τοιαύτης ἐργασίας. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος τῆς ἐπιθεωρήσεως βεβαιούμενος καὶ οὗτος περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἀρχιφύλακος, παραδίδει εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τοῦ τμήματος τοῦ λήγοντος τετραώρου τὰ περίστροφα καὶ φυσίγγια βάσει τοῦ σημειώματος ὅπερ τῷ εἶχε παραδώσει κατὰ τὴν ἔξοδον τῆς ἀλλαγῆς. Πᾶσα ἔλλειψις περιστρόφων ἢ φυσιγγίων ἢ ἐλαττωματικότης περιστρόφου παρουσιαζομένη ἐλέγχεται ὑπὸ τοῦ παραδίδοντος ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ σχετικὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ βιβλίον συμβάντων, ἀναφέρων καὶ τοὺς λόγους τοὺς προκαλέσαντας ἀνωμαλίαν τινά, ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν περιστρόφων ἢ τῶν φυσιγγίων ἢ ἐλαττωματικότητα αὐτῶν.

X. Ὅταν περίστροφόν τι—εἴτε εἶναι τοῦτο ὅπλον τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἰδιωτικὸν τοιοῦτον τοῦ

ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου—χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, δέον οὗτος νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν λεπτομεροῦς ἀναφορᾶς ἐν τῷ ὑπηρεσιακῷ αὐτοῦ σημειωματαρίῳ περὶ τοῦ γεγονότος τούτου καὶ τῶν περιστατικῶν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ὅπλου, ὁ δὲ ἀξιωματικὸς ἐπιθεωρήσεως ἀμέσως θὰ καταχωρῇ πλήρη τὰ γεγονότα καὶ περιστατικὰ εἰς ἰδιαιτέραν ἐγγραφὴν ἐν τῷ Βιβλίῳ Συμβάντων.

Ἡ ἐγγραφὴ αὕτη δέον νὰ γίνηται ἀνεξαρτήτως καὶ ἀσχέτως πρὸς οἱανδήποτε ἄλλην ἐγγραφὴν ἥτις δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐν τῷ βιβλίῳ Συμβάντων ἀναφορικῶς πρὸς τὸν συμβάντα ἢ τὴν ἀφορμὴν ἐν σχέσει διὰ τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποιήθη τὸ περίστροφον.

Ὁμοίως πᾶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ λήξει τῆς ὑπηρεσίας ν' ἀναφέρῃ πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐξαγάγῃ τὸ περίστροφον ἐκ τῆς θήκης διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας του εἴτε προῆλθεν εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ εἴτε μή. Αἱ τοιαῦται ἀναφοραὶ θὰ καταχωρίζωνται ἐν τῷ Βιβλίῳ Συμβάντων ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπιθεωρήσεως.

XI. Μεγάλη φροντὶς δέον νὰ καταβάλληται ὅπως κατὰ τὴν διανομὴν τῶν περιστρόφων καὶ τὴν ὁπλοφορίαν ἐν γένει τὰ ὅπλα εὑρηνται ἐν «ἀσφαλείᾳ» οἱ δὲ βαθμοφόροι παραδίδοντες τὰ περίστροφα ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι πρὸς τοὺς ἀστυφύλακας καταλλήλους ὁδηγίας, ἐν σχέσει πρὸς τὸν μηχανισμὸν καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

XII. Εἰς τοὺς φέροντας περίστροφα μεμονωμένους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἀπαγορεύεται νὰ ποιῶνται χρῆσιν αὐτῶν εἰ μὴ μόνον πρὸς ἄμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ Π. Ν. καὶ τοῦτο ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ.

Χρῆσις περιστρόφου μενονωμένως παρ' ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς ἐκφοβισμὸν ἢ ἀναχαίτισιν φεύγοντος δράστου ἀδικήματος ἀπαγορεύεται.

Χρῆσις βολῆς (ἐκφοβιστικῆς ἢ πραγματικῆς) ὁμαδικῆς διὰ περιστρόφου ὅπλου ἢ ὁπλοπολυβόλου ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ μόνον ἐν ἀναποτρέπτῳ ἀνάγκῃ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν σοβαρῶς καὶ ἐπικινδύνως διασαλεύεται ἡ τάξις, ἁρμόδιος νὰ κρίνῃ περὶ τούτου εἶναι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀνώτερος κατὰ βαθμόν, ὅστις καὶ φέρει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην.

Κατὰ τὴν ἐκφοβιστικὴν βολήν, ἥτις ἀπαραιτήτως καὶ εὐρέως χρησιμοποιεῖται ἐν ἀρχῇ, πάντες ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι τὴν κάννην τοῦ περιστρόφου ὅπλου αἰσθητῶς ὑψηλὰ ὥστε νὰ ἀποκλείηται οἱονδήποτε ἐξ αὐτῆς ἀτύχημα. Τραυματισμὸς ἀτόμου ἐκ τοιαύτης βολῆς μὴ γενομένης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα βαρύνει τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀνώτερον κατὰ βαθμόν.

Περὶ τῆς χρήσεως Ἀστυνομικῆς Ράβδου

Ἄρθρον 2. I. Τῆς ἀστυνομικῆς ράβδου γίνεται χρῆσις μόνον εἰς τὰς κάτωθι 3 περιπτώσεις :

α') Κατόπιν διαταγῆς ἀνωτέρου (διδομένης βεβαίως, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος λόγος).

β') Ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς εὑρίσκεται ἐν ἀμύνῃ.

γ') Ἐπὶ σκοπῷ συλλήψεως πολλῶν κακοποιῶν σκοπίμως συγκεντρωμένων ἐφ' ὅσον εἶναι μόνος του, οἵτινες προφανῶς ἐκδηλοῦσι πρόθεσιν ἀντιστάσεως.

II. Εἰς τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' ἡ ράβδος δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀμέσως μόλις ἐξαχθῇ.

Τὸ κτύπημα δέον νὰ καταφέρηται πρὸς τὰ κάτω καὶ εἰς διαγώνιον διεύθυνσιν, ὁ στόχος δὲ τοῦ κτυπήματος θὰ εἶναι ἡ χώρα ἡ περιλαμβανομένη ἀπὸ τῆς ὠμοπλάτης (ὅσον τὸ δυνατὸν μακρύτερον τῆς κεφαλῆς) μέχρι τῆς κατ' ἀγκῶνα καμπῆς τῆς χειρὸς ἢ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη νὰ καταστήσῃ ἀκίνδυνον καὶ ἀνίκανον τὸν συλληφθέντα νὰ δραπετεύσῃ, τὸ κτύπημα θὰ καταφέρηται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ γόνατος, μὲ προσοχὴν μήπως κατενεχθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιγονατίδος καὶ καταστῇ οὕτω τὸ ἄτομον ἀνίκανον ἐντελῶς νὰ βαδίζῃ.

Ἡ ράβδος δέον νὰ κρατῆται σφικτῶς (γρονθοειδῶς) ἵνα ἐμποδίζηται ἡ βλάβη τοῦ ἀντίχειρος ἢ τῶν λοιπῶν δακτύλων, διὰ τοῦ λωρίου περιπλεγμένου πέριξ τῆς χειρός. Ἕκαστος

Ἀστυνομικὸς Ὑπάλληλος δέον νὰ κανονίσῃ οὕτως τὸ λωρίον τῆς ράβδου ὥστε νὰ προσαρμόζηται τελείως εἰς τὴν χεῖρα του.

ΙΙΙ. Τὸ λωρίον τῆς ράβδου δὲν πρέπει νὰ κρέμηται ἐκτὸς τοῦ θυλακίου, ἀλλὰ νὰ φέρηται ὡς καὶ ἡ ράβδος ἐντὸς αὐτοῦ καὶ οὕτω ἐμποδίζεται ἡ ἀπρόοπτος ἀφαίρεσις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ θυλακίου.

Σημείωσις. Ἡ ἑτέρα χεὶρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ, ἐν περιπτώσει χρήσεως τῆς ράβδου δέον νὰ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ζώνης του ἵνα οὕτω μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ σύλληψίς του ἐκ τῆς χειρὸς παρὰ τοῦ κακοποιοῦ.

Οἱ Ὑπαστυνόμοι Α' καὶ Β' τυγχάνοντες ἀξιωματικοὶ ἐπιθεωρήσεως δύνανται νὰ φέρωσι προαιρετικῶς ἀστυνομικὴν ράβδον.

Οἱ ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες ἐν στολῇ εἴτε ἐν διατεταγμένῃ εἴτε μὴ ὑπηρεσίᾳ φέρουσιν ὑποχρεωτικῶς τὴν ἀστυνομικὴν ράβδον.

ΙV. Χρῆσις ἀστυνομικῆς ράβδου πρὸς ἐπιβολὴν κατὰ μεμονωμένου ἀτόμου εἴτε πρὸς σύλληψιν εἴτε πρὸς συμμόρφωσιν εἰς ἀστυνομικὰ μέτρα ἀπαγορεύεται ἀπολύτως [1].

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 1421Φ27/1 ἀπὸ 26-1-1949

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Διευθύνσεις

«Ἔγκρισις ὅπως οἱ εἰς ἄδειαν ἀπερχόμενοι κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι φέρωσι τὸ ὑπηρεσιακὸν των περίστροφον».

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 11677/41/13 ἀπὸ 17-1-49 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει, διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἀριθ. Πρωτ. 11677/41/13 Ἀθῆναι τῇ 17 Ἰανουαρίου 1949

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων.

Ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 20291/37/1 ἀπὸ 20-12-48 ὑμετέρᾳ ἀναφορᾷ γνωρίζομεν ὅτι ἐγκρίνομεν, ὅπως οἱ εἰς ἄδειαν ἀπερχόμενοι κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι φέρωσι τὸ ὑπηρεσιακὸν των περίστροφον, ἐκτὸς ἐκείνων οἵτινες διαθέτουσι ἰδιωτικὰ τοιαῦτα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΝΤΕΝΤΙΔΑΚΗΣ

---

(1) Ὁ Κανονισμὸς οὗτος τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1941 Κανονισμοῦ κοινοποιηθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5299Φ27/1 ἀπὸ 20-7-41 διαταγῆς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Δημόπουλος 'Αθαν.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας οἱ 'Αρχ/κες Βερνάρδος Θ., 'Αγγελόπουλος Ζαφ., Θεοχάρης Κ., Δεληνταδάκης Ν., Λύρας Κ., οἱ ὑπαρ/κες Κωστόπουλος Γ., 'Αναστασιάδης Κ., καὶ οἱ ἀστ/κες Μαρκογιαννάκης Στ. καὶ Γεωργίου 'Ιωάννης.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους ὑγείας ὁ ἀστυφ. Ρουμπὲς Δημήτριος καὶ διὰ λόγους πειθαρχίας ὁ ἀστυφ. 'Αλεξανδρόπουλος Χαρ.

— 'Ομοίως ἀπελύθη ὡς μὴ κριθεὶς ἱκανὸς πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους ὑγείας ὁ μαθ. ἀστυφύλαξ Κοσμόπουλος Σωτ.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὠνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστ/κες οἱ μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι : Κολπετῖνος Σωτ., Κοττάκης 'Ι., Τζουμέρκας Παν., Σιγανὸς Γεωρ., Λιβάνιος 'Ανδρ., Λάβαρης Νικ., Γάτσος 'Αριστομ., Κονδύλης 'Ανδρ., Κωστούλας Σπυρ., Πετρουλάκης 'Αντ., Ξυλογιαννόπουλος Κων., Κουτσογιάννης Φωτ., Λέγκας Δημ., Παλάτης Παναγ., Ζαφείρης Γεώργ., Καράμπελας Σπυρ., Γιώτης Κων., Μπουκουβάλας Παντελῆς, Ραυτόπουλος Θωμ., Δασκαλάκης 'Ι., Μπαλακτσίδης Μιχ., Παναγιωτακόπουλος Παν., Πλακωτῆς Κων., Μαρτσούκας 'Αλέξανδρ., Δομάζος 'Ι., Σαββίδης 'Αναστ., Τσατσαράγκος Παν., 'Επιτροπάκης Νικ., Ντόκος Γεώργ., Κύρκος Γεώργ., Κωνσταντέλλος Σωτ., Γεωργάκουλος Παν., Μαργαρίτης Στ., Βότσης Εὐριπ., Φλωρόπουλος 'Εὐάγγ., Γκότσης 'Αθαν., Ταχυνάκος Χαράλ., Λαλιώτης 'Αριστείδ., Βουρλιωτάκης Κων., Πέτρου Δημ., Χαϊκαλῆς Σπυρ., Σμυρνῆς Θεόδ.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαρχιφύλακος ὁ ἀστυφύλαξ Κορόγιαννης Ν., διότι οὗτος ἀποδεδειγμένως ἐξέθεσε τὴν ζωήν του εἰς ἄμεσον καὶ προφανῆ κίνδυνον κατὰ τὰς διώξεις δραστῶν σοβαρῶν ἐγκλημάτων καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐνήργησεν εἰς ἐξιχνιάσεις καὶ ἀνακαλύψεις σοβαρῶν ἀδικημάτων.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί :

1) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Υπαστυν. α' κ. Σπανὸν Κ., 'Αρχ/κας Κοκιούσην 'Ανδρ. καὶ Καραγεώργου Γ. καὶ εἰς τοὺς ἀστ/κας Γαλιώτην Κυρ., Περικλάκην Εὐάγγ. καὶ Λάμπρου 'Αρ. διότι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότη-

τος ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας ἐμπόρων καὶ καλλιεργητῶν ναρκωτικῶν, τὴν κατάσχεσιν ἀρκετῆς ποσότητος χασὶς καὶ ἡρωΐνης καὶ τὴν παραπομπὴν τούτων εἰς τὴν δικαιοσύνην.

2) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαστυν. α΄ κ. Τζουμάνην Γ., Ἀρχ/κας Ἀδαμόπουλον Εὐθ., Μπέλμπαν Ν. καὶ ἀστ/κας Μπερτσιᾶν Ἰ., Διαμαντόπουλον Ι., Σπανὸν Μιχ., Πλέσσαν Γ., Μπαζινίκην Ἀνδρ., Λάζαρην Π., Γιαννακόπουλον Π. καὶ Τσιγάραν Μ. τῆς Δ/σεως Πατρῶν, διότι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας, δραστηριότητος καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, τοῦ σεσημασμένου καὶ ἐπικινδύνου διαρρήκτου Χατζῆ Παν., ὅστις εἶχε διαπράξει ἐντὸς δύο μηνῶν πέντε διαρρήξεις καταστημάτων, προκαλέσαντες διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας.

3) Ἔπαινον εἰς τὸν Δ/τὴν τοῦ Τμήματος Γεν. Ἀσφαλείας Πατρῶν, διότι διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ μεθοδικῆς καθοδηγήσεως τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ὡς ἄνω διαρρήκτου.

4) Ἔπαινος καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυν. Α΄ κ. Μητρόπουλον Ἀλ., Ἀστυν. Β΄ κ. Ἠλιάδην Δ., Ὑπαστυν. α΄ κ. Ἀγγελῆν Εὐάγγ., Ὑπαστυν. Β΄ κ. Καρκούλιαν Γ., Ἀρχ/κας Γλύκαν Δ., Μουρουδέαν Κ., Ὑπαρχ. Βουτσινᾶν Εὐάγγ., Ἀστυφ. Χατζησῖμον Εὐάγ., Μαραβίτην Π., Γρεβενιώτην Χρ., Ρουκουνάκην Ἐμ., Ζῶτον Ν., Καπουλιᾶν Κ., Σκαρλᾶτον Ἠλ., Ψάρρην Ἀγ., Βασιλάρον Γ., διότι ἐργασθέντες μετὰ δραστηριότητος καὶ μεθοδικότητος ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας σεσημασμένων κακοποιῶν, ἥτις, ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν, διέπραξε 43 κλοπὰς καὶ διαρρήξεις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων τῆς Πρωτευούσης, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκληθῇ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ τῷ τύπῳ εὐμενὴς διὰ τὸ Ἀστυν. Σῶμα ἐντύπωσις.

5) Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυν. Σώματος ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυν. Α΄ κ. Κωτσιᾶν Ἀθαν., Ἀστυν. Β΄ κ.κ. Ἀγγελόπουλον Χρ. καὶ Γιαννακόπουλον Ἐλευθέρ., Ὑπαστυν. α΄ κ. Ταραβήραν Δ., Ἀρχ/κα Σάββαν Ἀντών., καὶ ἀστ/κας Κουμτενᾶν Μιχ., Συρλῆν Ἀναστ., Κομπάσην Στυλ., Τόγκαν Ἰ., Ἀθανασούλην Δ., Δήμου Παντ. καὶ Μπερτζιλιὰν Ἠλ. τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Πειραιῶς διότι ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου προθυμίας καὶ μεθοδικότητος συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν κλεπτῶν σοβαρωτάτης κλοπῆς εἰς βάρος τοῦ Ἀντιπλοιάρχου Β.Ν. κ. Ποταμιάνου Ἀγαμέμνονος.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1953 ἀνεχώρησε μετὰ τῆς ὁμάδος καλαθοσφαίρας τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου εἰς Ἰταλίαν καὶ ὁ ἀστυφύλαξ καλαθοσφαιριστὴς Μπουρνέλος Νικόλαος συμπεριληφθεὶς ὡς μέλος αὐτῆς. Ἡ ἐν λόγῳ Ὁμὰς ὡς πρωταθλήτρια Ἑλλάδος 1953, μετέσχε τοῦ Διεθνοῦς τουρνουὰ καλαθοσφαίρας τοῦ ΣΑΝ-ΡΕΜΟ εἰς ὃ μετέσχον ἐπίσης αἱ πρωταθλήτριαι, Γαλλίας, Ἱσπανίας, Ἰταλίας καὶ Αἰγύπτου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁμὰς ἔσχε τέσσαρας νίκας καὶ μίαν ἥττην ἐπὶ πέντε (5) ἀγώνων. Ἐκ τῶν διακριθέντων Ἑλλήνων παικτῶν ἦτο καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Μπουρνέλος Νικόλαος.

—Εἰς τοὺς κληθέντας ὅπως ἀποτελέσωσι τὴν προεθνικὴν Ὁμάδα ποδοσφαίρου Ἐνόπλων δυνάμεων ποδοσφαιριστάς, συμπεριελήφθησαν καὶ οἱ ἀστυφύλακες: 1) Ἀπέργης Ἀνδρέας καὶ 2) Πολύζος Εὐθύμιος. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνικὴ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμὰς Ἐνόπλων Δυνάμεων, θέλει μεταβῇ τὴν 6-4-1954 εἰς Βέλγιον, ἵνα μετάσχῃ τοῦ Διεθνοῦς Στρατιωτικοῦ Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου 1954.